

Curiel (PCE) confia que es trobaran les 50 firmes

Barcelona. — Santiago Carrillo i Enrique Curiel van arribar ahir a la tarda a Barcelona per assistir avui a la «cinera» dels partits anti-LOAPA que celebren aquest matí a Barcelona seguint la convocatòria de Miquel Roca, portaveu de la Minoria Catalana, i que té per finalitat coordinar esforços per presentar recurs previ d'inconstitucionalitat a la LOAPA.

Enrique Curiel, portaveu del grup comunista al Congrés, manifestà ahir que confiaven poder aconseguir les cinquanta firmes de diputats, necessàries per tal de presentar el recurs si en la reunió d'avui hi ha acord sobre aquesta decisió. «Tenim ja un sondeig realitzat —indica—, que és relativament segur, respecte dels altres membres de la Cambra, del grup mixt, fins i tot d'algun diputat socialista i algun d'UCD, i creiem que no tindrem greus dificultats en obtenir les cinquanta firmes». Curiel destacà la importància de la presència del PCE en la reunió, ja que és l'únic partit d'àmbit estatal que hi assistirà, qualificà el projecte de LOAPA com «la llei més desestabilitzadora de tot el sistema polític de que es promulga la Constitució».

A la reunió anti-LOAPA, que se celebrarà als locals de la Minoria Catalana, a part els representants esmentats de PCE i CDC assistiren, Macià Alavedra (CDC), Jordi Solé Tura (PSUC), Xabier Arzallus i Mario Fernández (PNB), Albert Alay (ERC), Juan M. Bandrés (EE) i tres representants del PSA, Juan C. Aguilar, Salvador Pérez Bueno i Hidaigo.

Malgrat la represa de la polèmica en la comissió

L'article quart de la LOAPA hi fou aprovat sense canvis

La polèmica sobre l'article més controvertit de la LOAPA, el quart, va tornar a obrir-se ahir en el debat a la comissió constitucional d'aquesta llei. Malgrat això, fou aprovat sense modificacions el text procedent del Congrés

Josep M. Sanmartí
Madrid. — La comissió constitucional del Senat aprovà ahir sense modificacions el polèmic article 4 de la LOAPA, el qual estableix que el dret estatal preval sobre el de les comunitats autònomes en l'exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1 de la Constitució. Aquest article, igual com l'u i el dos, obrí un interessant debat amb una destacada participació dels senadors Mikel Unzueta (PNB) per part del bloc anti-LOAPA i Joan Prats (PSC), defensor del text procedent del Congrés. La comissió va aprovar ahir els deu primers articles, és a dir, el títol primer i més espinós d'aquesta llei.

Pel senador Unzueta, que tingué el suport eficaç dels senadors de CiU i ERC, segons la Constitució, l'Estat té co-

mpetències exclusives per a establir les bases legislatives sobre determinades matèries, el desenvolupament legislatiu de les quals és exclusiu de les comunitats autònomes, si així ho reconeixen llurs Estatuts. La Constitució no determina l'existència de competències concorrents i, per tant, no hi pot haver conflicte, sinó en tot cas il·legalitat. Ara bé, l'article 4, tal com ve, transforma en concorrents totes les competències esmentades per l'article 149.1 de la Constitució, i a partir d'aquest moment si que s'institueix un conflicte permanent. Pels nacionalistes, amb l'article 4 de la LOAPA l'Estat impedeix les competències exclusives de les comunitats autònomes.

Per contra, el senador Prats afirmà que les competències exclusives de les comunitats

autònomes no són solament aquelles que citen els Estatuts, sinó les definides per la Constitució, els Estatuts i les lleis estatals. En conseqüència, hi ha competències qualificades d'exclusives pels Estatuts que, de fet, són compartides amb l'Estat. Cal dir que per primera vegada en els debats parlamentaris públics, el bloc anti-LOAPA sosté una argumentació a fons i coherent, cosa que permet delimitar una (o més ben dit, dues) doctrines sobre la LOAPA. La interpretació que s'està fent a la comissió del text actual és francament restrictiva.

Una esmena transaccional presentada pels senadors Ferrer Gironès i Ferrer Profitós, copiada d'una anterior presentada al Congrés, té certes possibilitats de ser aprovada al ple, si és acordada entre tots.

Euskadi

La marxa anti-LOAPA divideix els bascos

Bilbao. — La manifestació convocada pel govern basc per a protestar contra la LOAPA divendres dia 23 ha dividit les forces polítiques d'Euskadi.

El Partit Nacionalista Basc, Euskadiko Eskerra, el Partit Comunista d'Euskadi, Comissions Obreres i la central basca ELA-STV donen suport a la convocatòria. Hi estan en contra el Partit Socialista d'Euskadi —PSOE, UCD, Herri Batasuna i Aliança Popular.

«Estatut sí, però tot» serà l'eslògan que figurarà a la pancarta unitària que portaran persones no significades políticament. Darrere hi aniran membres del govern basc, seguits de representants de les institucions, representants de corporacions locals i forals.

L'executiva dels socialistes bascos va distribuir un comunicat on critiquen el PNB i el govern basc i acusen aquest darrer d'organitzar aquesta manifestació com a maniobra per a distreure l'atenció del fracàs de gestió.

Reunions a Barcelona Els partits anti-LOAPA es coordinen

Els partits polítics que en el conjunt de l'Estat s'oposen a la LOAPA van subscriure ahir un document segons el qual coordinaran les accions polítiques i jurídiques contra aquest projecte i proposen a UCD i PSOE una renegociació conjunta sobre el procés autonòmic

Montserrat Radigales
Barcelona. — Durant quatre hores i mitja van ser reunits al local de la Minoria Catalana a Barcelona dirigents dels partits amb representació al Congrés que s'oposen a la LOAPA. Hi van participar Miquel Roca i Junyent, Macià Alavedra i Llibert Cuatrecasas (MC); Xabier Arzallus, Marcos Vizcaya i José Rubalcaba (PNB); Roberto Lertxundi, José M. Markiegui i José Luis Lizundia (Euskadiko Ezkerra); Santiago Carrillo i Enrique Curiel (PCE); Jordi Solé-Tura i Rafael Ribó (PSUC); Juan Antonio Aguilar —portaveu al Congrés— Salvador Pérez Aguilar —portaveu al Parlament andalús— i Francisco Hidalgo —diputat al Parlament de Catalunya— pel PSA; i Joan Hortala, Albert Alay i Josep M. Pi-Sunyer (ERC).

Els reunits han subscrit un document, segons el qual «les forces polítiques amb representació parlamentària sotsignants, en reunió convocada per totes i cadascuna d'elles,

han arribat als següents acords: En primer lloc, «coordinar iniciatives i accions, tant de caràcter polític com jurídic encaminades a impedir que prosperi la LOAPA, que constitueix una vulneració de la Constitució i dels Estatuts d'Autonomia, rectificant així el camí iniciat amb la LOAPA». En tercer lloc, «apel·lar a la responsabilitat dels senadors perquè, donada la greu transcendència d'aquest projecte, els signants consideren convenient tenir entrevistes amb els portaveus dels diferents grups parlamentaris del Senat». I, finalment, «els signants han decidit de fer successives reunions per complir els objectius previstos en l'acord primer i de celebrar la pròxima a Madrid en ocasió del ple del Senat».

De fet, tota l'actuació en relació amb la LOAPA espera de veure si el Senat hi introdueix alguna modificació, cosa que ajornaria la qüestió almenys fins a setembre, ja que el projecte hauria de tornar al Con-

Els alts dirigents dels partits que s'oposen a la LOAPA, reunits al local de CDC

grés, però no sembla probable, més si es té en compte com es desenvolupa el tràmit a la comissió. Es en aquest sentit que s'interpreta el tercer punt abans esmentat. Solé-Tura i Marcos Vizcaya van insistir a posar de manifest la contradicció del fet que la LOAPA passi pel Senat com un simple tràmit i no com una llei important, quan precisament han estat UCD i PSOE que han dit aquest projecte més important després de la Constitució.

Com es sabut, entre els grups que van participar a la reunió no sumen els cinquanta diputats ni, menys encara, els cinquanta senadors que caldrien per a interposar recurs d'inconstitucionalitat.

Així, doncs, i pel que fa a les accions jurídiques, Macià Alavedra es referí a la coordinació entre els recursos que puguin presentar els Parlaments català i basc i els respectius governs autonòmics. Carrillo precisà, però, que també hi havia el projecte de recórrer des del Congrés «perquè la qüestió autonòmica és també una qüestió d'Estat i políticament és important que s'hi recorri no solament des de les comunitats: sinó també des de l'Estat». Assegurà que «creiem que estem en condicions de reunir les signatures de cinquanta diputats». En aquest sentit, s'especula que si finalment els suaristes es decideixen a abandonar UCD siguin diputats d'aquest sector

els qui se sumin al recurs, ja que poden considerar que d'alguna manera, la LOAPA no és sinó una negociació de la política autonòmica que va dur a terme Adolfo Suárez.

Tots els partits van coincidir a assegurar que no s'havia parlat de res més que de la LOAPA i no, per exemple, de l'actitud de les diferents forces en relació amb un possible «pacte de legislatura» que deixés respirar UCD fins que fos preceptiva la convocatòria de les eleccions. CIU, PNB i ERC van coincidir a posar en tot cas la retirada de la LOAPA com a condició per a qualsevol pacte, mentre que EE i el PSA es van mostrar contraris a cap pacte d'aquesta mena i Carrillo es negà a pronunciar-s'hi.

AVUI 30-7-82

Parlament

El ple sobre la LOAPA, potser demà

S'hi acordarà presentar recurs previ

Barcelona. — Demà, dissabte, dia 31, pot ser que se celebri el ple extraordinari del Parlament de Catalunya per tractar de la presentació d'un recurs previ d'inconstitucionalitat contra la LOAPA. Aquesta data es fixaria sempre que la LOAPA hagi estat aprovada pel Senat abans de les cinc de la tarda d'avui, segons que ha acordat la junta de portaveus del Parlament.

Dissabte se celebraria, previament al ple, una reunió de la diputació permanent del Parlament i una altra de la junta de portaveus.

**Ple extraordinari del
Parlament, diumenge o
dilluns**

Si la LOAPA no fos aprovada a l'hora esmentada, el ple extraordinari del Parlament se celebraria o bé diumenge, o bé dilluns.

Com és sabut, el recurs previ s'ha de presentar dins el

termini de setanta-dues hores després d'aprovada la llei. Es doncs molt lògic que el Parlament es reunixi, per prendre la decisió, al més aviat possible després que la LOAPA hagi estat aprovada pel Senat, puix que caldrà disposar d'un marge mínim de temps per a preparar-ne les al·legacions i enllestir tots els tràmits legals.

De fet, els tràmits previs ja s'han iniciat fa dies amb la petició del dictamen corresponent al Consell Consultiu. El PSUC, primer partit que va tenir la iniciativa del recurs previ i al qual va sumar-se immediatament ERC, ja va proposar en el seu moment, i això ho acordà la junta de portaveus, d'endegar aquests tràmits a causa, precisament, del poc temps que hi hauria. En cloure dijous la sessió del Parlament, el president Heribert Barrera anuncià la immediata celebració del ple extraordinari tot i que no podia precisar-ne la data.

Davant el Tribunal Constitucional

Els partits anti-LOAPA presentaran cinc recursos

Els partits contraris a la LOAPA que es van reunir ahir al Congrés de diputats acordaren presentar cinc recursos en contra d'aquesta llei, davant el Tribunal Constitucional. El Senat aprovà els Estatuts de Castella-La Mancha, Canàries i el millorament del fur navarrès

Josep M. Sanmartí
 Madrid. — Al terme d'una segona reunió celebrada en el Congrés de diputats, els partits que formen el front anti-LOAPA, és a dir: PCE-PSUC, CIU, PNB, PSA, ERC i Euskadi-ko Ezkerra, van fer públic un comunicat de tres punts amb els acords de la reunió.

En primer lloc lamenten la negativa de la UCD i del PSOE d'acceptar les converses proposades per a tractar del procés autonòmic en general i especialment de la Llei Orgànica per l'Harmonització Autonòmica i constaten que aquesta negativa ratifica l'actitud constant dels dos partits que han marginat, des de l'elaboració dels acords autonòmics, la resta de partits parlamentaris.

Es decidí també interposar el pertinent recurs davant el Tribunal Constitucional, mitjançant la signatura de cinquanta diputats, contra la llei, en funció del resultat del

debat al Senat. En tercer lloc, es coordinaran les actuacions tècnico-jurídiques i polítiques per a donar una eficàcia més gran a les accions que s'executaran per a la defensa de la Constitució i dels Estatuts.

De la redacció d'aquest comunicat es desprèn que els partits contraris a la LOAPA pensen presentar cinc recursos al Tribunal Constitucional contra aquesta llei. Serien els recursos prevists a la publicació de la llei i quatre més de posterior: dos del govern i del Parlament català i dos del govern i del Parlament d'Euskadi. Per al recurs previ es disposa ja de les cinquanta signatures reglamentàries, un cop diversos parlamentaris del grup mixt, com són ara Pilar Brabo i Modesto Fraile, han ofert llur signatura. També hi anirà la del centrista Joan Botanch i la del socialista Cipriano García. Cal tenir en compte que en una sentència prèvia, el Tribunal Constitucional pot limitar-

se a donar orientacions, mentre que en els recursos posteriors s'ha de pronunciar clarament sobre la constitucionalitat del text.

Aprovats els Estatuts de Castella-La Mancha, Canàries i el millorament del fur navarrès

El ple del Senat aprovà per assentiment els projectes de llei orgànica d'Estatut d'autonomia per a Castella-La Mancha i Canàries així com la llei orgànica per al millorament del fur navarrès.

La llei de millorament del fur navarrès, després de sotmetre's a votació en la seva totalitat, sense introduir-hi cap modificació respecte al text remès pel Congrés, va ser aprovada.

L'Estatut d'autonomia de Castella-La Mancha consta de cinquanta-quatre articles, dues disposicions addicionals, sis de transitories.

Partits contraris a la llei

El front anti-LOAPA presentará cinc recursos

El front de partits contraris a la LOAPA, integrat per PCE, CIU, PNB, PSA, ERC i EE, va acordar a la reunió celebrada ahir a la tarda presentar al Tribunal Constitucional cinc recursos contra la LOAPA, que actualment es debat al Senat

Madrid. — En acabar la reunió, que se celebrà al Congrés de diputats, els representants dels partits del front anti-LOAPA feren públic un comunicat lamentant la negativa de la UCD i el PSOE a acceptar les converses proposades per a discutir el procés autonòmic en general i la LOAPA en particular.

Constaten que aquesta negativa ratifica l'actitud constant d'aquests partits, que des de la mateixa elaboració dels acords autonòmics han marginat els altres partits parlamentaris.

També han acordat d'inter-

posar, mitjançant la signatura de cinquanta diputats, el pertinent recurs davant el Tribunal Constitucional contra la LOAPA així que sigui aprovada pel Senat.

Miquel Roca, diputat de la Minoria Catalana, després de la reunió digué: «No s'han volgut esgotar totes les possibilitats. Jo vaig ser encarregat de traslladar a Landelino La-

villa la nostra decisió d'iniciar converses, però aquest, després de parlar amb Felipe González, no ha respost a la nostra proposta. És lamentable, trist i significatiu que no ens hagin donat cap argument sòlid».

EDITORIAL

La LOAPA, pedra de toc

La LOAPA ha esdevingut la pedra de toc de la política catalana. Fa temps que uns partits parlamentaris l'han rebutjada amb força —CDC, Unió, PSUC, ERC— i d'altres —PSC, CC— han trobat raons per a defensar-la. El nostre diari, malgrat que sempre intenta donar veu a totes les posicions democràtiques, després de publicar informes d'experts i el text de la llei ha pres posició clarament i des de fa temps: la LOAPA pot perjudicar i perjudica l'autonomia assolida.

El fet no s'ha concretat tan sols en una posició dissemblant d'unes forces i altres, sinó que és l'arma que els uns i els altres brandaran a la pròxima contesa electoral. És una arma que ultrapassarà aquest context per convertir-se en un qüestionament de la mena d'autonomia que ens volem donar. La reunió anunciada de tots els partits de tot l'Estat que estan en contra de la LOAPA fa evident que els interessos dels dos partits majoritaris van en contra dels interessos dels partits perifèrics i també d'alguns

partit d'àmbit quasi estatal. S'ha trencat, doncs, el consens que va néixer la Constitució dels Estatuts amb una llei que els rebaixa.

En el seu discurs de diumenge Heribert Barrera parlà del dret a la diferència, que és el dret que conculca principalment aquesta llei i la política que la inspira. També el secretari d'ERC, un cop esgotats tots els recursos legals, animà el poble a una lluita difícil per la mesura que comporta. Acceptar les regles del joc, però resistir-nos tant com poguem a allò que considerem injust i contrari a les llibertats de Catalunya. Acatar les lleis, però lluitar per reformar-les. Col·laborar amb l'Estat, però lluitar pel dret a la diferència. No podem pertanyer resignadament a un Estat que no ens deixi esdevenir el que considerem oportú ser ni administrar-nos de la manera que creiem convenient. Ens recordà com Prat de la Riba, a la fi dels seus dies, reclamava competències més intenses, en profunditat, que no pas extenses. Si els criteris es decideixen al centre i nosaltres

només podem aplicar-los, caldrà dir que tot plegat és una mica més que la Mancomunitat, més que l'època franquista —evidentment—, però que no té res a veure amb l'Estatut que tots els parlamentaris plegats van dissenyar a Sau i que traduïa bona part de les esperances d'autonomia del nostre poble.

Per això és important l'acció conjunta dels anti-LOAPA i l'adhesió que suscità entre els ciutadans. D'aquesta acció i d'aquesta adhesió, n'esperem una reflexió en sentit d'Estat i que pensin que Espanya només pot anar bé si el conjunt de nacionalitats que la integren s'hi troben bé. En nom d'uns interessos superiors —superiors al dret de la majoria de cada comunitat?— no es pot fer malviure una part dels pobles en benefici dels altres. Cal esperar l'augment de l'esperit LOAPA per a prosseguir amb il·lusió, el camí que semblava que havíem encetat el juny del 1977 en celebrar les primeres eleccions democràtiques.

AVUI

Demà a Barcelona i a iniciativa de CDC

Reunió dels partits que s'oposen a la LOAPA

Demà, dimecres, es reuniran a Barcelona, a l'estatge social de CDC, els dirigents de tots els partits que al Congrés de diputats van mostrar la seva oposició a la LOAPA

Barcelona. — A iniciativa de la Minoria Catalana, demà, dimecres, se celebrarà a Barcelona una reunió en la qual participaran els dirigents dels partits de tot l'Estat que són contraris a la LOAPA.

Han confirmat la seva assistència, per part del PCE, Santiago Carrillo i Enrique Curiel; per part del PNB, Xavier Arzallus i Mario Fernández; i hi haurà també algun representant del PSA. Pel que fa als partits catalans, hi assistiran, a més, lògicament, de Miquel Roca Junyent (CDC), els representants del PSUC Jordi

Solé Tura i Rafael Ribó i també algun representant d'ERC.

En la reunió s'estudiaran tots els aspectes relacionats amb un possible recurs d'inconstitucionalitat, un cop la llei hagi estat aprovada pel Senat, i no es descarta que s'analitzin altres qüestions relacionades amb altres iniciatives de caràcter polític o parlamentari. En tot cas, cal recordar, però, que els partits que s'oposen a la LOAPA no disposen, tots plegats, dels cinquanta diputats o senadors que calien per a presentar el recurs.

11 de Setembre

La LOAPA i la crisi, punts de discrepància a la crida

Barcelona. — No hi ha, de moment, cap acord concret entre els partits polítics per a redactar la crida de la diada de l'Onze de Setembre. La setmana que ve es tornaran a reunir per tal d'anar trobant punts de coincidència, ja que la LOAPA i la crisi econòmica són els punts més controvertits.

CDC i ERC estaven d'acord, i així ho van plantejar a la reunió de partits, que la crida contingui elements denunciant la LOAPA. El PSUC estava d'acord amb aquesta posició, però no que la crida estigués només signada pels partits anti-LOAPA. Els representants de PSC i de CC-UCD manifestaren que no estaven d'acord que es fes esment del procés harmonitzador de les autonomies i de la LOAPA.

ERC, per la seva banda, va mostrar-se contrària a incloure en el document referències a la crisi econòmica i a l'atur, cosa que no convenia els representants del PSC i del PSUC i de les centrals sindicals. En un altre pla, cal dir, que s'ha constituït la Comissió Independentista.

Per discrepàncies sobre la LOAPA

Els senadors d'ERC se'n van del grup socialista

Casanellas, Rahola i Torres passaran al grup mixt

Víctor Torres, Josep Casanellas i Josep Rahola abandonen el grup. Catalunya, democràcia i socialisme

Barcelona. — Els tres senadors d'Esquerra Republicana de Catalunya que fins ara formaven part del grup «Catalunya, democràcia i socialisme» conjuntament amb el PSC, van abandonar ahir aquest grup parlamentari per passar al grup mixt, a causa de les discrepàncies que ambdós partits tenen sobre la LOAPA.

Dos d'aquests tres senadors, Joan Casanellas i Josep Rahola, van resultar elegits en els comicis del març del 1979, en els quals ERC formà coalició amb el PSC per al Senat. El tercer senador, Víctor Torres, fou designat pel Parlament de Catalunya quan la Cambra legislativa catalana obtingué la representació territorial que li corresponia al Senat i Torres s'incorporà aleshores al grup al qual ja pertanyien els seus companys.

Segons van explicar ahir a Barcelona els senadors Rahola i Torres i el dirigent d'ERC, Albert Alay, el motiu que els ha dut a aquesta decisió és el fet que el principal defensor de la LOAPA a la comissió constitucional del Senat fos un membre del propi grup

parlamentari, en concret el socialista Joan Prats.

Com ja havia explicat l'AVUI, els senadors d'ERC disposaven de llibertat de vot dins el grup parlamentari. Amb tot, han manifestat que «la situació era insostenible, en tant que en un mateix grup parlamentari hi havia dues actituds absolutament contràries davant d'un mateix problema».

La decisió la va prendre divendres el consell nacional del partit, encara que la mesura no es va fer pública fins a ahir. El consell nacional escoltà l'informe dels senadors, aprovà sense reserves la seva intervenció en el decurs dels debats sobre la LOAPA i els demanà la seva immediata sortida del grup parlamentari «Catalunya, democràcia i socialisme». En conseqüència, els tres senadors presentaren ahir una carta al president del Senat, Cecilio Valverde, sol·licitant passar al grup mixt.

Víctor Torres afirmà que «els senadors d'ERC mantindrem l'actitud de sempre davant la LOAPA, de guerra total, perquè la considerem impresentable, inservible i atempta-

toria contra els drets de Catalunya». Josep Rahola manifestà que «en fer la coalició vam creure que seria una solució per a Catalunya, però això no és així perquè el PSC està lligat a una disciplina forana».

Albert Alay, per la seva part, criticà CiU afirmant que s'havia apropiat de la iniciativa de la reunió de partits anti-LOAPA, que havia estat proposada per Euskadiko Ezkerra, i afirmà que, a més, Miquel Roca havia posat en perill la proposta de Carrillo de presentar cinquanta signatures de diputats per a avalar un recurs d'inconstitucionalitat contra la LOAPA.

Criticà també la idea de Roca de renegociar la LOAPA. «El que nosaltres proposem —afirmà Alay— és retirar-la, oblidar el text i començar noves negociacions entre tots els partits».

Pel que fa a les pròximes eleccions, Torres i Rahola afirmaren el seu propòsit d'intentar per al Senat una candidatura nacionalista tan àmplia com fos possible, en la qual únicament no es pogués comptar amb CC-UCD i el PSC.

Pastoral signada pels quatre prelats

Els bisbes bascos creuen que la LOAPA frustrarà

El Parlament autonòmic demana una nova reunió

Bilbao/Vitòria.— Els bisbes bascos van donar a conèixer ahir una pastoral en la qual, entre altres coses, diuen que si prospera el projecte de llei de la LOAPA, l'actual malestar degenerarà en irritació. Paral·lelament el ple del Parlament basc va aprovar una proposta de la UCD perquè es reunixin els partits que donen suport a l'esmentada llei i els que no ho fan.

«El projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic —diu la pastoral— ha produït ja en bona part de la societat basca un alt grau de malestar. Si el projecte prospera, el malestar degenerarà en irritació i frustració. La confiança en l'Estat quedarà seriósament minada. La mateixa voluntat estatal de reconèixer efectivament la personalitat del poble basc serà posada en dubte».

La pastoral titulada «Re-

spectar la justícia i construir la pau»—va signada pels titulars dels bisbats de Sant Sebastià, Vitòria, Bilbao i pel bisbe auxiliar de la capital biscaïna.

Després de recordar el contingut de la carta pastoral del 19 de setembre del 1979, davant el referèndum sobre l'Estatut d'autonomia, els prelats manifesten que l'aprovació de l'Estatut va voler ser, «per la majoria que li va donar suport i per l'Estat espanyol un pas decisiu en la solució d'un vell conflicte que havia fet històricament impossible la pau verdadera».

Resolució del Parlament basc

El ple extraordinari del Parlament autonòmic basc sobre la llei va aprovar una proposta de resolució del grup centrista, que va actuar dividit, que va comptar amb

els vots a favor del PNB i Euskadiko Ezkerra, en la qual se sol·licita als partits signants dels pactes autonòmics una reunió amb els partits majoritaris de Catalunya i el País Basc per a intentar un acord en matèria autonòmica.

La Cambra basca, per iniciativa del lehendakari Garaikoetxea va enviar un telegrama al president del govern central en el qual es comunica aquesta resolució.

També van sortir endavant tres proposicions presentades conjuntament pel PNB i EE. En la primera es diu, entre altres coses, que la LOAPA modifica l'Estatut d'autonomia i en la segona s'instà el govern autonòmic basc a no prendre en consideració qualsevol alteració a l'Estatut «que no sigui prèviament acceptada pel poble basc».

• Informació p. 12

Els bisbes bascos creuen que la LOAPA irritarà

El Parlament basc aprovà cinc propostes sobre la llei

Bilbao.— «El projecte de llei de la LOAPA ha produït ja en bona part de la societat basca un alt grau de malestar. Si el projecte prospera, el malestar degenerarà en irritació i frustració. La confiança en l'Estat quedarà seriósament minada. La mateixa voluntat estatal de reconèixer efectivament la personalitat del poble basc serà posada en dubte», diu la pastoral basca. Els bisbes de la diòcesi de la comunitat autònoma es refereixen a aquests i a altres punts en una exhortació pastoral sobre la LOAPA, difosa avui i signada pels titulars dels bisbats de Sant Sebastià, Vitòria, Bilbao i pel bisbe auxiliar de la capital biscaïna.

La pastoral, titulada «Respectar la justícia i construir la pau», assenyala: «Avui volem centrar la nostra atenció en un esdeveniment, l'anomenada

lleï orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA), que pot pertorbar aquestes dues columnes bàsiques de la convivència humana». El document, que diu que de cap manera no pretén entrar en els aspectes tècnics i jurídics de la LOAPA, consta d'una introducció i tres apartats i recorda el contingut de la carta pastoral del 19 de setembre de 1979 amb motiu del referèndum sobre l'Estatut d'autonomia.

Garaikoetxea diu que el seu govern acatarà la decisió del Tribunal Constitucional

El president autonòmic basc, Carlos Garaikoetxea, ha dit a la tercera jornada del ple extraordinari del Parlament

basc, que debat la LOAPA, que el govern basc acatarà la sentència del Tribunal Constitucional sobre aquesta llei.

«Malgrat —afirmà— que aquest govern i el Partit Nacionalista Basc que li dona suport utilitzaran tots els mitjans democràtics contra l'esmentada llei, si aquesta és declarada constitucional en part o de forma total».

El títol sisè de la llei, que es refereix a la funció pública ocupà quasi tot el debat d'ahir a la tercera jornada del ple extraordinari que el Parlament basc celebra a Vitòria.

El ple extraordinari del Parlament basc, que ha debatut durant els tres darrers dies les possibles conseqüències de la LOAPA a Euskadi, finalitzà ahir amb l'aprovació de cinc propostes de resolució presentades per Euskadiko Ezkerra, PNB i UCD.

Consell nacional

**En l'afer LOAPA,
Unió confia en el
Tribunal
Constitucional**

Barcelona. — El consell nacional d'Unió Democràtica de Catalunya, que va reunir-se el cap de setmana passat i ahir va fer públiques les seves conclusions, va tractar de les qüestions de la involució autonòmica, les negociacions amb la CEE i la situació econòmica.

A l'anàlisi de la involució autonòmica, manifestaren la seva preocupació pels recursos presentats pel govern central impugnant les lleis del Parlament, sobre protecció de la zona volcànica de la Garrotxa i sobre la llei de fundacions privades, i constataren que «és lamentable que s'apliqui la LOAPA abans d'haver-se aprovat, però cal tenir confiança en la imparcialitat del Tribunal Constitucional, garantia de l'Estat de dret que la Constitució defineix».

En relació amb les negociacions per a l'ingrés a la CEE, van aprovar d'apressar-ne l'acceleració, per tal que l'Estat espanyol pugui incorporar-s'hi el primer de gener del 1984; de donar conformitat a l'establiment d'un període transitori de deu anys, únic tant per a l'agricultura com per al sector industrial; i adreçar un telegrama d'agraïment al vicepresident de la Comissió Europea, Lorenzo Natali, per la seva inestimable col·laboració en aquestes negociacions.

En el ple del Congrés de diputats

UCD i PSOE només van aplegar 206 vots per aprovar la LOAPA

La LOAPA va ser aprovada ahir en el Congrés de diputats per 206 vots a favor, 36 en contra i sis abstencions; cal sumar-hi un centenar d'absències. A aquesta llei s'hi va afegir una disposició final que diu que no entrarà en vigor fins cinc mesos després de la publicació en el BOE

Josep M. Sanmartí

Madrid. — Solament 206 vots centristes i socialistes segellaren ahir en la votació final i global la conflictiva LOAPA, un cop discutits i aprovats tots els seus articles. L'únic canvi introduït pel ple del Congrés de diputats al llarg de sis dies de debats molt intensos fou a la disposició final, segons la qual la llei entrarà en vigor cinc mesos després de la seva publicació al BOE, en lloc de l'endemà, per donar temps que el Tribunal Constitucional es pronuncii sobre els seus aspectes més polèmics. Sens dubte, aquesta variació és un petit respir. En contra, la LOAPA rebé 36 vots, corresponents a nacionalistes i comunistes, i hi hagué sis abstencions, les de CD i dels diputats Gómez de las Rocas, Meilán Gil (UCD), Botanch (CC-UCD) i Cipriano García (PSUC). Aquests dos últims foren les úniques ruptures de vot. Pi-Suñer (ERC) remarcà després el valor qualitatiu d'aquests trenta-sis vots contraris a la LOAPA.

El ministre d'Administració Territorial, Rafael Arias Salgado, durant la seva intervenció al ple del Congrés defensant la LOAPA

ança que el Senat reconsideri la situació creada, com a Cambra Territorial que és. En una rèplica al ministre Arias-Salgado va afirmar que des que Martín Villa ocupa el ministeri d'Administració Territorial, hi havia hagut un canvi en la política autonòmica de la UCD.

Continuarà la lluita contra la LOAPA

Josep Maria Pi-Suñer, en l'únic discurs aplaudit, denuncià la divisió entre les forces democràtiques per culpa de la LOAPA. «No es comprèn la política de la UCD i del PSOE que han aclaparat les minories amb llurs vots, però que no han aclaparat la nostra fe.» Anuncià després que el seu partit continuarà combatent la LOAPA per mitjans democràtics i acabà dient que «encara no tenim l'Espanya que ha de resoldre el problema autonòmic». També Vizcaya (PNB) assegurarà la resistència basca a la llei. Aguilar (PSA) digué que la LOAPA pot no ser inconstitucional, però segur que és antiautonòmica. Finalment, Carrillo (PCE) blasmà la llei i polemitzà amb Osorio (AP).

Per contra, María Izquierdo (PSOE) i el ministre Arias-Salgado insistiren en llur tesi que la LOAPA no retalla els Estatuts ni modifica la Con-

Els 36 nos a la LOAPA

Aguilar Moreno, Juan Carlos (PSA); Aguirre Kerexeta, Íñigo (PNB); Aristizábal Rekarte, Fernando (PNB); Arredonda Crecente, Miguel Àngel (PSA); Azkárraga Roderó, José María (PNB); Bandrés Mollet, Juan María (EE); Bono Martínez

POSICIO COLLECTIVA
SALA GAUDI. Consell de Cent.
337. Tel. 318 41 76. Expos.
COLLECTIVA SALA GAUDI
82. Art i esport. Juny-juliol.
SALA LLORENÇ. Roselló,
236-238. Tel. 215 32 87. Expo-
sició COLLECTIVA. Pintors
de la sala amb temes de Bar-
celona. Fins al 15 de juliol.
SALA ROVIRA. Ramba de Ca-
talunya, 62. Tel. 215 20 92.
Expos.: LABRADA.
Fins al 17 juliol.
FUNDACIO JOAN MIRO.
Parc de Montjuïc. Tel. 329
19 08. Expos.: Propera ex-
posició: JOAN MIRO: Pm-
tura, escultura, ceràmica, ta-
pisseria i teatre. Fins al 5
de setembre.
JOAN PRATS. Rbla. Catalu-
nya, 54. Tel. 216 02 90
Expos.: Presentació del
llibre «APARICIONS»
Poemes de PERE GIMFER-
RER i gravats d'ANTONI
TAPIES. Tria d'obra
d'ANTONI TAPIES.
damunt paper i cartó

SALA VAYREDA. Rbla. Catalu-
nya. Tel. 218 29 60. Exposició
CANVI DE SEGLE. XIX i XX.
SALES D'ART XIPELL. Passeig
Pere III, 32. Tel. 872 55 06.
Manses. MENSUAL CIRAC
Tècniques mixtes. Avui
clausura. COLLECTIVA DES-
tauració.
VALLENTI. Sala d'Art. Carretera
de Sitges a Vilanova i la
Geltru (Vilanova). Tel. 893
15 58. Exposició FREIXAS
CORTES. Oils. Dissabte 3
juliol inauguració

ria nacional

Un sol decim

250

LOAPA, segona volta

Els partits preparen les esmenes al Senat

Els partits catalans que tenen representació al Senat s'esmercen aquests dies a preparar les esmenes que presentaran a la LOAPA. Ens referim naturalment als grups que s'hi oposen, ja que ni socialistes ni centristes lògicament en presentaran

Barcelona. — Els partits catalans que s'oposen a la llei d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA) preparen aquests dies les esmenes que presentaran al Senat, donat que el termini de presentació acaba el proper dilluns dia 12. La conflictiva LOAPA, que aquest mes es debatrà i aprovarà definitivament a la Cambra alta, no es tramita al Senat per procediment d'urgència, pròpiament dit, però sí per un procediment que estableix la mesa que preveu que tota la tramitació es faci en un mes. Això implica reduir a la meitat tots els terminis habituals, i en el cas de la presentació d'esmenes, de deu a cinc dies. Així, doncs, d'aquí a pocs dies es podrà encetar el debat en ponència i en comissió per tal que entri al ple del proper dia 20.

Malgrat que els grups que s'oposen a la LOAPA presenten les esmenes per tal d'utilitzar un altre front de combat polític en contra d'aquesta llei, tothom és conscient que no hi ha cap possibilitat que en prosperi cap, donat que, si ja UCD per si sola té la majoria absoluta al Senat, el vot conjunt d'ucedistes i socialistes forma un bloc aclaparador. Per això els esforços se centren ara en la preparació del recurs previ d'inconstitucionalitat al Parlament.

Al Senat hi ha vint-i-tres senadors catalans, setze dels quals són els elegits en les eleccions legislatives del 1979 en les quatre circumscripcions catalanes, i set van ser designats pel

Parlament de Catalunya. D'aquests vint-i-tres senadors, deu ho són del PSC, i quatre de CC-UCD. Centristes tenia fins fa molt poc cinc senadors, però un d'ells, Manuel Ferrer, ha abandonat el grup recentment precisament per discrepàncies sobre la LOAPA. La resta, són els senadors anti-LOAPA: tres d'ERC, tres de CiU, i els independents Benet i Portabella, elegit el primer en les llistes del PSUC i el segon designat pel Parlament també a proposta del PSUC. Així, doncs, suposant l'oposició de Ferrer, es produirien nou vots catalans contra la LOAPA.

Recuperar esmenes del Congrés

Moltes de les esmenes que es presentaran al Senat seran les que ja van sortir derrotades al Congrés i, en general, es posarà l'èmfasi en aquelles qüestions que, ja en la discussió al Congrés, van esdevenir més conflictives, com pugui ser el polèmic article quart sobre la prevalença del dret estatal, el capítol de la funció pública i d'altres.

Fonts de CDC explicaren ahir que encara no han quantificat les esmenes que presentaran, que són bastants, algunes d'elles les mateixes que ja van presentar al Congrés i van ser derrotades; d'altres, redactades de nou a causa de les modificacions que la LOAPA va experimentar al Congrés. És possible que d'entre les es-

menes n'hi hagi una a la totalitat.

També ERC prepara les seves esmenes que, segons han informat fonts d'aquest partit, seran poques, centrades als articles que consideren més importants. ERC presentarà una esmena a la totalitat i una esmena de veto a la llei, i la seva defensa serà repartida per igual entre els seus tres senadors, Joan Casanellas, Josep Rahola i Víctor Torres. Es dona la circumstància que els senadors d'ERC van ésser elegits en la mateixa candidatura que els del PSC, ja que van formar coalició al Senat, amb el nom de «Nova Entesa», i integren el mateix grup parlamentari, denominat «Catalunya, democràcia i socialisme». Els senadors d'ERC disposen, però, de plena llibertat de vot en el si del grup.

Benet i Portabella, esmenes separades en nombre d'una quarantena

Per la seva part, els senadors Benet i Portabella, que habitualment presenten plegats les seves accions parlamentàries, presentaren en aquest cas esmenes separades, en nombre d'una quarantena cadascun, «per donar més agressivitat a la discussió», segons declarà a l'AVUI Josep Benet.

Encara que ara cada grup no prepara les seves esmenes, no es descarta la celebració de contactes o reunions entre tots ells per tractar de coordinar l'acció d'oposició a la LOAPA.

AVUI 14-7-82

Senat

175 esmenes presentades contra la LOAPA

adrid. — Cent setanta-cinc esmenes han estat presentades pels diferents senadors i grups parlamentaris a la LOAPA. D'aquestes cent setanta-cinc esmenes, quatre les va presentar Ferrer i Gironés (Catalunya Democràcia i Socialisme), tres, Bosque Hita, del grup mixt; vint-i-sis els senadors Casanellas, Rahola i Víctor Torres de CDS; vint-i-cinc Benet (GM); vint-i-quatre, Pere Portabella (GM); vint-i-dos, Portabella i Benet conjuntament; trenta-tres, Casademont (Grup Basc); tres, Ferrer Profitós (UCD) i trenta-cinc, el Grup Basc.

Ahir es va reunir la comissió constitucional per iniciar els treballs en relació amb la LOAPA.

En la sessió d'ahir es va nomenar la ponència que ha d'informar el projecte: Antonio Fernández Galiano (UCD), Francisco Ruiz Risueño (UCD), Manuel Broseta (UCD), José Bevia (PSOE) i José Prats (PSOE).

Conferència de premsa del president

Pujol: «La política autonòmica de l'Estat és preocupant»

Pressions a l'acord sobre valoracions

Barcelona. — Ahir, en una conferència de premsa convocada per informar de la tasca del Consell Executiu feta aquests darrers mesos, el president de la Generalitat va afirmar: «Passem un mal moment, en la política autonòmica de l'Estat, i és preocupant», i va assenyalar com a punts d'aquesta política l'aprovació de la LOAPA, les esmenes a les valoracions dels traspassos i la pràctica quotidiana desfavorable a l'autonomia.

Tot amb tot, i aquí hi havia un dels aspectes de l'interès de fer-ho palpable a la conferència de premsa, el president de la Generalitat va dir: «L'autonomia a Catalunya funciona, i les inversions decidides aquestes darreres setmanes en són una prova. Puc assegurar que estem en condicions de fer funcionar l'autonomia; és això que, en nivells alts de l'administració central, provoca reaccions contra l'autonomia per impedir-ne el descabellament».

Sobre la LOAPA, el president va reiterar els criteris manifestats de ja fa temps i la voluntat de presentar recurs previ d'inconstitucionalitat, de manera conjunta amb el Parlament de Catalunya. «La LOAPA, tot i les modificacions que s'hi van fer pel maig, tal com ha quedat aprovada, continua essent una llei disminuïdora de l'Estatut», va dir Jordi Pujol, alhora que insistia a afirmar que «és una agressió a l'Estatut, sense embuts».

Referint-se a les valoracions, va fer esment de les esmenes presentades a la totalitat i va dir que hi ha «certes pressions extraparlamentàries sobre el govern perquè no es

El president Jordi Pujol

tingui en compte l'acord sobre les valoracions adoptat a la comissió mixta, mentre no en tracti el Congrés».

Això, el president no ho va voler comentar amb més detall quan li va ser formulada una pregunta.

El president de la Generalitat, insistint en la situació econòmica de Catalunya, va dir que és el lloc més afectat per la crisi, «perquè és una crisi industrial i afecta sobretot els llocs on la indústria és més desenvolupada; això explica que a Catalunya hi hagi l'índex i la taxa d'atur més alts». El president Pujol afirma que «ara és l'hora de dir-ho» perquè calia distingir-ho de la crisi dels desequilibris territorials, en els quals s'ha d'actuar arreu de l'Estat

Sobre les qüestions de política general de l'Estat, el president va ser caut i només remarca, tot responent a preguntes; «Ara és difícil de tenir converses eficaces amb el govern, perquè hi ha una gran fragilitat i és l'Administració, que pren decisions. La situació d'equilibri desequilibrat perjudica perquè no es prenen decisions difícils i hi ha incertesa de futur». Per això, responent a una pregunta sobre les eleccions, va dir: «Qualsevol cosa que es faci per reintroduir estabilitat, com a Generalitat ens interessa», i davant d'hipòtesis de possibles resultats electorals va remarcar, que «a la Generalitat li interessa entendre's amb Madrid, sigui qui sigui que governi, perquè cal col·laborar a fer funcionar el país».

Mario Fernández

La LOAPA és inseparable del 23 de febrer

Barcelona. — «La LOAPA i el 23 de febrer són absolutament inseparables, com els matrimonis d'abans, i jo suggeriria que s'aprovi el 18 de juliol», manifestà ahir Mario Fernández, vicepresident del govern basc, en la primera conferència-col·loqui que organitzà conjuntament «El Món» i l'Ateneu Barcelonès, i que se celebrà, sense col·loqui, al Col·legi d'Arquitectes, amb gran assistència.

El senyor Mario Fernández —acompanyat a la mesa pel president del Parlament, Heribert Barrera, el conseller adjunt, Coll i Alentorn, el president del Col·legi d'Arquitectes, Antoni de Moragas, i el director d'El Món, Lluís Bassets— anuncià que el govern basc presentarà recurs contra la LOAPA al Tribunal Constitucional, perquè «l'Estatut, que no és un contracte de compra-venda, sinó fruit d'un pacte polític entre l'Estat i les Comunitats Autònomes».

El senyor Fernández féu un ràpid repàs del procés de desenvolupament estatutari al País Basc, tot assenyalant que fins al desembre del 80 el nivell de traspassos de competències era acceptable i que no era per atzar que amb l'accés a la presidència del govern de Calvo Sotelo comencessin els intents de «posar en pràctica acords extraparlamentaris».

Important sessió del govern de la Generalitat

El Consell s'oposarà a la LOAPA per tots els mitjans al seu abast

S'estudiarà un recurs d'anticonstitucionalitat

Barcelona. — El Consell Executiu de la Generalitat, en la reunió tinguda ahir continuant la sessió iniciada dilluns, va debatre àmpliament la qüestió de la llei d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA), recentment aprovada pel Congrés de diputats i acordà d'oposar-se a l'esmentada llei «per tots els mitjans legals al seu abast» i d'encarregar l'estudi jurídic urgent per a la presentació d'un recurs previ d'anticonstitucionalitat.

Segons la referència oficial, el president de la Generalitat obrí un ampli debat sobre la LOAPA entre tots els membres del Consell. El Consell insistí en la necessitat d'oposar-s'hi i a tal efecte aprovà l'encàrrec urgent d'un estudi jurídic «relatiu a la viabilitat d'un recurs previ d'anticonstitucionalitat que podria interposar-se per impugnar la referida llei».

A continuació, a proposta del president s'aprovaren diversos decrets entre els quals destaca —com avançàvem ahir— el de creació de la direcció general de Règim Jurídic de Ràdio i Televisió, adscrita al departament de Presidència.

Igualment, els decrets de reorganització del Consell Intercomarcal de les terres de l'Ebre, de creació del Patronat Català pro-Europa, de cessament de Josep Anton Duran Lleida com a director general d'Afers Interdepartamentals i de nomenament en el seu lloc de Josep Miró i Ardèvol, i dos decrets aprovats el text refós del consell assessor de RTVE a Catalunya i un concurs de convocatòria de beques de la comissió interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica.

Delegats territorials de Governació

A Governació, el conseller informà sobre el nomenament dels delegats territorials del seu departament a Girona, Lleida i Tarragona, que seran, respectivament, Xavier Soy i Soler, Josep Anton Duran i Lleida i Josep Sendra i Navarro.

A Economia i Finances i a proposta del conseller, el consell acceptà diverses donacions —entre elles la de la casa de Castellterçol on s'ajornà Enric Prat de la Riba—, i aprovà el decret de creació de delegacions territorials del departament.

A Ensenyament, el conseller exposà un avantprojecte de normativa sobre l'ensenyament del català i el Consell autoritzà el departament la contractació de diverses obres en centres d'ensenyament.

Reestructuració a Cultura

A proposta del conseller del departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, el Consell aprovà els projectes de decret següents: de reestructuració i canvi de nom del departament; de concessions per a la instal·lació i funcionament a Catalunya d'emissores de FM, de declaració d'utilitat pública a efectes d'expropiació forçosa del jaciment arqueològic romà de Guissona i d'establiment de la xarxa de museus comarcals de Catalunya.

A Sanitat i Seguretat Social, el Consell aprovà els projectes de decret sobre convocatòries d'ajudes del Fons d'Assistència Social.

Adjudicació d'obres per 3.712 milions

A Política Territorial i Obres Públiques, el conseller presentà diverses propostes

d'adjudicació d'obres de l'Institut Català del Sòl, de la direcció general de Carreteres, de la direcció general de Transports, de la d'Arquitectura i Habitatges, de la d'Obres Hidràuliques i de la d'Urbanisme, per un valor global de 3.712.006.156 pessetes.

Per un nou pla d'emergència a Ascó

El conseller exposà la situació actual del pla d'emergència de la central nuclear d'Ascó. Atesa la seva disconformitat, que el Consell féu pròpia, respecte al projecte preparat per l'Administració central, proposà la intervenció de la Generalitat de Catalunya en la preparació d'un nou pla d'emergència que garanteixi la seguretat de la zona. El Consell aprovà la proposta.

Així mateix, i respecte a aquesta qüestió, el conseller subratllà la importància que tenen les obres de les carreteres de Móra a l'Hospitalet de l'Infant, per import de 1.208 milions de pessetes, i de Flix a Maials, per import de 637 milions de pessetes, que ha presentat el Consell el titular de Política Territorial i Obres Públiques.

Parlament

La mesa acordarà avui el recurs contra la LOAPA

Barcelona. — Aquesta tarda la mesa del Parlament de Catalunya acordarà l'inici dels tràmits necessaris per a presentar el recurs previ d'inconstitucionalitat contra la LOAPA que van sol·licitar dimecres els grups parlamentaris del PSUC i ERC. Aquest recurs es presentaria en el just termini previst per la llei orgànica del Tribunal Constitucional, un cop hagués estat aprovada la LOAPA pel Senat, cosa que serà, previsiblement, al final de mes.

Ahir va haver-hi converses entre els partits i CiU va ser favorable a donar el suport ne-

cessari perquè hi hagi quòrum en la presentació del recurs previ d'inconstitucionalitat. De fet, CiU, ERC i PSUC sumen els vots necessaris a la mesa per tal que puguin endegar-se els tràmits previs al recurs.

Aquests tràmits bàsicament consisteixen a demanar un dictamen al Consell Consultiu de la Generalitat sobre els aspectes inconstitucionals de la LOAPA i com aquesta llei afecta l'Estatut de Catalunya. Aquest dictamen seria la base perquè pogués presentar-se el recurs tan aviat com s'hagi aprovat al Senat la LOAPA.

Petició perquè el presentí el Parlament

PSUC i ERC volen iniciar el recurs contra la LOAPA

El grup del PSUC ha presentat a la mesa del Parlament una petició per tal que s'iniciïn els tràmits pertinents per a la presentació de recurs previ d'inconstitucionalitat contra la LOAPA. ERC s'hi ha afegit amb una petició semblant

Montserrat Radgales
 Barcelona.— El grup parlamentari del PSUC va presentar ahir a la mesa del Parlament de Catalunya un escrit en què es raona jurídicament els motius pels quals consideren que la Cambra hauria d'iniciar el procés per a la presentació de recurs previ d'inconstitucionalitat contra la LOAPA. Aquesta decisió, la Cambra la pot prendre a iniciativa o bé de dos grups parlamentaris o bé d'una desena de diputats, fórmula aquesta darrera que és la que ha utilitzat el PSUC. Per la seva banda, el grup d'ERC ha pres una iniciativa amb idèntica finalitat, demanant a la mesa —ERC no disposa d'aquell nombre mínim de diputats per a prendre directament la iniciativa— que estableixi el procediment a seguir perquè el Parlament pugui acordar a temps la presentació del recurs. Uns i altres recorden la resolució aprovada en aquest sentit, per la pròpia Cambra en el decurs del debat sobre els acords de concertació autonòmica.

El portaveu del PSUC, Rafael Ribó, explica en el decurs d'una conferència de premsa els motius legals pels quals el seu grup considera que cal iniciar el procés. El recurs previ, previst en la llei orgànica del Tribunal Constitucional, es pot presentar en el termini de setanta-dues hores després d'aprovada la llei, en aquest cas pel Senat. Donada la impossibilitat material de realitzar tots els tràmits en aquest curt termini —convocatòria de la Diputació Permanent, donat que el Parlament ha clos el període de sessions, petició del diclamen preceptiu al Consell Consultiu, conllocio del diclamen, per part de aquest organisme, posterior aprovació per part de la Cambra, redacció d'alegacions i presentació del recurs— el PSUC demana que «per analogia» s'apliqui des d'ara el mecanisme que permet demanar amb temps suficient el diclamen, donat que s'esperen, poques o moltes variacions de la LOAPA en el seu pas pel Senat en relació amb el text aprovat ahir mateix pel Congrés. Considera el PSUC que cal ser molt acurats per no donar cap mena de motiu —la manca del diclamen preceptiu, per exemple— que justifiqués la no admissió a tràmit del recurs.

El recurs previ, en cas d'èsser admès a tràmit, tindria la virtut de paraitzar immediatament la LOAPA, que, per tant, no seria publicada al Butlletí Oficial de l'Estat. En cas que la decisió del Tribunal fos favorable després al recurs, s'hauria de reiniciar tot el tràmit parlamentari. En canvi, un recurs ordinarí presentat posteriorment a la promulgació de la llei no la deixaria en suspens. Ribó considera que «és una fatigosa disposició que s'ha inclòs al qual no entrarà en vigor fins a aquell moment» i que, «perquè les disposicions addicionals no poden ésser el fal·lisme que solucioni els problemes polítics dels textos legislatius».

La iniciativa, a través del Parlament de Catalunya, i també del propi Consell Executiu de la Generalitat, és l'única possibilitat per a presentar des de Catalunya el recurs d'inconstitucionalitat, donat que el conjunt dels grups polítics que s'oposen a la LOAPA no disposen dels plegats del mínim de cinquanta diputats o cinquanta senadors requerit.

La mesa del Parlament de Catalunya estudia ahir el tema i decidí ajornar-ne la decisió fins divendres vinent. Centristes i PSUC, els dos partits que donen suport a la LOAPA, són contraris a la iniciativa del re-

Generalitat

El Consell Executiu decideix recórrer contra la LOAPA

La mesa del Parlament ho aprova avui

Barcelona. — El Consell Executiu de la Generalitat acordà, en la seva reunió d'ahir, disposar-se a la llei d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA), recentment aprovada en el Congrés de diputats, i en aquest sentit està estudiant la viabilitat de presentar un recurs previ d'inconstitucionalitat.

La reunió del Consell Executiu, tinguda ahir durant tot el matí, dedicà una bona part del temps a debatre, a proposta del president Pujol, la posició del govern de Catalunya enfront de la LOAPA. El Consell Executiu insistí —segons la referència oficial— en la necessitat d'oposar-s'hi per tots els mitjans legals al seu «abast». La taula del Consell aprova l'encarrec

urgent d'un estudi jurídic «relatiu a la viabilitat d'un recurs previ d'inconstitucionalitat, que podria interposar-se per impugnar la referida llei».

També avui és molt possible que la mesa del Parlament de Catalunya, prengui l'acord de presentar el recurs previ d'inconstitucionalitat, tal com van sol·licitar dimecres els grups parlamentaris del PSUC i ERC: es compta ja amb els vots d'aquests dos partits, i de CDC, per a fer possible la decisió de la mesa del Parlament. L'acord de la mesa del Parlament també comportarà que es demani al Consell Consultiu de la Generalitat un diclamen previ sobre la LOAPA.

● Informació p. 5

urs. PSUC i ERC han deixat la clara la seva voluntat de tirar endavant la iniciativa. La màxima incògnita és veure ara si CIU optarà perquè el Parlament o el Consell Executiu, o tots dos alhora, presentin el recurs previ o preferirà acollir-se al recurs posterior, tenint en compte la moratòria dels cinc mesos.

Al ple del Congrés de diputats

La LOAPA va ser aprovada amb nombroses absències

Les minories nacionalistes van aconseguir ahir que nombrosos diputats dels grups que van aprovar la LOAPA no participessin en la votació final. De totes maneres, la llei va ser aprovada pel ple del Congrés de diputats

Madrid. — El ple del Congrés de diputats va aprovar ahir al matí el text de la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA), per 206 vots a favor, 36 en contra i 6 abstencions. Fou també remarcable l'absència de nombrosos diputats, més de cent, absència que en molts casos foren voluntàries per a no votar aquesta llei.

La votació va ser nominal per petició expressa de la Minoria Catalana. Hi van votar a favor els membres de la UCD, el PSOE, el PAD i algun del grup mixt; en contra ho van fer les minories nacionalistes i comunista i els membres del grup mixt Pr-Sunyer i Bandres, i es van abstenir CD i altres del grup mixt.

En els darrers debats Miquel Roca va defensar una nova disposició addicional perquè no fossin aplicats als Estatuts els articles no harmonitzadors, cosa que no fou acceptada. Pr-Sunyer va sol·licitar la supressió de la disposició addicional segona i Solé-Tura proposà una esmena a la disposició addicional tercera. Finalment, el subsecretari d'Administració Territorial, José Luis del Valle, va oferir una esmena transaccional, que

finalment es va concretar en cinc mesos, perquè el primer paràgraf de la disposició final assenyali que la LOAPA no entrarà en vigor fins cinc mesos després que sigui publicada en el BOE, cosa que permetrà que el Tribunal Constitucional es pronunciï al respecte.

Després de produir-se la votació final, els diferents portaveus dels grups parlamentaris van realitzar una

Barcelona. — Els grups del PSUC i d'ERC han demanat amb sengles escrits a la mesa del Parlament de Catalunya que la Cambra iniciï els tràmits oportuns que permetin presentar recurs previ d'inconstitucionalitat contra la LOAPA dins del termini legal previst, és a dir, setanta-dues hores després de la seva aprovació pel Senat.

De prosperar aquesta iniciativa, que la mesa tornara a estudiar divendres, es convocaria la diputació permanent del Parlament, donat

explicació de vot. Marcos Vizcaya va dir que farien tot el possible perquè la LOAPA no fos aplicada. Solchaga, dels socialistes bascos, considerà que la llei era fonamental per a la culminació de l'Espanya de les autonomies. Roca va dir que havia estat un trist comiat de legislatura; Carrillo, que la llei havia nascut en pecat.

● Informació p. 11

Escrit a la mesa del Parlament de Catalunya PSUC i ERC volen que s'iniciï el recurs

que la Cambra catalana va cloure ahir el període de sessions i inicià les vacances parlamentàries, i es demanaria el dictamen preceptiu al Consell Consultiu.

La presentació dels recurs previ d'inconstitucionalitat dins del termini indicat i la seva admissió a tràmit per part del Tribunal Constitucional significaria la paralització del projecte abans d'ésser publicat al BOE.

● Informació p. 5
● Editorial p. 3

EDITORIAL

Un pas enrera

Ja tenim LOAPA. Ahir el ple del Congrés de diputats va procedir a la votació final de la llei i aquesta quedà aprovada.

Ara, perquè la LOAPA quedi enllestida del tot, cal que passi el tràmit del Senat, que durarà tot el mes de juliol. Però, donada la correlació de forces en la Cambra alta, podem dir que la LOAPA ja és enllestida, malgrat els petits canvis que s'hi pugui introduir en el debat del Senat.

Fa un any que la UCED i el PSOE van iniciar les converses de concertació autonòmica, de les quals sortí l'esborrany inicial de la LOAPA. Fa un any que el poble de Catalunya ha pogut contrastar, gràcies a les informacions i comentaris dels seus polítics, els pros i els contres de la LOAPA, les conseqüències que l'aplicació d'aquesta llei comportaria per a l'autonomia de Catalunya i també per a la resta d'autonomies, sobretot les del País Basc i Galícia. I avui es pot afirmar amb propietat que s'ha fet un pas històric, encara retallant les autonomies i reconvertint en descentralització tènue l'autonomia di-

buidada a la Constitució, com han remarcat els parlamentaris catalans antioapistes.

Ara, però, és també l'hora de posar en pràctica tot allò que els partits contraris a la LOAPA, van avisar que ara farien. Als darrers debats de les disposicions transaccionals s'ha obtingut un període de cinc mesos abans de l'entrada en vigor. Es disposarà, doncs, de prou temps perquè el Tribunal Constitucional pugui establir la validesa total o parcial del que han fet els homes del poder legislatiu.

D'altra banda, també ahir a Catalunya ja va haver-hi reunions de la mesa del Parlament per tal de començar a endegar les coses per complir la resolució aprovada pel ple de la cambra catalana el dia 3 de desembre de l'any passat, en la qual es diu que s'estudiarà si és procedent d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat de la LOAPA, el PSUC i ERG — amb la petició de presentar recurs previ d'inconstitucionalitat — han avançat en la seva tasca i s'espera que els altres partits actuïn de manera immediata, per la qual cosa ja es parla de reunions

a alt nivell.

Tot això és el que ara cal fer per tal de poder prevenir els efectes d'una llei que malmet sensiblement l'autonomia aconseguida per Catalunya i desdibuixa, tot prenent ordenar, el panorama de les futures autonomies a l'Estat espanyol. I la cosa més greu és que en el panorama polític incert de l'Estat, en una llarga pre-campanya electoral, s'ha trencat una anella d'harmonia — tot volent harmonitzar! — que va fer possible l'establiment de la democràcia i la superació de rancors i malentendides llunyanes i pròximes. Les conseqüències de la LOAPA es veuran, si arriba a aplicar-se, en qüestions legals concretes d'una manera immediata, però el ressò polític serà més profund i tardà, i potser el d'efectes més incalculables.

Per tant, cal confiar encara que, entre la conjuntura política, situada a la vella d'unes eleccions, ja decisió arbitral del Tribunal Constitucional, la LOAPA pugui ser un mal somni passat o una errada de política legislativa que no arribi a consumir-se.

AVUI

La sessió d'ahir fou bàsicament tècnica

La LOAPA pot ser aprovada aquest matí al Congrés de diputats

Els debats sobre la LOAPA en el Congrés de diputats estan pràcticament enllestits després que ahir es portés a terme una llarga sessió en què els parlamentaris discutiren nombrosos aspectes tècnics i jurídics

Josep M. Sanmartí

Madrid.— Solament les disposicions addicionals i transitòries quedaren pendents ahir perquè el Congrés de diputats enllesteixi el debat sobre la polèmica LOAPA. La tònica del debat d'ahir (articles 21 a 38) fou la de cada dia, és a dir aprovació del text procedent de la comissió amb els vots de la UCD i del PSOE i oposició radical de les minories nacionalistes i comunista.

Tanmateix, en la seva recta final la discussió s'endurí en alguns moments, si bé en conjunt no perdé la seva línia tècnica i jurídica que l'ha caracteritzada. L'actitud més aparatosa de la jornada fou l'adoptada per Juan Maria Bandrés (EE), que considerà «absurd» continuar aquesta discussió, anuncià que el seu partit farà tot el que pugui perquè no s'apliqui la llei, remarcà que aquesta és el resultat d'un acord entre la UCD i el PSOE i abandonà l'hemicicle. Aquest incident i l'oposició de la Minoria Catalana a la tramitació d'una esmena transaccional van provocar

alguns intercanvis d'acusacions entre els dos blocs sobre el grau mutu de flexibilitat. Així, alguns portaveus del sector contrari a la LOAPA van posar en relleu que ni a la comissió, ni al ple no s'havia admès cap esmena, mentre que els altres recordaven les modificacions fetes a la ponència i el rebuig nacionalista de dues esmenes transaccional. Tanmateix, tots admeten la possibilitat de reexaminar alguns articles.

Maria Izquierdo (PSOE) tornà a ficar el carro pel pedregar quan acusà altra vegada les minories nacionalistes de defensar interessos particularistes. Roca (MC) li hagué de contestar que la solidaritat no és monopoli de ningú i que això seria precisament insolidari. Afegí que tots els diputats per definició defensen els interessos col·lectius, ja que els particulars són discutits als Parlaments autònoms. Josep M. Pi-Suñer (ERC) afirmà per la seva banda que ja comencen a estar tips del problema de la solidaritat. «Aquí ningú no es pot posar medalles i una cosa és la solidaritat general

i una altra que no ens puguem oposar a una injustícia.»

Al marge d'aquestes picaresques dialèctiques, els partits contraris a la LOAPA van augmentar —si és que això és possible— llur blasme al contingut de la llei. Josep Solé Barberà (PSUC), per posar un altre cas, assegurà que ni Macià, ni Cambó, ni tan sols Prat de la Riba no haurien subscrit l'Estatut de Catalunya que quedarà després de la LOAPA. «Vostès mateixos, senyors diputats...», acabà dient.

El debat d'ahir tingué tres nuclis principals: el control dels col·legis professionals, les transferències de serveis a les comunitats autònomes i la funció pública autònoma. Nacionalistes i comunistes s'oposaren fermament al control estatal que la LOAPA estableix sobre els col·legis professionals, car la legislació sobre aquests organismes de dret públic és competència exclusiva de les comunitats autònomes (art. 9 de l'Estatut de Catalunya). Solé Barberà recordà en un abrondat discurs el paper exercit

pels col·legis professionals catalans. Especialment el d'advocats, en la lluita per la democràcia. Ernest Lluch (PSC), presentà llavors una esmena transaccional a l'article, la qual fou vetada per la MC ja que, segons ella, no solucionava el problema.

La MC demanà també la supressió del títol IV, que regula les transferències de serveis a les comunitats autònomes, adduint que això ha de ser canalitzat per mitjà dels Estatuts i de les comissions mixtes de transferències. Roca rebutjà també que una llei orgànica i harmonitzadora serveixi per a determinar aquest aspecte, ja resolt en molts casos per simples decrets. Izquierdo, en canvi, opinà que les transferències s'han fet malament fins ara perquè no hi havia un disseny previ.

Els nacionalistes es van oposar també al títol 6 sencer, que regula la funció pública a les comunitats autònomes, perquè no permet la creació d'una administració autònoma i posa en mans dels poders centrals la provisió de totes les vacants. Per ells el tractament de la funció pública autònoma s'ha de fer fora de la LOAPA, d'una manera més exhaustiva i en relació amb tota l'administració estatal.

Generalitat

Es reuneix avui el Consell Consultiu per la LOAPA

El Consell Consultiu de la Generalitat es reuneix avui per iniciar l'estudi de la LOAPA i poder emetre els dictàmens que li han demanat tant el Consell Executiu com el Parlament amb vista a presentar un recurs previ d'inconstitucionalitat

Barcelona. — El Consell Consultiu de la Generalitat es reunirà avui al matí per iniciar les sessions de treball per a l'elaboració dels dictàmens sobre la LOAPA que li han demanat tant el Consell Executiu de la Generalitat com el Parlament de Catalunya.

Cada dimarts, es reuneix el ple del Consell Consultiu i avui estudiarà les dues peticions que ahir van arribar a la seva taula, la del Consell Executiu de la Generalitat i la del Parlament de Catalunya, els quals, a la vista del dictamen que emet el Consell Consultiu, decidiran presentar o no el recurs previ d'inconstitucionalitat de la LOAPA al Tribunal Constitucional en les setanta-dues hores de temps que permet la llei orgànica d'aquest alt tribunal.

Tot i que no hi ha cap previstó feta, hom creu que la tasca del Consell Consultiu pot durar una setmana o quinze dies, ja que els seus membres han de fer una anàlisi de la llei tal com ha quedat redactada i aprovada pel Congrés de diputats. El seu dictamen, segons diverses fonts consultades, haurà de ser cautejar, d'una

d'inconstitucionalitat

banda, i haurà de restar en suspens o en previstó, de l'altra, fins que la LOAPA sigui aprovada pel Senat. També haurà de tenir en compte els canvis que la LOAPA pugui sofrir al Senat.

Sembla que ahir al matí el Consell Consultiu ja va celebrar una primera reunió preparatòria i de tempteig per als dictàmens previs que li han demanat les dues institucions catalanes.

El Parlament de Catalunya esperarà el dictamen previst demanat al Consell Consultiu per convocar el ple extraordinari en el qual s'ha de decidir la presentació del recurs, i segurament ho farà coneixent només les grans línies del text del dictamen del Consell Consultiu, perquè en les «fatídiques» setanta-dues hores ha de convocar-se el ple, celebrar-se, aprovar-se la decisió de presentar el recurs previ d'inconstitucionalitat, redactar el recurs i presentar-lo al Tribunal Constitucional.

No obstant això, els serveis jurídics del Parlament estan treballant ja en diversos esborranys del que podria ser el text del recurs previ d'inconstitucionalitat

per tal de poder-lo tenir enllestit en el termini més breu possible. Es a la junta de portaveus a qui correspon elaborar aquest text del recurs, ja que al ple se'n demana únicament l'aprovació.

Serà un ple insòlit

En plenes vacances parlamentàries, el reglament del Parlament estableix dues fórmules per a prendre decisions: el ple extraordinari i el ple extraordinari. En principi sapunta que podria ser ta diputació permanent del Parlament la qui podria aprovar el fet de presentar un recurs previ d'inconstitucionalitat, i sembla que n'hi hauria prou amb aquest tràmit.

Pero sembla que es pensa més a convocar un ple extraordinari, malgrat el risc que comporta el període de vacances, perquè és té molt en compte la importància del recurs a presentar i de la llei de que es tracta i perquè es vol evitar que després es pogués al·legar qualsevol aspecte técnico-jurídic que invalidés el recurs previ d'inconstitucionalitat.

Avui 5-7-82

Generalitat

El Consell Consultiu té la LOAPA estudiada

Ahir va estar reunit tot el matí

Barcelona. — Ahir el Consell Consultiu de la Generalitat va estar reunit tot el matí, en una llarga sessió de treball, per estudiar el dictamen que ha demetre sobre la LOAPA per poder fer el recurs previ d'inconstitucionalitat que li han demanat tant el Consell Executiu de la Generalitat com el Parlament de Catalunya.

Segons ha pogut saber l'AVUI, les bases sobre les quals opera el Consell Consultiu de la Generalitat estan molt treballades, ja que des de feia temps havien estudiat el projecte de llei de la LOAPA i els efectes que, un cop aprovada, podria causar a l'autonomia de Catalunya. Per això ara la tasca no es fa a partir de zero, sinó en funció de les darreres esmenes aprovades i que s'han incorporat a la llei en el debat final al Congrés.

Tot amb tot, els membres del Consell Consultiu estan a l'aquart de les possibles esmenes que poden afectar la llei i incorporar-s'hi en el debat al Senat. És justament per això que fins que no hagi estat aprovada a la cambra alta, els

dictàmens sol·licitats al Consell Consultiu no es faran públics.

Per seguir el debat sobre la LOAPA, el Consell Consultiu es reunirà en sessió extraordinària de treball i així podran resoldre les qüestions més importants que encara estan pendents.

El Senat no esmenarà res

Totes les previsions que es van fent són que la LOAPA, en el debat al Senat, no sofrirà gaires modificacions. D'una banda, vista la correlació de forces a la cambra alta —els senadors de la UCD i el PSOE en constitueixen una majoria molt ampla— no ho abona, i, de l'altra, si hi hagués esmenes, caldria que la llei tornés al Congrés, i estant aquesta cambra ja en període de vacances, la llei quedaria retardada.

Els senadors catalans anti-loapistes estan, però, preparant les emenes que hi presentaran. El ple s'ha de reunir el 20 d'aquest mes.

" Avui " 2 febrer 1982

La LOAPA a referèndum

Avui 2-1-82

A Catalunya no li és possible de convocar cap referèndum perquè la constitució no ho permet. Això és clar, i no cal trencar-s'hi el cap perquè és la que es va acceptar i hem d'acatar.

Però és clar també que la LOAPA lesiona els interessos nacionals de Catalunya i que s'ha aprovat al Congrés i també s'aprovarà al Senat gràcies al corró centralista UCED-PSOE, malgrat l'oposició ferma dels partits nacionalistes de Catalunya i Euskadi i del PCE. Fins ara cap dels dos partits centralistes no ha pogut demostrar que no limita el nostre autogovern i no han pogut demostrar que els nacionalistes erràvem, perquè els textos diuen el que diuen i no el que se'ls vol fer dir. No ho han aconseguit ni tergiversant el significat de les paraules, i l'únic que han demostrat és la seva voluntat real de fer que les autonomies siguin, pel cap alt, una descentralització administrativa.

En aquests moments, amb una UCED en descomposició i a punt de dissoldre les Corts, el PSOE, més cohesionat, aconssegueix d'arrosegat el partit del govern perquè sigui en aquesta legislatura que s'aprovi la LOAPA. Es inventant semblant pensar que un partit que go-

verna s'arrisqui al termini del seu mandat a tirar endavant aquest projecte de llei que tant d'empenou ha produït. Felipe González fa la maniobra de demanar que aquesta llei no entri en vigor fins que no hagi estat dictaminada pel Tribunal Constitucional, passant-li la papereta per cobrir-se ell. Bé, no és cap maniobra intel·lectual i no crec que pugui enganyar gaire gent.

Els nacionalistes hi tenim poc a fer en aquesta qüestió ja que els grans partits de l'Estat estan disposats a fer valer el seu criteri que les normes estatals tinguin primacia sobre les autonòmiques, i perquè la Constitució ens és poc favorable. El nostre poble no podrà dir per referèndum si vol o no vol la LOAPA perquè no podem convocar aquesta mena de consultes; però podrà aprofitar les properes eleccions legislatives per a demostrar la seva disconformitat amb la LOAPA votant contra els partits que l'han feta possible. Perquè el principal problema per a Catalunya és avui aquesta llei i el fet que els dos partits estatals UCED i PSOE volen un bipartidisme a tot l'Estat per a repartir-se el pastís. Catalunya ha de demostrar que els partits nacionalistes, que natu-

ralment defensen uns, unes oposicions menys conservadores que la UCED, i d'altres unes opcions més progressistes que les del PSOE, són més forts que mai. No em vinguen amb la ximpleria del vot útil, perquè és evident que seria més profitós per a Catalunya que hi hagi 25 o 30 diputats catalanistes al Congrés, que una majoria de dreta o una majoria de socialistes.

En aquesta legislatura s'ha demostrat clarament que els interessos de Catalunya —de tots els catalans— s'han de defensar a Madrid, que és on hi ha el poder. Que a Catalunya només podríem administrar aquelles parcel·les de poder que conseguíssim a Madrid i que els partits estatals el que fan i faran és treure'ns el màxim de competències via LOAPA i via de la concertació en general.

A Madrid s'ha de fer sentir la veu dels diputats nacionalistes catalans i bascos —de dreta i d'esquerra— i que cap partit estatal no pugui governar sense el suport i les condicions que els impossem. D'aquesta manera les properes eleccions legislatives han d'ésser l'autèntic referèndum de la LOAPA i si els resultats que s'hi aconseguixin són

els que calen, s'haurà restablert a Catalunya l'equilibri entre forces nacionals de dreta i forces nacionalistes d'esquerra, com correspon a una nació que vol autogovernar-se. Només així s'aconsegua que el nostre autogovern sigui eficaç i que s'acabi la injustícia que cometen amb Catalunya aquells centralistes que mai no han comprès: quines són les nostres aspiracions i les nostres necessitats.

No oblidem, doncs, que l'objectiu ha d'ésser que els nacionalistes aconseguixin un mínim del cinquanta per cent dels diputats de Catalunya al Congrés, i que aquests amb l'aiut dels bascos siguin indispensables perquè qualsevol força política de l'Estat pugui governar, sense fer-nos la traveta com fins ara.

Albert Alay (ERC)
Diputat al Parlament

Les opinions dels escrits que publicuem a les planes de «Diàleg», obertes sovint a posicions contràries, no són forçosament contràries pel dià i reflecteixen el parer del qui les signa.

Ple del Congrés de diputats

Forta ofensiva contra la LOAPA de nacionalistes i comunistes

Els bascs diuen que es trenca el pacte que significà l'Estatut

Amb una forta ofensiva dels grups contraris a la LOAPA es va iniciar ahir en el ple del Congrés el debat d'aquesta polèmica llei orgànica. El moment culminant d'aquesta sessió fou el discurs de Roca Junyent

Josep M. Sanmartí

Madrid. — Una altra vegada igual com s'esdevingué a la comissió constitucional, l'altiu d'arguments esgrimits pels grups contraris a la LOAPA arcaçà i trasbalsà totalment els seus partidaris durant el debat d'ahir al ple del Congrés de diputats en la primera jornada dedicada a aquesta llei. Val a dir de comèdia, els LOAPA portaven d'entrada un debat amb els seus

Aquesta intervenció tingué una continuació de característiques semblants en el discurs de Jordi Solé Tura (PSUC), el qual se centra en dos aspectes essencials. La necessitat de constitucionalitzar totes les forces polítiques en la construcció de l'Estatut de les autonomies i els greus defectes tècnics de l'actual projecte de llei. Solé Tura preguntà com es pot construir l'Estatut de les autonomies mantenint uns

Madrid — Col·laboració serà la

Calvo Sotelo demanarà col·laboració a Mitterrand

Fracassà la negociació amb Espanya-CEE

El calendari d'ingrés d'una deman...

...tats en la sessió de cooperació política Espanya-CEE, la primera en que participa Espanya...

Avui arriba a Madrid

...ncies en la demanda de...

...panya a entrar a la CEE el...

Roca: «No he renunciat al meu dret a la independència»

Madrid. — En la seva intervenció al ple del Congrés de diputats, el líder de la LOAPA, Josep Roca Junyent, va afirmar que no renuncia al seu dret a la independència. Roca va afirmar que la LOAPA és una força política que representa el poble de Catalunya i que no pot renunciar al seu dret a la independència. Va afirmar que la LOAPA és una força política que representa el poble de Catalunya i que no pot renunciar al seu dret a la independència.

Madrid. — El calendari d'ingrés d'una deman...

...tats en la sessió de cooperació política Espanya-CEE, la primera en que participa Espanya...

...panya a entrar a la CEE el...

FEST
Secretat:
INFORM
C/Pau C
PERQU
CLAMO

de juny

...l'ajuda el suport del govern a l'activitat de la LOAPA...

...l'ajuda el suport del govern a l'activitat de la LOAPA...

...l'ajuda el suport del govern a l'activitat de la LOAPA...

...l'ajuda el suport del govern a l'activitat de la LOAPA...

...l'ajuda el suport del govern a l'activitat de la LOAPA...

Sol·licitarà el dictamen al Consell Consultiu

El Parlament inicia els tràmits per al recurs contra la LOAPA

El PSUC avança ja una proposta de text a estudiar

Barcelona. — La mesa del Parlament de Catalunya va acordar ahir per unanimitat de sol·licitar al Consell Consultiu de la Generalitat el dictamen pertinent sobre la interposició per part de la Cambra del recurs previ d'incostitucionalitat respecte a la llei d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA), aprovada aquesta setmana al Congrés de diputats.

La mesa va estudiar també el calendari a seguir en aquest procediment. Segons el portaveu de la mesa, Ramon Camp, un cop publicat el dictamen del Consell Consultiu, tres grups parlamentaris o vint-i-set diputats sol·licitaran la interposició de recurs al president del Parlament, el qual convocarà la diputació permanent —màxim òrgan de la Cambra entre períodes legislatius— perquè prengui la iniciativa de convocar un ple extraordinari. En cas que s'aprovi la convocatori del ple, la junta de portaveus n'establirà l'ordre del dia.

Tot aquest procés hauria de culminar com a màxim setanta-dues hores després de l'aprovació de la LOAPA per part del Senat, on es troba ara el text del projecte. El portaveu de la mesa apunta, com a data probable de la interposició del recurs, la segona quinzena de

juliol, sempre en el cas que la Cambra alta no hi introdueixi modificacions.

Proposta del PSUC

Rafael Ribó, portaveu del grup del PSUC —grup que portà la iniciativa del recurs previ a la mesa del Parlament—, avançava ja ahir una proposta sobre el caràcter que hauria de tenir el recurs a estudiar i aprovar pel Parlament.

El punt central del recurs, segons Ribó, hauria de referir-se al tipus de vehicle que és la LOAPA com a llei orgànica i d'harmonització, sense entrar en el contingut de la llei, «que ens el reservariem per a un possible recurs posterior». «El doble caràcter —indicava— de llei orgànica i d'harmonització que té la LOAPA atempta contra l'article 81 de la Constitució, que fa reserva material de les lleis orgàniques, i contra el títol VIII, que reserva per als Estatuts d'autonomia una sèrie de matèries que la LOAPA vol regular i, al mateix temps, és inconstitucional des del moment que la LOAPA no diu quins articles són orgànics i quins són d'harmonització».

Pressions polítiques sobre el Tribunal

D'altra banda, el portaveu

comunista expressava les seves reserves sobre la possibilitat que prosperi aquest recurs ni «qualsevol altre tipus de recurs», perquè el Tribunal Constitucional «ha estat utilitzat fins ara pel govern de l'Estat com un organisme polític» i en aquest cas concret «és de preveure que hi haurà pressions polítiques molt fortes sobre el Tribunal Constitucional». Afegí també que considerava una «fallàcia» la disposició transitòria que ajorna en cinc mesos l'entrada en vigor de la LOAPA els quals serviran «per a estalviar-ne l'argumentació en contra durant la campanya electoral».

Roca, preocupat

Miquel Roca Junyent va mostrar ahir, en un dinar amb membres de la PIMEC, la seva preocupació per «la filosofia de la LOAPA», i va definir aquesta filosofia com a «estatista i centralista». També explicà que «la LOAPA ha estat un fracàs nostre, però jo demano que això no serveixi per a alimentar el que s'ha dit masoquisme català, que sembla que siguem feliços només quan som derrotats pel centralisme».

També explicà que «el PSOE és el principal responsable de l'aprovació de la

LOAPA, ja que ara la UCD no té cap responsable i el Partit Socialista s'ha mostrat tan centralista com sempre».

El PSOE, tan centralista com sempre

En el mateix diàleg Roca va dir el que ja havia afirmat a l'AVUI, que CDC no donaria cap suport gratuït i que reclamava amb vista al futur una participació directa en el govern de l'Estat si eren necessaris els vots de CDC. Com a efectes de la LOAPA va remarcar que s'havia retardat el treball parlamentari en qüestions econòmiques vitals per a Catalunya que afectarien els pressupostos municipals.

Valon: dictamen previ

Julia Valon, secretari general de CC-UCD, manifestava ahir que el seu grup pensà demanar a la mesa del Parlament que se sol·liciti al Consell Consultiu de la Generalitat un dictamen previ per saber si es pot presentar o no el recurs d'incostitucionalitat contra la LOAPA. «Si el Parlament està legimitat —deia— per a interposar aquest recurs, és necessari que es demani abans l'informe i un cop conegut el nostre partit es pronunciarà en un sentit o altre».

Ple del Congrés de diputats

Forta ofensiva contra la LOAPA de nacionalistes i comunistes

Els bascs diuen que es trenca el pacte que significà l'Estatut

Amb una forta ofensiva dels grups contraris a la LOAPA es va iniciar ahir en el ple del Congrés el debat d'aquesta polèmica llei orgànica. El moment culminant d'aquesta sessió fou el discurs de Roca Junyent

Josep M. Sanmartí
 Madrid.— Una altra vegada, igual com s'esdevingué a la comissió constitucional, l'allau d'arguments esgrimits pels grups contraris a la LOAPA araconà i trasbalsà totalment els seus partidaris durant el debat d'ahir al ple del Congrés de diputats en la primera jornada destinada a aquesta llei. Val a dir d'entrada que, abans de començar la sessió plenària, els grups oposats a la LOAPA maldaren a la junta de portaveus perquè abans d'entrar en el debat d'aquesta llei s'enllestís l'ordre del dia que quedà pendent la setmana passada, especialment el projecte de llei de l'IVA. Rebutjada la proposta, la Minoria Catalana la tornà a plantejar al començament del ple i tornà a ser derrotada pels vots combinats de centristes i socialistes.

El punt culminant de la sessió fou un impressionant discurs de Miquel Roca (MC), escoltat amb molta atenció per la Cambra i felicitat al final per molts diputats, fins i tot d'UCD. Roca semblà dubtes, féu diverses crides a la responsabilitat i ho amani tot amb raons tècniques i jurídiques contràries a la llei i irrefutables. No és estrany, doncs, que durant la seva brillant intervenció s'observessin cares molt llargues en els escons dels partits favorables a la LOAPA, en els quals féu sense dubte impacte l'argumentació del portaveu de la Minoria Catalana.

Aquesta intervenció tingué una continuació de característiques semblants en el discurs de Jordi Solé Tura (PSUC), el qual se centrà en dos aspectes essencials. La necessitat de corresponsabilitzar totes les forces polítiques en la construcció de l'Estat de les autonomies i els greus defectes tècnics de l'actual projecte de llei. Solé Tura preguntà com es pot construir l'Estat de les autonomies enfrontant uns partits amb altres o basant-se en uns fràgils pactes autonòmics. La conseqüència és que es contraposa el poder central amb l'autònom, i les forces polítiques dominants a Madrid amb les hegemòniques a Barcelona o a Vitòria.

També ell negà que la LOAPA pugui tenir caràcter orgànic i harmonitzador i abonà la tesi que es tracta d'una reforma de la Constitució, que ho barreja tot.

Josep Maria Pi i Sunyer (ERC) recordà per la seva banda que els partits nacionalistes i diversos d'estatals no foren admesos en la preparació de la LOAPA, que, si és aprovada, esdevindrà un gran greuge per a les comunitats autònomes. A més, l'acusà d'inconstitucional i de perjudicar la democràcia i a la llarga totes les autonomies.

Formalment molt més durs foren els discursos dels dos representants bascs, Juan María Bandrés i Marcos Vizcaya. Marcos Vizcaya explicà

Marcos Vizcaya i Jordi Solé-Tura defensaren esmenes a la totalitat de la LOAPA

que l'Estatut d'Euskadi representa un pacte polític que la LOAPA trenca. La reconducció de les autonomies no s'havia de fer, segons ell, modificant els Estatuts, sinó l'estratègia autonòmica d'UCD i del PSOE. El portaveu del PSA fou esbronat quan assegurà que els padrins d'aquesta llei eren els «gòlpistes» del 23 de febrer.

La LOAPA fou presentada pel president Calvo Sotelo, que en un breu discurs insistí en la tesi «d'unes autonomies fortes dins d'un Estat fort», tesi

formulada per Martín Villa. El ministre d'Administració Territorial explicà també els principis de la LOAPA, principis que segons Marcos Vizcaya no s'avenen amb el contingut concret del projecte de llei. Per ell, el títol vuitè de la Constitució és correcte, però cal que sigui interpretat a la llum de tota la Constitució, cosa que fa la LOAPA. Negà que se cerqui una reforma de la Constitució i assegurà que la LOAPA, a part ser una tècnica corrent arreu del món, se situa entre l'uniformisme i l'heterogeneïtat.

Roca: «No hem lluitat 40 anys per acabar amb la LOAPA»

J. M. S.
 Madrid.— En el seu discurs per demanar la devolució de la LOAPA al govern, Miquel Roca (MC) va afirmar contundentment que quan es redactà la Constitució i els primers Estatuts d'autonomia ningú no pensava en la LOAPA. «Els esforços que hem fet durant quaranta anys no foren per acabar ara amb la LOAPA». Roca demanà la devolució al govern solament de la part no harmonitzadora, és a dir, del títol primer. Així, es podia mantenir la coherència entre el vot reconeixent la necessitat d'una llei harmonitzadora i el favorable a la devolució d'aquesta LOAPA. Negà el caràcter orgànic de la llei, tot citant diversos experts adduïts anteriorment per les forces partidàries de la LOAPA. A més a més, sostingué que som davant d'una reforma encoberta de la Constitució, i si més no, la Constitució no permet lleis intermèdies entre ella i els Estatuts d'autonomia, ja que són els Estatuts els que desenvolupen el títol vuitè de la Constitució directament.

Les crides a la solidaritat

També defensà la generalització del procés autonòmic, que permet a Catalunya escapar-se del setge de la singularitat. Ara bé, aquesta generalització no pot justificar la LOAPA, ja que molts dels Estatuts són aprovats sense la LOAPA, i a voltes en contradicció amb ella. Amb una gran habilitat, rebutjà o desféu les argumentacions genèriques per a justificar la LOAPA, com són les crides a la solidaritat, a la unitat d'Espanya o al reforçament d'un sistema federal.

Procés d'involució

Per ell, la LOAPA és la punta de llança d'un procés d'involució autonòmica a partir del 23 de febrer. Fins i tot les transferències de serveis es veuen mig aturades des de llavors. En conseqüència, els veritables motius de la LOAPA són fora del Parlament. La resposta hauria de ser, per ell, un nou esforç democràtic que assegurés en la realitat la supremacia del poder civil. D'altra banda, la LOAPA esdevé una censura clara al procés autonòmic anterior al 23-F. «UCD i el PSOE votaran la seva pròpia censura». Finalment, preguntà si aquesta Cambra que està a punt de ser dissolta pot aprovar cuita corrents una llei d'aquest abast, i això que no gosa ni tan sols discutir els pressupostos per al 1983. «Valdria més obrir ara un període de reflexió». Si la LOAPA és aprovada —acaba dient— serà la legislatura de la LOAPA i aquests seran els diputats «capitadors», malgrat que la convivència no es pot «capitizar».

Debat al ple del Congrés

F. González féu un intent d'anticipació davant del recurs contra la LOAPA

Felipe González demanà al govern que la llei no s'apliqui fins que el Tribunal Constitucional hagi emès el seu dictamen sobre el text que aprovin les Corts. El ministre Arias Salgado digué després que això ja era previst. El PNB considerà la demanda inútil ja que el recurs ja suspèn l'aplicació de la llei

Josep M. Sanmartí
 Madrid.— Després de les duríssimes crítiques adreçades dilluns passat per nacionalistes i comunistes a la LOAPA, llei que s'està discutint al ple del Congrés de diputats, ahir es produí inesperadament una oferta conciliadora per part del PSOE. En una intervenció per a fixar la posició del seu grup, Felipe González demanà que el govern no apliqui aquesta llei fins que el Tribunal Constitucional hagi emès un dictamen sobre els seus possibles aspectes inconstitucionals. Ell mateix titllà de «pacificadora» la proposta, ja que «si hem esperat un any i mig, per què no podem esperar uns mesos més?».

Immediatament, el ministre d'Administració Territorial, Rafael Arias Salgado, s'alçà per dir que el govern ja havia previst la presentació d'un recurs previ de constitucionalitat, tan bon punt el Senat hagi aprovat la llei. El ministre precisà que això es feia per «tranquil·litzar» l'opinió pública, ja que el govern no té dubtes sobre la constitucionalitat de la LOAPA. Leopoldo Torre (PSOE) també assegurà més tard que la proposta no significa que el PSOE cregui que la LOAPA és inconstitucional. Felipe González replicà al ministre que no creia que el govern pugui presentar aquest recurs previ, cosa que haurien de fer les comunitats autònomes que es considerin afecta-

des negativament per la LOAPA.

Reaccions tèbies

Els portaveus dels grups contraris a la LOAPA rebren la proposta socialista amb reticència. Miquel Roca (MC) es limità a dir que «els omplia de satisfacció», però Marcos Vizcaya (PNB) afirmà que no es tractava de cap concessió, perquè el recurs al Tribunal Constitucional ja suspèn automàticament la llei. El portaveu basc opinà que una cosa és que el Tribunal Constitucional decideixi en cas de conflicte i una altra ben diferent és tirar-li al damunt la responsabilitat de resoldre aquesta disputa. Jordi Solé Tura (PSUC) fou més dur encara i considerà com a «propagandística» l'oferta del PSOE, perquè és simplement resignar-se als recursos ja anunciats. Per ell, la proposta situa la UCD en una posició subordinada en relació amb el PSOE, que pren així la iniciativa i se situa en una posició moderadament conciliadora.

D'altra banda, cal dir que totes les esmenes a la totalitat amb devolució al govern, amb text alternatiu foren àmpliament derrotades. Les esmenes de devolució, per exemple, votades pel sistema nominal i públic a petició de MC, PNB i PCE, obtingueren 39 vots favorables, 207 en contra i 13 abstencions com les dels

centristes Arnau i Figuerola, o la del socialista Cipriano García, cosa que demostra que els raonaments contraris a la LOAPA feren forat al si dels partits que la sostenen.

La LOAPA és filla del 23 de febrer

Al llarg del matí, els portaveus d'UCD i el PSOE maldaren per rebatre els arguments de nacionalistes i comunistes, i aquests contrareplicaren tantes vegades com pogueren. El debat relliscà sovint cap a una revisió del procés autòmic en general. Reol Tejada (UCD) negà les acusacions que la LOAPA vagi contra la Constitució o contra els Estatuts, i afirmà que és el resultat d'una voluntat de concòrdia i no del 23 de febrer. «Dir que és fruit del 23 de febrer és insultar els grups que la proposen i la Cambra sencera», digué el portaveu centrista. Miquel Roca (MC) féu una nova proposta: si desapareix el caràcter orgànic de la LOAPA, el seu grup l'acceptarà. Segons ell, se li dona aquest caràcter per evitar que les lleis ordinàri-

Felipe González proposà davant el Congrés de no aplicar la LOAPA, la llei pactada pels socialistes i la UCD, fins que resolgué el Tribunal Constitucional

es la puguin revisar. També confirmà que el seu partit recorre al Tribunal Constitucional. Els comunistes anunciaren per la seva banda que miraran d'arreglar les signatures de cinquanta diputats per presentar també recurs al Tribunal Constitucional.

Felipe González (PSOE) sostingué que els Estatuts no són un pacte entre un territori i l'Estat, sinó que emanen de la Constitució. Afirmà que el PSOE no vol reformar la Constitució o els Estatuts, si bé la construcció de l'Estat de les autonomies requereix lleis complementàries perquè és di-

nàmica. També alertà a fi que no s'afavoreixi per aquells via els nuclis contraris a la Constitució i a les autonomies.

En el transcurs d'aquest debat es produí un enfrontament entre el ministre Arias Salgado i Antonio Carro (CD), perquè el primer s'estranyà de les crítiques de CD a la LOAPA i del seu anunci d'abstenció. Carro digué al ministre que era un «mentider», car ja coneixia la posició del seu grup. Segons ell, la LOAPA ha esdevingut simplement «un correctiu per a catalans i bascs». El canvi de parer de CD ha irritat visiblement la UCD i el govern.

PSOE i UCD barren el pas a les esmenes dels primers articles

J. M.
 Madrid.— Malgrat la tossuda i alhora documentada oposició de nacionalistes i comunistes, la «filosofia» de la LOAPA —continguda en el seu títol primer— començà a ser aprovada al ple del Congrés de diputats gràcies als vots combinats de centristes i socialistes, que barraren el pas a totes les esmenes presentades als dos primers articles de la llei.

L'esmena més votada obtingué quaranta-tres vots i, no cal dir-ho, més de dos-cents en contra, cosa que dona una imatge de la correlació de forces parlamentàries a l'entorn d'aquesta llei. L'article II, en canvi, un dels cabdals per a permetre la futura intervenció de l'Administració central en les competències exclusives de les comunitats autònomes, rebé vint-i-cinc vots en contra i vint-i-nou abstencions, cosa que permet de suposar que hi hagué alguna nova fuga de vots entre els partits majoritaris. Ara bé, si els vots són clarament contraris al bloc anti-LOAPA, els raonaments es tornaren a decantar ahir obertament a favor de nacionalistes i comunistes. Els portaveus dels partits signants de la LOAPA s'hagueren de refugiar sovint en els principis genèrics, i solament José Luis del Valle (UCD) acceptà la batalla jurídica amb nombroses remissions a sentències del Tribunal Constitucional.

Precisament l'article I de la

LOAPA recull el text d'una sentència d'aquest alt tribunal que estableix que les competències exclusives de les comunitats autònomes han de ser interpretades d'acord amb la Constitució, els Estatuts i la legislació de l'Estat. L'article diu que el govern i les Corts no podran interferir-se, llevat de casos previstos per la Constitució, en les potestats legislatives o executives de les comunitats autònomes. La Minoria Catalana considerà inútil aquest article i en demanà la supressió, mentre que el PNB sostenia que les competències exclusives de les comunitats autònomes vénen fixades pels Estatuts d'autonomia. En canvi, la UCD argumentà que els Estatuts no són les úniques normes atributives de competències exclusives. Els comunistes van proposar una ampliació de l'article a fi de determinar clarament què són competències exclusives, ja que segons ells la LOAPA no ho fa. La UCD va considerar confusius aquests criteris

comunistes.

L'article segon fou durament denunciat perquè permet la intervenció de l'Administració central en el desenvolupament de les lleis de base estatals, desenvolupament reservat a les comunitats autònomes. O sigui que una ordre ministerial podria anul·lar, en virtut d'aquest article, una llei d'un Parlament autòmic. Miquel Roca va demanar que s'hi inclogués l'article 10 de l'Estatut d'Andalusia, que preveu aquest cas i atorga la premissa a la normativa autònoma. Segons Bandrés, la futura llei de bases de règim local anticipa aquesta aptitud. Jordi Solé Tura insistí que aquest article multiplicarà els recursos de les comunitats autònomes al Tribunal Constitucional, cosa que complicarà encara més la situació actual.

A causa del sopar amb el president Mitterrand, no es va votar l'article tercer i solament el diputat Josep Maria Pi-Sunyer intervingué contra l'article quart.

En comissió

Dictamen del projecte autòmic de Castella-Lleó

Madrid.— A dos quarts de tres de la matinada la comissió constitucional del Congrés de diputats va donar dictamen sobre el projecte de llei d'autonomia de Castella-Lleó.

En aquest projecte d'Estatut s'ha aprovat una esmena transaccional a la disposició transitòria sisena (incorporació de províncies limítrofes i segregació de territoris) amb el suport dels grups centrista i socialista que diu: «En el cas que una llei orgànica autoritzés la integració de Segòvia a la comunitat de Castella-Lleó, aquesta incorporació produiria, sense més requisits, l'entrada en vigor de la llei». En aquest sentit, la comissió va acordar demanar de la presidència del Congrés que en el mateix ple en què es debati l'Estatut s'aprovi la llei orgànica d'integració de Segòvia.

Per la seva banda, Modesto Fraile i Carlos Gila, diputats que ara pertanyen al grup mixt després de deixar UCD, van adreçar ahir a la tarda un escrit a la mesa del Congrés, en el qual sol·liciten que no es tramiti el projecte

Fins divendres

Diputats forals de Biscaia aturen també les seves tasques

Bilbao.— Els diputats forals de Biscaia que pertanyen al PNB han decidit suspendre les seves activitats fins divendres vinent en protesta per la LOAPA. Al terme de la reunió celebrada ahir per la comissió de govern de la Diputació els membres del PNB van fer pública la seva decisió.

Com se sap, prop de cent trenta Ajuntaments d'Euskadi amb alcaldes del PNB han suspès l'activitat corporativa mentre duri a les Corts el debat sobre la LOAPA. Igual com dilluns ho feren els de Bilbao i Sant Sebastià, ahir l'alcalde de Vitòria va emetre un decret pel qual se suspèn l'activitat corporativa de plens o permanents. Amb tot, ahir el batlle i els regidors d'Eibar participaven en un ple

Centre de Sistemes Educatius de la

Creu Roja

Apreneu a evitar disbarats: poden costar una vida.

Oferim avui els fragments més importants del discurs que va pronunciar dilluns a la tarda Miquel Roca, diputat de la Minoria Catalana, en el ple del Congrés de diputats en defensa

d'una esmena que demanava la devolució de la LOAPA al govern. En la seva intervenció, va remarcar especialment la inconstitucionalitat d'aquest projecte de llei orgànica

Roca: el govern fa una confessió explícita d'inconstitucionalitat

Encara que la comunicació del govern vol presentar la LOAPA com una llei d'harmonització exigida per l'interès general, el govern mateix reconeix — a la seva «exposició de motius» — que allò que pretén és «una ordenació global del procés autònom». Aquesta declaració equival a una confessió explícita d'inconstitucionalitat de la LOAPA.

L'ordenació global del procés autònom és continguda en la Constitució, amb la qual, d'acord amb els seus preceptes expressos, enllacen directament els Estatuts d'autonomia. Així doncs, a tenor de l'article 143.1, l'accés a l'autogovern de les comunitats autònomes es produeix, d'acord amb el que és previst al títol VIII de la Constitució, en els Estatuts respectius i l'art. 147.1 insisteix que «dins els termes de la present Constitució, els Estatuts seran la norma institucional bàsica de cada comunitat autònoma». És, doncs, evident que els Estatuts d'autonomia, enllacen directament amb la Constitució, sense mediació legislativa orgànica o bé ordinària de cap mena; l'això passa així perquè l'ordenació global del procés autònom és continguda al capítol tercer del títol VIII de la Constitució i, en general, en tota la norma fonamental.

La introducció d'una legislació intermèdia ordenadora del procés autònom és, doncs, rigorosament inconstitucional. Com diu o deia, mai no se sap, el doctor Santiago Muñoz Machado, un altre dels experts, en un llibre publicat abans del famós informe, «és evident que no es podrà oferir una interpretació global del text de la Constitució abans que els Estatuts s'hagin aprovat, ja que, com és sabut, aquella ha renunciat a esgotar el tractament de la matèria autònoma i conté, per contra, regulacions gairebé en blanc, per remissió a allò que els Estatuts disposin». Per si això no fos prou clar, afegeix l'autor esmentat: «La flexibilitat del model proposat pel text constitucional remet a una concreció ulterior del sistema pels Estatuts d'autonomia, que contribuiran d'una manera definitiva a perfilar-lo».

Per què s'ha fet, doncs, aquesta llei?

Per què tant d'interès a violentar la Constitució? Voldria examinar-ne, en primer lloc, unes possibles raons positives, és a dir, voldria valorar aquelles raons que, vàlides en començar, haurien menat a una solució errònia com és la LOAPA.

1. La generalització del procés autònom

Certament, la generalització del procés autònom pot fer convenient certs acords d'ordenació, l'adopció de certes previsions. En aquest sentit, vull començar per afirmar que ja al debat constitucional vaig ajudar amb satisfacció el procés de generalització autònoma, bo i assenyalant que el fet permetia a Catalunya de trencar «l'encerclament» dramàtic de la singularitat. Discrepem de la manera amb què aquesta generalització s'ha conduït i considerem erroni que en alguns casos el dret a l'autonomia s'hagi traduït en una imposició al marge de la voluntat real de la comunitat que n'és destinatària. Però no discutim la generalització, la defensem i la promociem encara per fidelitat estricta a la Constitució que féu possible la nostra autonomia; estem disposats a participar en qualssevol acords

i negociacions que facin més fluida i viable aquella generalització.

2. Solidaritat. Tot sovint, i amb més gràcia o no tanta segons el protagonista, se sol acusar els oponents del projecte de llei present de manca de solidaritat. Aquesta és una acusació que té la seva eficàcia; es tracta de jugar irresponsablement a l'enfrontament entre comunitats, quan aquesta és una dinàmica altament perillosa i desestabilitzadora. No tingueu dubte, senyories, sobre el fet que cadascuna de les comunitats que integren Espanya se sent solidària envers les altres fins i tot se sentirien ofesos que això es passés en dubte. Per exemple, en el cas de Catalunya, la seva gent té consciència clara del seu esperit solidari i del cost que per a ella representa la seva voluntat solidària. Mala cosa seria que ens neguéssim això, els uns als altres, perquè quan la solidaritat no és reconeguda es torna una font de reticències i de greuges que no seré pas jo qui vulgui excitar.

Però la LOAPA no té res a veure amb aquesta solidaritat. És més, n'és tot el contrari. Des del principi fins a la fi, el seu esperit és de recel, d'enfrontament entre l'Administració central i les comunitats autònomes, i sentència precipitadament que la col·laboració és impossible. La LOAPA, per aquesta via, és antisolidària. L'esperit que l'anima es recull en aquella acusació que formulava un líder d'aquesta Cambra. Deia que per als nacionalistes catalans valia més que Catalunya només tingués un trenta per cent d'allò que té, abans que totes les comunitats tinguessin un mateix seixanta per cent. Això és fals i a més a més, enganyós; nosaltres volem que tots tinguin el mateix cent per cent.

3. Corre perill la unitat?

Quan els arguments fallen, la justificació de la LOAPA se cerca en la grandiloqüent advertència que és necessària per a reforçar la unitat d'Espanya. Quan ja no queden arguments, veladament es deixa anar una insinuació, més eficaç com més insidiosa, sobre les voluntats últimes d'aquells qui s'oposen a la LOAPA. No els fare estrany que els digui que aquesta és una experiència que ja ens és coneguda; durant quaranta anys, pel cap baix, l'hem compartida amb molts sectors d'aquesta Cambra. La sorpresa és que alguns destinataris d'aquella acusació s'hagin convertit avui en una veu més entre les acusadores!

Senyories, no hi donem més toms: la LOAPA, li sàpiga greu a qui li sàpiga que això és digui, és un resultat del 23 de febrer.

Involució autònoma

L'origen d'aquest projecte és fora del Parlament; són moviments extraparlamentaris les que han donat lloc a la LOAPA. Precisament quan davant els intents desestabilitzadors de la democràcia s'hauria de recuperar el sentit d'agrupació de les forces democràtiques al volt de la Constitució, la primera cosa que es produeix és una divisió de les forces democràtiques. Això és un greu error. I la LOAPA ha estimulat aquest plantejament des del seu origen; excloent uns partits de la negociació. No s'ha volgut negociar obertament, ni renegociar, en aquesta darrera fase, tant la UCD com el PSOE s'han negat reiteradament a una negociació global amb assistència

de tots els interessats. S'han acceptat converses bilaterals i s'ha exclòs una incorporació oberta i plural que hauria reforçat el pacte constituent.

Aquests dies s'ha parlat molt de la supremacia del poder civil. Doncs bé, jo dissentisc dels qui pretenen defensar-la des dels discursos. El poder d'aquesta Cambra és defensa no acceptant altres motivacions per a legislar que les pròpiament parlamentàries. I votés saben que això, ara, no és veritat.

El projecte de llei que avui debatem en aquesta Cambra va fer canviar el rumb del procés autònom espanyol. És més; no hi hagué ni un mínim de gest vergonyós de dir-ho així públicament; es tractava de desautoritzar els protagonistes de la política autònoma seguida des de l'aprovació de la Constitució atribuït a la seva pretesa incompetència els problemes originats de la naturalesa que fossin. Hom solia dir que era un procés dut sense rigor, frívolament, sense visió d'Estat, en perjudici de l'Estat.

Quan vam fer la Constitució, no pensàvem en la LOAPA. Quan vam elaborar els Estatuts, almenys puc parlar pel de Catalunya, en el qual vaig tenir una participació més directa, no pensàvem en la LOAPA. En aquells moments hauríem negat gairebé amb acritud que la LOAPA fos possible. És més, si ens remuntem més enllà, si pensem en els anys llargs d'oposició al règim anterior i recordem els esforços i els sacrificis de tants, reconeixem que tot allò que s'va fer per acabar fent la LOAPA, sacrificis individuals i col·lectius; aquells anys de clandestinitat, en què molts suplien el nom pel de Joan, Josep, Isidor, Pere, sense ser els d'ells; tot això no es va fer per anar a parar a la LOAPA.

Com hauria escandalitzar les juntes i les platajunes l'intent que la LOAPA constitueix!

El debat d'avui ve a confirmar la voluntat d'avançar el final de la legislatura present. No som davant d'un tancament atapeït d'un període de sessions com qualsevol altre; estem solemnititzant el final d'una legislatura, veient la impossibilitat de conformar en el futur una estabilitat parlamentària coherent on es pugui assentar l'acció del govern. No és el moment, ni en tot cas no em correspon a mi, de fer una valoració del perquè d'aquesta impossibilitat, ni l'origen, les causes i les conseqüències de la política que han conduït a aquesta situació; em correspon simplement destacar que no serà atribuïble al nostre grup parlamentari ni una engruna d'aquesta responsabilitat; pel damunt de tot interès sectari o partidista, rebutjant qualsevol temptació oportunista o fins assumint els costos d'actituds que no es correspondrien exactament amb les que ens exigiria l'especificitat de la nostra pròpia opció política, hem fet com el qui més fa en aquesta Cambra per assegurar la governabilitat de l'Estat, i certament molt més que d'altres que tenim més obligació que nosaltres, en el manteniment d'aquesta governabilitat. Però els errors dels uns, les giragoneses dels altres, el dilatantisme d'aquells i la frivoltat d'aquests ens ha menat a la situació que avui se solemnitza amb aquest debat; a una situació d'anunciar, per impotència, la pròxima dissolució d'aquesta Cambra.

Que ningú no vulgui donar als meus mots un significat especial; em limito a constatar des d'a-

questa tribuna una opinió en què coincideixen totes les vostres senyories en les converses de passadís. I si poso damunt la taula aquesta qüestió, és simplement per invitar tots vostès a una reflexió. És procedent que una Cambra que es troba en camí de dissolució, i no precisament pel compliment del seu mandat sinó per altres raons que no són del cas, examini i debati una llei d'aquesta transcendència? Té sentit que aquesta Cambra que no ha d'examinar els pressupostos del 1983 després d'unes noves eleccions, per no condicionar com s'ha dit — la llibertat d'actuació del nou govern que resulti d'aquelles eleccions, examini i aprovi, tanmateix, una llei com la LOAPA?

Senyories, ¿no seria més entenedor i fins i tot més respectuós que per a aquesta qüestió s'obris un període de reflexió que permetés d'aprofundir més en la seva necessitat i en les seves conseqüències, a fi que fossin les noves Corts, més a la vora del sufragi popular, les que decidissin sobre la LOAPA? Perquè així com la primera legislatura fou la constituent i els seus diputats els diputats constituents, no ens hi enganyem pas; aquesta és, per damunt de tot, la legislatura de la LOAPA i els seus diputats els diputats loapitzants. Hem sacrificat la llei de bases de règim local, les lleis relatives a la funció pública, la llei orgànica del poder judicial i tantes altres; ens resulta imprescindible marcar el nostre comiat amb la LOAPA? No seria més prudent deixar per a la futura Cambra la decisió que correspongui?

En tot cas jo vull conduir la meua argumentació a una línia més individual, més directa. Senyories: alguns de nosaltres no hi serem, en la pròxima legislatura. Uns per decisió pròpia, altres per decisió del partit, els restants per decisió de l'electorat. Som en aquell moment en què cadascú afronta des de la seva pròpia consciència i llibertat l'operació d'encarar-se amb la revisió autocrítica per a exercir aquesta llibertat. ¿Volem acceptar el títol que esborra una llarga i fecunda activitat o volem apostar una vegada més per la convivència, pel diàleg, per la comprensió?

La Constitució del 1978 fou el desafiament més solemne que des de la voluntat de convivència s'ha llançat contra totes aquestes velles i maleïdes volences. Va ser un compromís i un estil; avui us invito a ratificar aquell compromís i aquell estil afirmant que la convivència no és loapitza. La convivència no es pot imposar des de la desconfiança, des del recel, des de la negació. La convivència pren suport en la voluntat de fer possible entre tots les nacionalitats i regions d'Espanya un diàleg fecund, que no trobi el marc repressiu de la LOAPA.

Això és el que avui es vota i no altra cosa. Votar per la LOAPA és tornar a la filosofia de senzillament «alleujar» els problemes històrics d'Espanya. Votar contra la LOAPA és empenyer per la convivència, per la lliure solidaritat. Votar per la LOAPA és tornar al sentit tradicional, en l'aspecte negatiu, de la nostra història. Vota contra la LOAPA és projectar cap al futur una enorme esperança de canvi; sense recels, sense desconfiances, sense prepotències, acceptant-nos tots tal com som.

Aquest serà el sentit del nostre vot. En aquesta línia em plauria d'invitar vostres senyories a expressar el vot.

Comitè executiu La UCD no votarà Ruiz Giménez per a defensor del poble

Madrid. — Abstenir-se en la votació que tindrà lloc dilluns en el ple del Congrés per a la designació de candidat a defensor del poble, proposar el diputat Attard per a vice-president primer de l'esmentada Cambra i fixar la data per a la reunió del pròxim comitè executiu nacional, van ser els acords més importants de la reunió d'ahir del comitè executiu de la UCD. La UCD no accepta Ruiz Giménez perquè considera que no és el candidat de tots els partits; per això diputats i senadors s'abstindran en la votació de dilluns. Fonts socialistes, partit que ha avalat aquesta candidatura, van manifestar que si es manté la posició del grup parlamentari, centrista «correm el risc de no tenir defensor del poble durant la present legislatura».

El diputat per València Emilio Attard substituirà probablement Modesto Fraile, que va presentar la dimissió com a vice-president primer del Congrés de diputats. Fraile, diputat per Segòvia, se'n va anar oficialment en protesta per la decisió d'incloure Segòvia a la comunitat de Castella-Lleó. La designació d'Attard va ser acordada per unanimitat.

El president de la UCD, Leopoldo Calvo Sotelo, que va presidir la reunió del comitè executiu, va dir que es proposava convocar la pròxima sessió d'aquest òrgan per al primer de juliol, dijous, amb un únic punt a l'ordre del dia: la situació de la UCD. Altres fonts van informar l'agència Europa Press que el consell polític no es reunirà abans que s'acabi el Mundial de futbol i que molt probablement serà cap al quinze de juliol.

En aquesta reunió del consell polític se sotmetran a decisió les orientacions que surtin del comitè executiu del primer de juliol. De les converses que hi ha hagut entre Calvo Sotelo, Adolfo Suárez i Landelino Lavilla no han sortit solucions definitives, encara que en la major part dels cercles de la UCD s'aposta per un canvi en la presidència del partit.

Ruiz Giménez declina fer comentaris

«No faré cap manifestació fins després de les votacions reglamentàries al Congrés i al Senat», va dir Ruiz Giménez en relació amb l'abstenció de la UCD en la seva candidatura. Si tot el grup de la UCD s'absté en la votació, Ruiz Giménez no sortirà elegit per a l'esmentat càrrec.

La llei orgànica del defensor del poble estableix que cal que el candidat obtingui les tres cinquentes parts dels vots afirmatius del total de la Cambra.

Actualment la Cambra baixa té 346 diputats després de les renunciacions d'Antonio Torres Salvador, Ramon Trias Fargas, Felipe Alcaraz i Manuel Gràcia. Donat que les tres cinquentes parts de la Cambra són 197-198 diputats i la UCD en té actualment 149, el candidat proposat necessitaria que tota la resta, 197, votés al seu favor per a sortir elegit.

“La LOAPA va negociar-se fins al punt en què van veure que es quedaven sense llei”

“Els pressupostos generals de l'Estat es tancaran amb un bilió de pessetes de déficit, generat per una mala organització”

(Ve de la pàg. anterior)

estió tan important com la LOAPA, no s'entén.

P. Ara en la política i vosaltres actuant a Madrid s'ha vist que heu actuat amb més humilitat que a l'època de Cambó, el qual deia coses que, segons dius en el teu llibre, ara farien aixecar la Cambra...

R. A Espanya, si un galleg o un andalús volen manar, un català no pot renunciar-hi. Cambó deia moltes coses i quan el citen només recorden els últims temps. Cambó també escandalitzava i, si ara diguéssim coses que ell va dir, també hi hauria remors a la Cambra i no ho aguantarien... com tampoc no ho aguantaven quan ho deia Cambó. El que ha canviat és que és molt diferent discutir a Madrid quan tens el govern de la Generalitat. Perquè, quan el tens, ja no discuteixes teoria política, sinó instruments de poder. Discuteixes tècnicament que tens dret a més poder. Cambó discutia conceptualment i, per tant, era més agressiu.

Les cinc propostes de Roca Junyent

P. En el teu llibre fas cinc propostes. La primera és un canvi en el model de societat; què vol dir?

R. Exposa que hi ha un model de societat en llibertat i progrés que creu en el diàleg, la comprensió, la tolerància, la capacitat d'iniciativa de l'individu i que aquest és el centre de l'activitat i del dinamisme social, i que creu en la llibertat d'iniciativa, d'empresa, d'expressió... I un altre model de societat centralista, intervencionista, dirigista, corporativista i assistencial, que no creu en l'individu sinó en l'Estat i vol un sistema estatista i estatitzador i sotmet l'individu als valors de l'Estat, que han de ser centralistes per a manar des d'un aparell burocràtic fort; intervencionistes per a dirigir-ho tot; corporativistes, implantant sempre *consejos superiores* per a tot —en el Banc de Crèdit Local diuen que ha d'haver-hi els municipis, els sindicats, i només cal que trobin la fórmula per a la representació familiar...— i assistencial, que no vol que es promoció l'individu, sinó que aquest cobri de l'Estat i prou. I la LOAPA és conseqüència d'això.

P. Parleu de reforma administrativa, en el segon punt?

R. Sí; mira, aquest any els pressupostos generals de l'Estat es tancaran amb un bilió de pessetes de déficit, que es genera per una mala organització administrativa, ja que l'Administració pública és cara, feixuga i poc imaginativa. I cal fer una reforma a fons, amb austeritat, que el sector públic no gastis tants diners, que se suprimeixin nivells d'Administració i que aquesta s'apropi al ciutadà. També cal plantejar-se què és l'empresa pública o el sector públic, com

Quan la utopia i la revolució fracassen

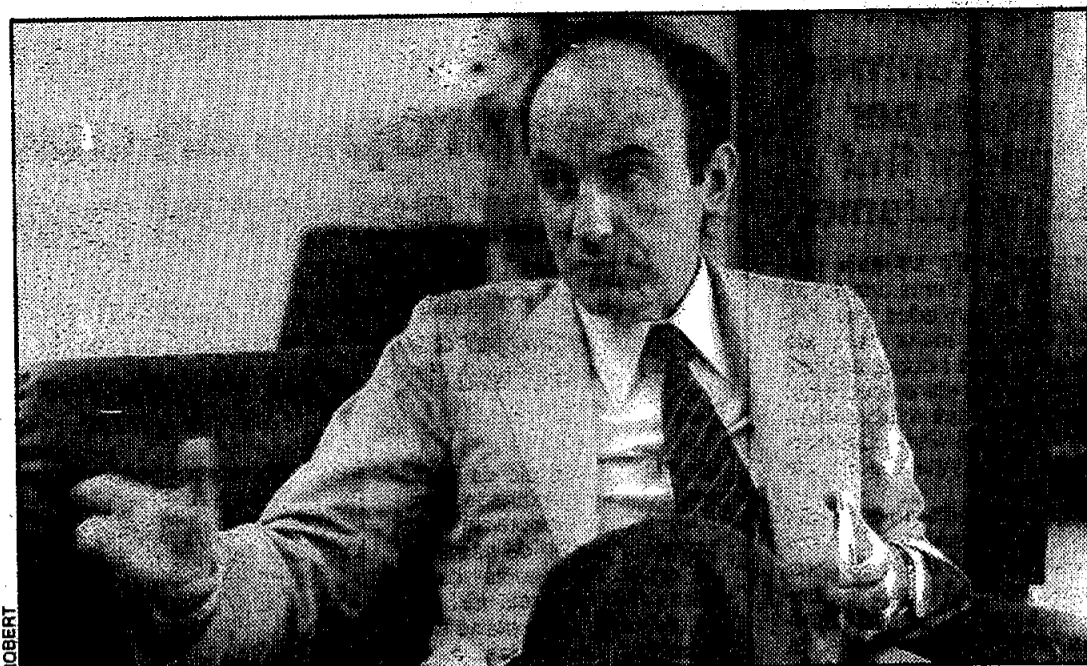
Pregunta. Roca Junyent procedeix de FAP (Front d'Alliberament Popular) i després descobreix Pujol. Què hi veieu? Com es produeix el canvi?

Resposta. Amb Pujol és un retrobament. Recordo que, al 1956 o 57, anava amb Pujol, en el seu cotxe petit, a repartir fullets de propaganda, ell al volant i jo baixant a les cases i omplint les bústies. Després vaig estar al FAP i, després d'una etapa utòpica i revolucionària, veus que la utopia i la revolució no tan sols no són possibles, sinó que fracassen. Aleshores em va quedar un enorme desig de fer coses. Tot es va traduir a poder fer política per tal de fer coses, per tal d'avançar, i també es va traduir en la creença en els valors permanents, no conjunturals. La crisi de la utopia va venir el 1968. Llavors retorno al catalanisme, que des de posicions utòpiques s'havia mirat amb displicència i se l'havia acusat de petit burgès, però veus que és un valor real.

La imatge de la construcció de Catalunya, de la reconstrucció nacional, de fer coses, és aquí on jo puc ser més útil; i entre una cosa que jo coneixia i que encara portava una mica de càrrega utòpica, com era Convergència Socialista, o una cosa que tenia una nova dimensió important, com és Convergència Democràtica, vaig creure en Convergència Democràtica.

la Seguretat Social. Podem mantenir aquest monstre? Cada dia és més car i més dolent i això no pot continuar perquè es una estafa. Mireu, a Catalunya hi ha sis-centes mil persones afiliades a les mutualitats assistencials complementàries. I la Seguretat Social viu dels qui paguen i no hi van. O fem que el déficit baixi o el país no té sortida. Igual passa amb la subvenció a l'atur, que cada dia en tindrem més, i es dona el cas que empreses de cent treballadors veuen els crèdits negats i llavors han de tancar i els treballadors cobrant els divuit mesos de subsidi sumen més que el crèdit negat. I quan tenim dos milions de parats —a Catalunya 250.000— no es pot dir que el sistema vagi bé, sinó que cal pensar a canviar-lo i començar a pensar en importants fons

ROBERT

L'enginyer ha estat a fer que calguéssin els nostres vuit vots

Pregunta. En les relacions entre CiU i UCD, s'ha vist que CiU era més necessària a Madrid que no pas CC-UCD aquí?

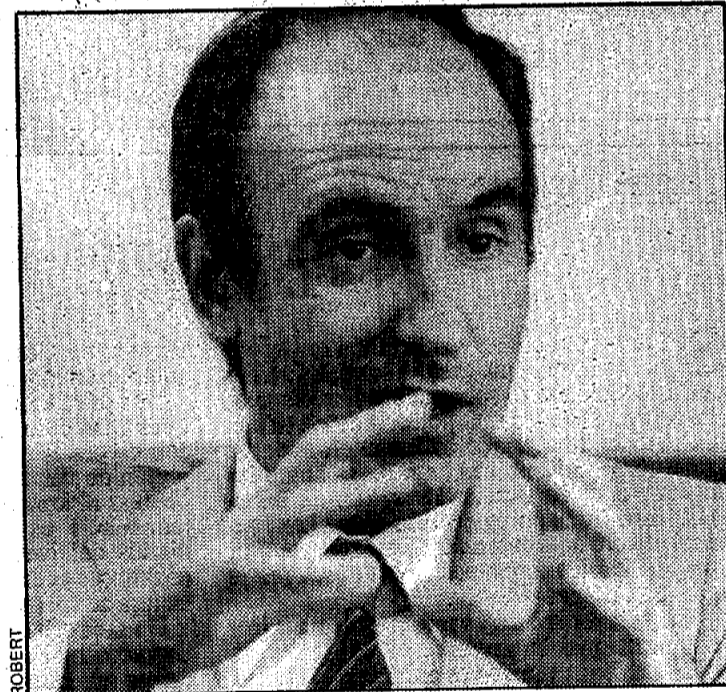
Resposta. Qui necessitat més a qui és una qüestió en la qual no vull entrar i és opinable. La dependència cal veure on és. No es veu en la LOAPA, ni en la llei de valoracions, ni en la de bases del règim local, ni en la de Diputacions... Que ho diguin d'altres coses, però és una dependència que afecta els interessos objectius de Catalunya. En el fons de compensació interior, la meua

dependència no és per a anar contra la participació creixent de Catalunya, la dels socialistes sí. Mireu, el PSOE té un problema molt greu: és un partit d'Andalusia, i es creu que la política general és la que interessa a Andalusia; però no pot confondre's la política de l'Estat amb la d'Andalusia.

P. Heu parlat molt de governabilitat, però això pot entendre's com una cel·lofana que cobreix l'exigència de contrapartides de sotamà?

R. Podria fer la defensa del purisme, però semblaria cínica.

La meua obligació com a polític és la defensa dels interessos dels meus electors i obtenir coses per a ells; i en un país democràtic condicions l'obtenció de coses als teus vots. Del que m'acuso és de no haver obtingut més coses. El nostre enginyer ha estat de fer que es necessitessin els nostres vuit vots. I, pensant en les eleccions, podem presentar-nos-hi amb un actiu positiu; la gent no votarà en funció dels programes, sinó en funció, sobretot, de la credibilitat que genera l'actuació realitzada.

ROBERT

“L'economia no la rellançarà el sector públic, fent inversió pública, perquè crearia més déficit, inflació, diner car i baixes pensions”

“No n'hi ha prou de canviar quantitativament les coses, cal fer-ho qualitativament”

públics per rellançar l'economia.

P. La tercera premissa és el model de llibertat; què voleu dir?

R. És el problema de fons. Hi ha molts ciutadans que no han notat que vivim en un sistema de llibertats i només han patit la llibertat dels altres, la de la manifestació que li talla el pas o la de la vaga que el perjudica, la del diari que insulta... Però ell no sap quins són els seus drets i cal que els drets fonamentals siguin més accessibles i la gent més protagonista de les llibertats democràtiques. Per això es dona llibertat d'expressió, per a crear ràdios i televisions, i expressions culturals i que la gent creï.

P. El quart punt parla de la qualitat de vida com un nou concepte; què vol dir això?

R. Vull dir que no n'hi ha prou de canviar quantitativament

les coses, els serveis, sinó que cal fer-ho qualitativament. Per exemple, a Catalunya tenim pràcticament assolida l'escolarització total, però el que no és total és la qualitat d'escolarització i cal treballar en això: manquen centres de formació professional i s'ha indicat que la universitat no farà la gent ni rica ni intel·ligent, i que no és cap desgràcia ser dependent de comerç i tenir un ofici, si després es pot acudir a la universitat a fer cultura. Igualment un altre exemple del món rural —en el qual aquesta setmana insistiré al Congrés i crec que és més important que parlar de Robles Piquer— és que no pot ser que posar telèfon costi vuit-centes mil pessetes o mig milió i a ciutat molt menys. El camp es desertitza perquè té menys qualitat de vida que la ciutat, tot i que la renda agrària és

més alta que la renda suburbial, però el suburbi té els cinemes i els serveis més a prop.

P. I el cinquè punt és la dimensió internacional; com la concreteu?

R. Per a poder fer tot això ens cal ser europeus i occidentals.

P. I tot aquest programa com es realitzarà, en una vessant socialdemòcrata o neoliberal?

R. No hi ha pas contradicció entre la socialdemocràcia i el neoliberalisme, perquè Europa és una combinació d'aquests dos conceptes; s'és neoliberal per a posar la intransigència en les llibertats i els drets de la persona, i s'és socialdemòcrata per a insistir en la qualitat de vida, ja que la socialdemocràcia ni discuteix les relacions de producció. Per aquí va el futur i m'agradaria que hi anés l'Estat espanyol.

α

Miquel Roca Junyent, malgrat la LOAPA, quan es perfilen les eleccions, en una sortida de cursa maratoniana, és més optimista que fa uns mesos, quan ni es veia la possibilitat que la LOAPA es negociés.

Miquel Roca està entestat —per què no?— a fer possible un cop més el missatge de la reforma i modernització de l'Estat espanyol, seguint els passos de Feliu de la Penya, Mañé i Flaquer, Almirall, Duran i Bas, Prat de la Riba, Cambó, Carner i d'altres que feren el mateix intent en èpoques i règims diferents i distanciats. La figura de Cambó esdevé paradigmàtica, potser més a Madrid que a Barcelona. Roca, però, va amb el seu llibre sota el braç, pregonant la necessitat de fer una autèntica reforma, un canvi en la fisonomia de l'Estat que afermi la democràcia i la modernització i connecti amb Europa. Pragmàtic, coneix el secret dels secrets polítics, albira la conjuntura electoral, analitza possibles resultats i no para. El molesta que el Congrés aturi una sessió per veure un partit dels Mundials. I espera en el seu pragmatisme, movent-se entre la vessant socialdemòcrata i la neoliberal, l'ocasió per poder dir —per què no?—: «Aquest és el programa que vull»

Miquel Roca Junyent

«Només donarem suport si participem en el govern»

Pregunta. Encetem la conversa parlant dels recents rumors que diuen que podríeu entrar al govern ara abans de les eleccions i fan una comparació de la vostra actitud amb la que va mantenir Cambó.

Resposta. Estem acostumats a les moltes maniobres informatives que ens han fet, però puc dir amb tota contundència que no són veritat els rumors. Nosaltres d'aquí a les eleccions no entrarem en cap govern, sigui del color que sigui, perquè ara no té sentit, ja que aquest país —i no pas per culpa nostra— no té cap més sortida que convocar eleccions. Nosaltres hem fet inversions polítiques perquè això no es produís, però ha arribat un moment en què el desgavell és tan evident que cal convocar eleccions com a única sortida. I després de les eleccions, en funció de la correlació de forces, ja es veurà. El que puc dir és que, després de l'experiència de les dues legislatures, en traiem la conseqüència clara que no podem donar suport a cap govern en què nosaltres no participem. Això no vol dir que forçosament vulguem participar, ja que podem quedar en una posició d'oposició no sistemàtica, però a un govern en què no estiguem dins, no podem donar-li suport. Per una raó; per més acords parlamentaris que s'estableixin, aquests poden quedar desfets en un quart d'hora de consell de ministres,

com és el cas de la LOAPA, de les valoracions de traspassos, etc. En una monarquia parlamentària, tot el protagonisme descansa en l'executiu i el que mana és l'executiu. I no té sentit que et limitis a participar des del poder feble, que és el de la vida parlamentària, on poden obtenir-se coses esgarrapant-les i negociant-les, però és un handicap.

P. Participar en el govern vol dir tenir ministres o formar el programa de govern?

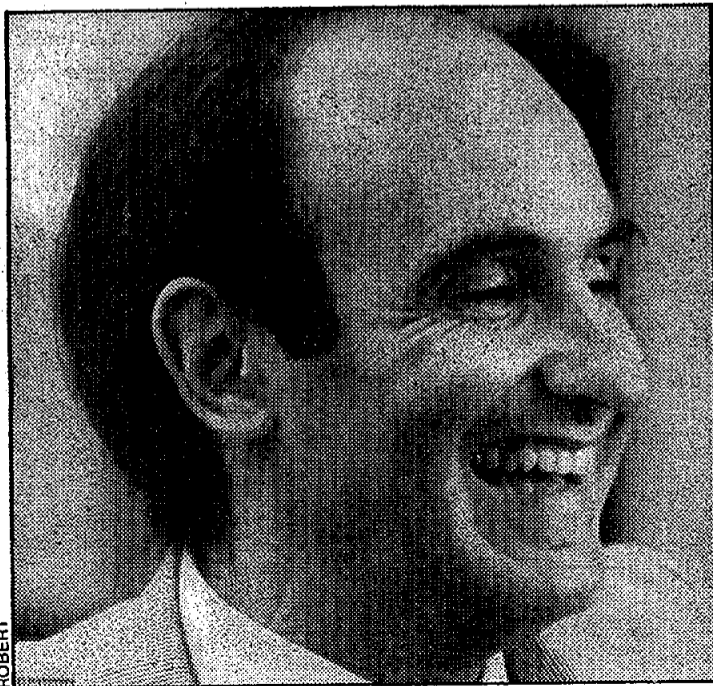
R. És ésser-hi amb carteres ministerials. El que pot ser dis-

cutible i opinable és si els nostres representants han de ser diputats o poden ser altres persones, però en tot cas seran homes de la nostra confiança. Si no és així, no cal que ens demanin cap suport per al futur govern. A la pròxima legislatura, en la qual pot haver-hi un panorama en què sigui necessari un equilibri de forces discutible, nosaltres podem jugar un paper important. Per això volem deixar clara la nostra posició ara, perquè no sorprengui ningú i no ens demanin suports

gratuïts.

P. A la pròxima legislatura s'imposarà el bipartidisme, amb presència de la gran dreta i del socialisme...?

R. L'operació de la gran dreta ja és un producte de la història. No existirà. Existirà, en el pròxim panorama electoral, Aliança Popular, més o menys reforçada amb sectors de la UCD; existirà un centre suarista-ucedista; i queda per saber si existirà una opció demòcrata-cristiana-liberal. Tot plegat no ens afecta; crec, però, que és un error aquesta

“L'operació de la gran dreta ja és un producte de la història, no existirà”

“Homes nostres, si després de les eleccions donem suport al nou govern, seran al consell de ministres de l'Estat”

divisió, perquè els qui van fer una llei electoral pensant anar junts, ara se separen. La prima de la llei de Hont és de quaranta escons per al qui guanya, i ara, anant separats, perden aquests quaranta escons. Ha arribat un punt en què la nostra responsabilitat es limita a Catalunya, i anirem a les eleccions amb una doble càrrega: el nostre nacionalisme i l'opció reformista que abonem, i tindrem gent a la dreta i a l'esquerra, per diferències del programa, el no sucursallisme. A Catalunya, la batalla serà entre el PSC i nosaltres; es tendirà al bipartidisme, però, a desgrat dels socialistes; aquí la dreta no serem nosaltres, perquè seran uns altres; les opcions seran entre els qui defensen un model de societat determinat, nosaltres, i els socialistes, que no són una opció nacionalista, o almenys, en els darrers temps, han mostrat un alt grau de sucursallització.

«La transformació de l'Estat no la faran els centralistes»

P. AP pot augmentar la cota del seu sol diputat a Catalunya?

R. No vul fer prediccions de cap mena. El que crec és que a les eleccions predominarà el vot útil, i això serà aquí entre el PSC i CiU. Els socialistes poden fer mal a l'electorat comunista, ja que està desconcertat després de la crisi del PSUC —i no m'agrada aquesta crisi i voldria que estigués resolta. Però no sóc partidari del bipartidisme sinó del pluralisme, ja que ens va molt millor.

P. Amb vuit escons CiU ha fet força feina, però sempre usant l'habilitat i no la força de tenir més diputats; però ni que en tinguéssiu més, posem per cas trenta-cinc dels quaranta-set possibles, que és el 10 per cent del Congrés, no podrien arribar a dominar.

R. Això no és decebedor, és un fet. I cal atènyer-s'hi. És, però, molt important que el catalanisme hagi generat una imatge de transformació o modernització de l'Estat, com explico en el meu llibre. Tothom parla de la transformació de l'Estat, però crec que no la faran les forces centralistes de sempre, perquè són les que viuen del manteniment de l'Estat centralista. Els socialistes no s'enfrontaran de veritat amb l'estructura funcional del país, perquè una part molt important del seu electorat i efectius estan aquí. I UCD igual. I els catalans —que no tenim tanta experiència funcional o «classe funcional»— podem oferir aquest missatge de transformació des del catalanisme polític. El que estiguem al centre de rumors indica això, que la Minoria Catalana, guanyin uns o altres, no els fa fàstic, i crec que podem aportar un «estil català» de fer política, com hem aportat un estil propi de fer cultura, economia, comerç, etc. I aquest estil pot ser posar l'accent que l'administració petita funcioni i estigui més a prop de la gent. També és important que, quan s'ha parlat dels «partits frontissa», s'hagi dit que no cal inventar-los —i ho han dit a Madrid— perquè ja existeixen i són CiU i el PNB. Perquè Fernández Ordóñez no ho serà: o anirà amb la UCD o amb el PSOE.

P. Si els dos grans partits estatals —UCD i PSOE— tenen un substrat funcional, com es pot fer penetrar el missatge

(Passa a la pàg. següent)

Els nacionalistes catalans, contraris a la potenciació de les Diputacions

S'accelera el debat i es vol enllestir avui el projecte de llei

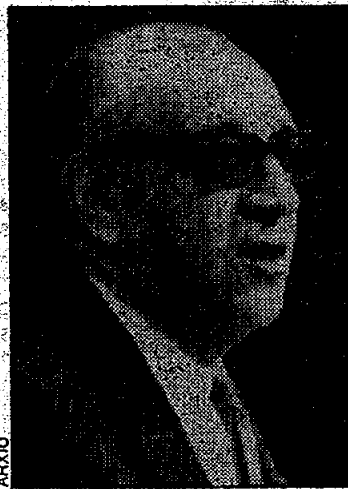
Josep M. Sanmartí

Madrid. — El Congrés de diputats repregué el debat sobre la polèmica LOAPA i accelerà el ritme de les discussions. La previsió feta per la junta de portaveus és enllestir avui mateix aquest projecte de llei en sessió doble de matí i tarda, malgrat ser dia festiu. Cal tenir en compte que un cop superat l'envitricollat títol 1 el debat ha entrat en una zona molt menys polèmica referida a les relacions entre les comunitats autònomes i les diputacions provincials i al règim general de les comunitats autònomes. Com a detall significatiu, val a dir que la Minoria Catalana retirà ahir algunes esmenes, cosa que s'esdevé per primera vegada en el ple. D'altra banda, el president Lavilla ha reordenat el debat, de tal manera que els títols 2, 3, 4, i 5 són discutits globalment i no article per article com s'ha fet amb el títol 1 i es farà amb el 6, relatiu als funcionaris transferits a les comunitats autònomes. Tots els articles examinats ahir (del 8 al 20) foren aprovats sense modificacions en relació amb el text de la comissió i, per tant, totes les esmenes foren derrotades. La que rebé més vots n'obtingué quaranta-nou.

Les minories nacionalistes (excepte el PNB) s'oposaren

globalment al títol 2, que fixa les relacions entre les comunitats autònomes i les diputacions provincials, perquè el consideren inútil i no harmonitzador. Miquel Roca (MC) subratllà el caràcter facultatiu de la majoria dels preceptes, principi contrari a l'harmonització, que és vinculant i obligatòria. A més, les corts generals ja han aplicat anteriorment aquestes normes, per exemple amb l'absorció per part de les comunitats autònomes uniprovincials de la corresponent diputació (Astúries, Cantàbria, Múrcia, etc.) El títol 2 obre també perilloses vies per a actuacions unilaterals de les Diputacions i facultat l'Estat per a cedir a les Diputacions la recaptació tributària, cosa molt perillosa per raons d'eficàcia i d'imatge. Miquel Roca insistí que cal donar una imatge de poders.

Més directe fou el diputat Josep Maria Pi-Sunyer (ERC), que opinà que el títol 2 buida els Estatuts de contingut a favor de les Diputacions, organismes que la LOAPA vol potenciar. També Solé-Tura (PSUC) denuncià el risc que es corre de crear una duplicitat de poders dins les comunitats autònomes, les quals esdevindrien simples coordinadores de l'Administració local... Bandrés (EE) remarquè que si

Josep Pi-Sunyer, diputat d'ERC

les comunitats autònomes tenen capacitat d'autoorganització aquest títol sobra. En la seva resposta, el centrista Del Valle recordà el caràcter no vinculant del títol, cosa que, segons ell, desfà la tesi que es pretén enfortir les Diputacions a costa de les comunitats autònomes. «Són els Parlaments autònoms qui decidiran el grau de competències de les Diputacions», digué. L'esmena de supressió del títol de la Minoria Catalana rebé quaranta vots a favor, dos-cents vint en contra i dotze abstencions.

També s'enllestí el debat del títol 1. Nacionalistes i comunis-

tes criticaren especialment l'article 10, perquè segons els primers obliga les comunitats autònomes a adaptar llur normativa sobre ordenació del territori i recursos naturals als interessos estatals i generals, i perquè els altres programes i plans d'actuació s'han d'establir de comú acord amb l'entre l'Estat i els governs autònoms.

Això fa, segons el bloc anti-LOAPA, que les competències exclusives de les comunitats autònomes en aquestes matèries esdevinguin competències compartides. També es rebutja que sigui el consell econòmic i social, que no existeix encara, qui decideixi en els conflictes no resolts.

Altres qüestions per al ple

Un cop s'acabi el ple de la LOAPA, el Congrés debatrà, en lectura única, les lleis orgàniques de transferències a Canàries i València, així com el millorament del Fur navarrès. Figuren també a l'ordre del dia del ple la convalidació d'un decret llei i el debat d'una moció sobre desarmament. Pel que fa al projecte de llei sobre mesures econòmiques per a l'Ajuntament de Barcelona, si es retiren les dues esmenes a la totalitat pot ser aprovat per la comissió amb capacitat legislativa plena.

1981 18-8-81
Conferència de premsa dels nacionalistes a Madrid

PNB negociava un pacte amb UCD abans del 23 de febrer

No exclouen cap mesura pacífica contra la LOAPA

J. M. S.
Madrid.— En el transcurs d'una conferència de premsa, el vice-president del govern basc, Mario Fernández, i el portaveu del PNB al Congrés de diputats, Marcos Vizcaya, revelaren que, dos dies abans del 23 de febrer del 1981, la UCD i el PNB tenien entaulades converses per a un pacte de legislatura, en el qual el PNB es comprometia a col·laborar permanentment amb el govern en les grans qüestions d'Estat. La contrapartida d'aquesta col·laboració era una reordenació del procés autonòmic i l'aclariment de les ambigüitats que l'entrebancaven. Pel PNB, aquesta ordenació s'havia de fer a través d'un gran pacte polític i no d'una llei.

Aquestes negociacions no es trencaren per la mort de l'terra Arregui, sinó perquè Roldolfo Martín Villa s'oposà al pacte amb les minories nacionalistes, al·legant que seria un acord molt inestable a causa dels pactes electorals d'UCD amb altres forces «incompatibles amb els nacionalistes», és a dir, AP. Per contra, els ministres Pérez Llorca, Juan José Rosón i Pío Cabanillas es

decantaven a favor del pacte UCD-nacionalistes, mentre que Calvo Sotelo, candidat a la presidència del govern, es movia enmig de vaguetats i imprecisions. Malgrat que el pacte no cristal·litzà, el PNB considerarà que quedava oberta la possibilitat d'assumir una entesa després de la investidura i a través d'un procés natural. Per això, després del cop d'Estat, es declararen disposats a flexibilitzar els models autonòmics i la marxa dels traspassos, a fi de superar un moment difícil. Això no significava llur acord amb lleis definitives per a superar un mal moment conjuntural.

Pels nacionalistes bascs, les relacions pacífiques i la via negociadora seguida fins ara han estat substituïdes per la imposició unilateral que significa la LOAPA. La LOAPA és no solament una ruptura, sinó un atac a la Constitució, el qual pot ser seguit d'altres, referits, per exemple, als drets i llibertats reconeguts per la Constitució. La lluita contra la LOAPA esdevé, doncs, una defensa de l'Estatut, entès com un gran pacte polític derivat de la Constitució i no únicament com un text jurídic, i de la ma-

teixa Constitució. En conseqüència, la LOAPA originarà molts més conflictes que els que sorgeixen ara, ja que actualment molts dels problemes són solucionats per la via negociadora. Els nacionalistes bascs recordaren també que la sobirania de les Corts generals es veu limitada per la Constitució, i que ha de ser el Tribunal Constitucional qui resolgui els conflictes i aclareixi els punts dubtosos.

El vice-president del govern basc, Mario Fernández, explicà que no s'exclou cap mesura de pressió democràtica i pacífica, fins i tot la dissolució del Parlament basc. En canvi, es descarta l'abandó del Congrés de diputats i el Senat. Una altra preocupació del PNB és marcar diferències amb l'estratègia d'Herri Batauna. Finalment, titllaren de «acte de força» que la LOAPA vagi al ple del Congrés la setmana vinent, tot i que des de la universitat, des de les nacionalitats, des dels diaris solvents i fins i tot des dels grups signants es consideri molt discutible. Molts diputats d'UCD han demanat un debat al si del grup, abans de dur la llei al ple de la Cambra.

Diumenge a Durango Avui 19-6-82

Ofensiva del PNB contra la LOAPA

Convoca els càrrecs electes

Juanjo Romano
Bilbao. — L'Euskadi Buru Batzar, màxim organisme executiu del Partit Nacionalista Basc, ha convocat tots els seus càrrecs electes —alcaldes i consellers, parlamentaris, junters, diputats i senadors— a una reunió conjunta «amb la finalitat de prendre consciència col·lectiva de l'agressió que es prepara contra l'Estatut pels pactes autònoms i el projecte de la LOAPA».

La convocatòria de tots els electes a la reunió, que tindrà lloc demà diumenge al frontó Ezkurti, de la localitat de Durango, està motivada perquè el PNB considera que la llei d'harmonització del procés autònom pot afectar «no tan sols les institucions autònòmiques comunes, sinó també les forals i els municipis».

Els nacionalistes han iniciat una campanya contra la LOAPA, que està afectant tots els fronts, fins i tot els Mundials. Per recomanació de l'executiu del Partit Nacionalista Basc, el govern basc decidí no ser present de manera oficial als partits que es juguin a San Mamés. La conselleria de Cultura, però, ha complert en tot moment la seva missió com a amfitriona i tant el vice-president del govern basc, Mario Fernández, com d'altres

membres del gabinet Garaikotexa van assistir com a espectadors al partit Anglaterra-França.

Dijous el mateix Mario Fernández, juntament amb el senador Mitxel Uncega i el portaveu del grup nacionalista al Congrés, Marcos Vizcaya, explicaven a la premsa madrilenya la posició el govern autònom respecte al projecte de llei, el debat del qual s'inicia aquesta setmana. Aquesta mateixa explicació s'ha fet als periodistes estrangers que amb motiu del Mundial han anat a Bilbao.

El vice-president del govern tornava a afirmar que «qualsevol que sigui el contingut de la LOAPA, encara que tingués el programa del PNB, el govern basc no ho podria acceptar, ja que només per ser organica i d'harmonització la nostra discrepància amb el projecte és total. El govern basc té la intenció i la convicció ferma de ser un govern nacionalista, i no govern de les peculiaritats regionals».

La punta de llançà de les mesures de pressió que puguin arbitrar els nacionalistes a la seva reunió de demà pot ser, com ja han anunciat, la dissolució del Parlament basc i la convocatòria de noves eleccions autònòmiques.

Avui 20-6-82

Congrés de diputats

La LOAPA potser anirà al ple d'aquesta setmana

Madrid. — Al ple del Congrés que s'iniciarà dilluns a la tarda, potser es començarà el debat del projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autòmic (LOAPA), segons les previsions que es fan a la cambra baixa. La decisió definitiva haurà de ser presa, en tot cas, per la junta de portaveus, que es reunirà dilluns a primera hora de la tarda. Malgrat que les mhories nacionalistes i el PCE s'oposaran a la inclusió d'aquesta qüestió en el ple d'aquesta setmana, no es creu que puguin anul·lar la decisió de la UCD i el PSOE en sentit contrari. La setmana passada el ministre d'Administració Territorial, Rafael Arias Salgado, va anunciar que la LOAPA seria discutida en el ple d'aquesta setmana.

En aquestes sessions del Congrés és prevista també la discussió del projecte de llei de l'impost sobre el valor afegit (IVA), els Estatuts d'autonomia d'Extremadura i les Illes Balears, el defensor del poble i una proposició de llei sobre el tercer canal de televisió a Catalunya. Pel que fa a aquesta darrera qüestió cal remarcar que per primer cop una proposició de llei serà defensada per una delegació del Parlament autòmic català, que és qui la va aprovar.

Segons una declaració del govern basc

La LOAPA trenca el compromís polític de l'autogovern

El govern autònom basc va continuar ahir la seva ofensiva contra la LOAPA fent públic un document en el qual considera aquest projecte de llei com el major atac a l'autonomia i diu que no l'acceptarà

Vitòria.— «Amb l'aprovació de la LOAPA es consumaria, en opinió del govern basc, el major dels atacs que s'han produït contra l'Estatut d'autonomia d'Euskadi, aprovat pel poble basc en referèndum i que només per igual procediment podrà ser reformat», segons indica una declaració del govern autònom que ahir es va fer pública.

Aquesta declaració, que té una extensió de set folis, diu que «amb independència de les diferents interpretacions jurídiques, l'Estatut constitueix el contingut d'un autèntic compromís polític per a l'autogovern, que al seu dia fou àmpliament i públicament explicat al poble basc per les més diferents forces polítiques, sense que els partits avui signants dels pactes autonòmics vagin desmentir en el seu moment cap d'aquestes interpretacions».

Més endavant el document continua dient que «si per mitjà d'argücies polítiques o jurídiques contra la voluntat de la majoria del poble basc i sense la seva participació es pretén interpretar unilateralment i restrictivament aquell compromís polític, que quedí clar que el compromís polític com a tal es trenca i la seva funció definidora dels límits de l'autogovern deixarà d'obligar políticament els qui la van acceptar. Diu després que «des del joc democràtic i l'aspiració constant de la pau i la concòrdia, el govern basc desplegarà totes les iniciatives i recursos legítims que estiguin a l'abast de les seves mans per tal de reconduir l'autogovern d'Euskadi a les cotes desitja-

des per la majoria d'aquest poble».

Les dificultats del govern central

El comunicat deixa clar que aquesta actitud de rebuig de la LOAPA no porta intencions pre-concebudes de confrontació amb el poder central, «conscients de les dificultats especials que han aplegat el govern central, aquest govern ha tractat deliberadament de no pressionar-lo, i molt menys fustigar-lo amb les seves demandes».

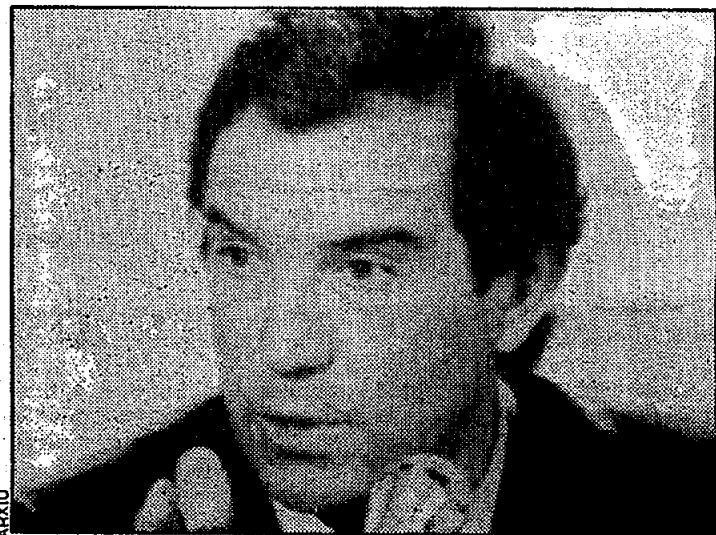
El govern basc diu que la LOAPA ha estat repetidament denunciada per ell, perquè la considera il·legal, i diu que serà objecte en el seu moment de la corresponent impugnació davant les instàncies corresponents. El govern basc diu que la llei no es més que el principi d'una «autèntica con-

stel·lació de mesures antiautòniques» i esmenta com a exemples els acords de tipus econòmic, la LAU, el decret de coordinació i planificació sanitària i, especialment, el problema dels funcionaris.

El govern basc acusa, finalment, la paràlització de transferències a la comunitat autònoma i diu que, en aquest sentit, la comissió mixta gairebé no ha aconseguit acords aquests últims mesos, i això ho consideren l'incompliment de la llei bàsica que és l'Estatut d'autonomia i la pràctica pel govern central d'una política absolutament regressiva en aquesta matèria.

Cartes obertes dels diputats generals

Els diputats generals de Guipúscoa, Biscaia i Àlaba, tots ells del Partit Nacionalista Basc, han fet públiques sengles cartes obertes als seus conciutadans en les quals posen en relleu «l'amenaça que implica la LOAPA per a l'autonomia», i sol·liciten una actitud vigilant i d'oposició davant el que consideren un contrafur.

Carlos Garaikoetxea

Per al Senat, l'única «entesa» pot motivar-la ara la LOAPA

Els partits van definir l'estratègia

Els partits catalans comencen a plantejar-se i a definir la seva estratègia davant les properes eleccions al Senat. L'única «entesa» que es venia fàcilment en aquesta ocasió pot ser aglutinada pels

partits anti-LOAPA

J. G. Barcelona. — Davant la perspectiva de noves eleccions generals, els partits catalans van definir ja les respectives estratègies amb vista al Senat. La hora d'ara només es perdria un tipus de nova «Entesa», la motivada pel rebuig de la llei d'harmònic (LOAPA), més en general, dels pactes autonòmics d'ara un any entre UCD i PSOE. En canvi, les «Enteses» entre forces desquadrades, guanyadores en les eleccions generals anteriors, desapareixeran del mapa.

Pocs partits han fet públics les seves posicions en aquest punt. Això no significa tanmateix que les diverses organitzacions polítiques de Catalunya —partimentarials i extra-partimentarials— no tinguin ja presa, com a mínim, una decisió de principi de cara al Senat.

El PSC, per boca del seu home fort, Raimon Obiols, va expressar clarament el seu març, en ocasió de la presentació pública de la nova executiva, la voluntat d'acudir amb llistes pròpies a les eleccions per al Senat. «Es hora de potenciar les alternatives de partit —diuen Obiols— i nosaltres optarem per candidatures pròpies.»

Vint-i-quatre hores abans, dirigents del PSC, en una conferència de premsa, havien insinuat, però, que de manera no tan contundent, un camí similar. Antoni Güller, secretari general, reconeixia que «ara, l'entesa és irremediable». Però el di-

rigent comunista atorga que des i úniques per al Senat a cada demarcació catalana sembla cada vegada més versimilitant i, naturalment, aquest front haurà de comptar amb el suport de CIU, PSC, ERC i possiblement amb el d'altres grups com PCC i NE.

El problema més important és que no sembla fàcil un pacte entre totes aquestes forces. De moment, CIU no s'ha pronunciat oficialment en cap sentit, a més, qualifiquem els dirigents de CDC han manifestat a l'AVUI que «ni oficialment ni oficialment» el partit s'havia plantejat la qüestió. En canvi, ERC sí que s'ha mostrat interessada en aquesta direcció.

Joan Horta, portaveu parlamentari d'ERC, manifesta explícitament a la nostra redacció: «Ens agrada donar un front anti-LOAPA perquè la nostra preocupació fonamental és la consolidació de l'autonomia i de cara a Madrid, aquest és el requeriment més important. Horta afegeix que els interessos sava tenir contactes amb totes les forces que estan contra la LOAPA», si bé nega que hi hagin hagut contactes formals en aquest sentit.

Remarca que el més important era «un programa conjunt» i que concretament amb CDC «hi podien haver acordats» mentre es comptaven amb certs projectes com la llei electoral de Catalunya, la divisió territorial i sobre tot la reforma de l'estatut, «tal com prometé el president Pujol en el discurs d'investidura».

En resum, no hi haurà entesa de l'esquerra. Els socialistes se senten forts i volen competir sols. Tenen bon record de les anteriors eleccions en què la coalició que promogueren junt amb ERC, Nova Entesa, va aconseguir deu dels setze escons per a Catalunya.

El rebuig de la LOAPA ja ha demostrat en diverses importants ocasions —gran manifestació del 14 de març a Barcelona, resolució del Parlament de Catalunya, esmenes al projecte de llei, etc.— que actua com a catalizador d'una nova majoria a Catalunya. D'altra banda, la gran quantitat de vots que calen per a assolir un escons al Senat —quatre escons per cada província—, imposa la recerca d'aliances àmplies. Així, doncs, la perspectiva d'un «front anti-LOAPA» amb llistes pactades i úniques per al Senat a cada demarcació catalana sembla cada vegada més versimilitant i, naturalment, aquest front haurà de comptar amb el suport de CIU, PSC, ERC i possiblement amb el d'altres grups com PCC i NE.

El problema més important és que no sembla fàcil un pacte entre totes aquestes forces. De moment, CIU no s'ha pronunciat oficialment en cap sentit, a més, qualifiquem els dirigents de CDC han manifestat a l'AVUI que «ni oficialment ni oficialment» el partit s'havia plantejat la qüestió. En canvi, ERC sí que s'ha mostrat interessada en aquesta direcció.

Joan Horta, portaveu parlamentari d'ERC, manifesta explícitament a la nostra redacció: «Ens agrada donar un front anti-LOAPA perquè la nostra preocupació fonamental és la consolidació de l'autonomia i de cara a Madrid, aquest és el requeriment més important. Horta afegeix que els interessos sava tenir contactes amb totes les forces que estan contra la LOAPA», si bé nega que hi hagin hagut contactes formals en aquest sentit.

Remarca que el més important era «un programa conjunt» i que concretament amb CDC «hi podien haver acordats» mentre es comptaven amb certs projectes com la llei electoral de Catalunya, la divisió territorial i sobre tot la reforma de l'estatut, «tal com prometé el president Pujol en el discurs d'investidura».

EDITORIAL

La LOAPA, encara

Quan hi hauria raons més que suficients per a ajornar la qüestió de l'harmonització autonòmica fins en uns moments en què es veïés més clar qui durà el timó del país durant els quatre anys pròxims, hi ha hagut una obstinació compartida pel partit del govern i el primer partit de l'oposició per a aprovar-la ara. L'un, perquè la LOAPA representa els interessos de la burocràcia instal·lada enfront d'una realització plena de les autonomies; l'altre, perquè tal vegada creu que amb la LOAPA tindrà una credencial davant els poders fàctics per a poder ocupar el poder —després de les properes eleccions— sense por d'un ensurt, car podrà garantir, amb la seva actitud, que la unitat de l'Estat no correrà cap perill a les seves mans.

Té raó el govern basc quan creu que amb la LOAPA es trenca el pacte que va establir l'Estat amb els pobles que el constitueixen. Aquest pacte, que no es pot canviar més que per un altre referèndum, es diu Constitució i es diu Estatuts. No hi pot haver cap llei entre l'una i els altres. El govern català s'ha manifestat

també molt durament contra la LOAPA dient que escapça l'Estatut, sense amenaçar amb res, però sens dubte confiant que la discussió al Parlament —ara es vol guanyar la batalla del títol I— i el recurs segur, després, al Tribunal Constitucional poden evitar o deixar inservible la llei harmonitzadora.

Hi ha qui diu que la LOAPA no servirà per a res. En tot cas, que no es facin més concessions verbals o aparents i que una llei que no ha de servir per a res sinó que serveix per a embrollar les coses, sigui retirada d'una vegada. No obstant això, cal dir als qui diuen que és una llei inútil, que el seu esperit no ho és: actua ja en nombroses qüestions que afecten les relacions entre l'Administració central i l'autonòmica.

Si aquesta llei es manté pel que també s'ha dit, per a fer que la democràcia continuï essent viable tot frenant així els qui han trobat l'excusa que la unitat d'Espanya està amenaçada de trencament, per a posar al davant la governabilitat possible enfront d'un mínim que s'havia pactat, cal dir d'una vegada que així no es va

entloc. Que o bé cadascú defensi les seves posicions reals o bé, si ni aquest dret no els és concedit, que reflexionin sobre la dimensió actual de la llibertat i si val la pena de pagar aquest preu per a tenir poder. Uns mínims —els que es pactaren en la transició— són irrenunciables. Com irrenunciable és el principi meritià que només és consolidarà l'Estat espanyol i serà ben acceptat pels pobles que l'integren en la mesura que tots els ciutadans es puguin sentir plenament identificats amb les seves nacionalitats i regions. Si un català sent plenament català, pot acceptar de sentir-se espanyol per la via de la participació, perquè no ha hagut de renunciar a res. I la LOAPA no afavorirà res d'això, sinó que fa sorgir de nou a la superfície el fantasma amarg de la imposició, de la llei de l'embut, de la resistència secular del centre polític i burocràtic a compartir democràticament el poder amb la perifèria. Del model estatalfitador que pot ofegar la llibertat de les col·lectivitats i dels individus.

AVUI

«Crida a la solidaritat»

Volen que s'abrogui la LOAPA i també fer-hi desobediència cívica

La «Crida a la solidaritat» va fer arribar ahir cartes a tots els congressistes, en el dia en que s'iniciava el debat de la LOAPA, recordant el greu compromís històric que contien en aprovar aquesta llei; va remarcar també la voluntat de promoure una desobediència cívica

Barcelona. — La «Crida a la solidaritat» va fer arribar ahir una extensa carta a tots els diputats al Congrés, fent-los avinent la responsabilitat que contreïen en aprovar la LOAPA. Angel Colom i Aureli Argemi van fer patent, un cop més, la voluntat de poder organitzar i promoure una desobediència cívica, en cas que la llei sigui aprovada.

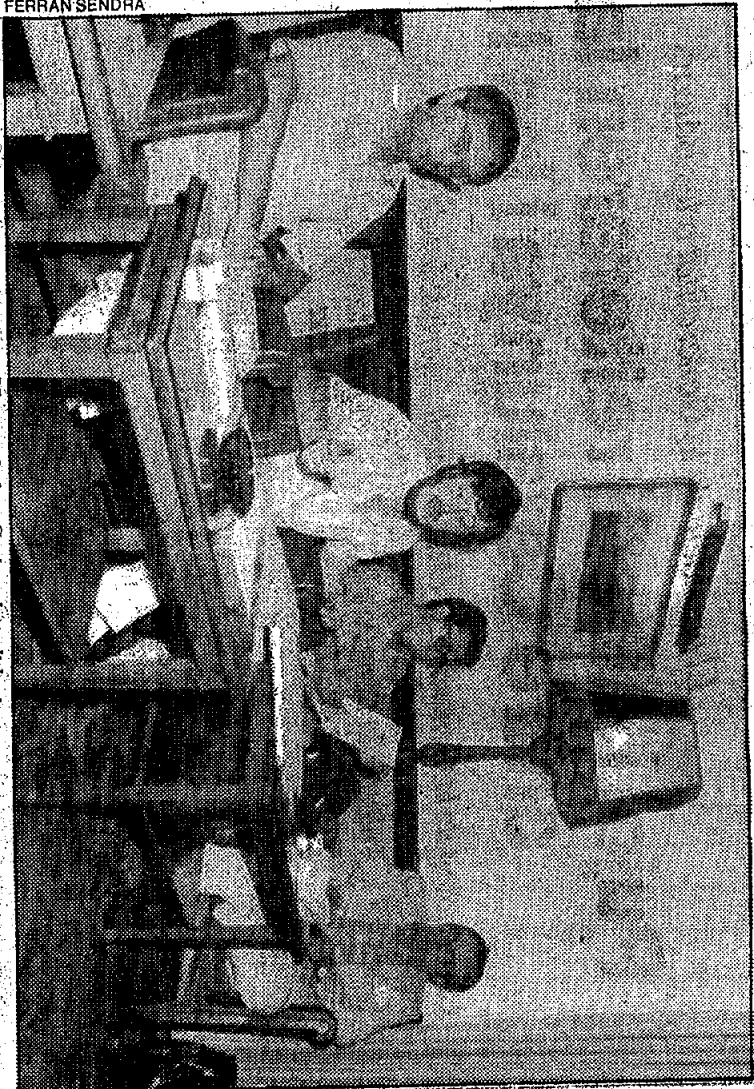
Ahir un grup de membres de la «Crida a la solidaritat» va desplaçar-se a Madrid per tal de poder lliurar a les bústies del palau del Congrés tres-centes quaranta-sis cartes en què s'explica el perquè de l'oposició a la LOAPA i la necessitat que aquesta llei no s'aprovi. Les cartes van ser tramesses en català a tots els diputats representants de la població dels Països Catalans, en basc als de l'àrea lingüística de l'euskera, en gallec als de Galícia i en castellà i català als representants de la població de parla castellana.

Shavia compromès a realitzar i que ara en preparem d'altres, entre elles la manifestació de l'Onze de Setembre en un sentit de condemna de la LOAPA. «El moment és greu —digué— perquè es perd part d'autogovern, i això és intolerable».

Cal que es doni una resposta conjunta de les entitats i dels partits polítics i les centrals sindicals.» Sobre la desobediència cívica, espedificà que es justifica «no cooperant davant d'una llei injusta», i aclarí que «nosaltres estem per la democràcia, el pluralisme i la convivència», a tall d'explicacions de desobediència, explicà que es tractava de no cooperar a aplicar els preceptes de la «loapilla» —la llei que regula l'ús de les paraules nacio i nacionalitat, bandera i llengua— i també fer mobilitzacions per abrogar la llei.

Parlant de manifestacions, van insistir a preparar ja des d'ara la diada de l'Onze de Setembre, i també a preveure que durant l'any que ve seria necessària aquesta acció.

FERRAN SENDRA

Homes de la «Crida a la solidaritat»

Fragments de la carta tramessa

La carta enviada a tots els congressistes és extensa. Té quatre folis, i s'hi fan consideracions polítiques i històriques sobre el sentit de l'acció que ve a consagrar la LOAPA. N'extraïem els següents paràgrafs:

«Aquest projecte, probablement serà aprovat per les cambres legislatives de l'Estat, en virtut del nombre matemàticament superior de diputats i senadors que li dona suport, fora que a l'últim moment triomfi el sentit de responsabilitat històrica, que no es mesura per raons d'Estat, sinó per les reals aspiracions dels pobles que avui l'integrem».

Després de citar les resolucions del Parlament de Catalunya, de la Crida, dels dictàmens de l'Acadèmia de Jurisprudència i de les actituds d'entitats i institucions, diuen que «els arguments aportats pel queixós organismes representatius són prou vàlids, perquè es tinguin presents a l'hora de donar el vot a una llei que

—en respectar que l'anima, té el clar objectiu, no tant d'ordenar el procés autonòmic —com oficialment es diu—, sinó de tornar al centralisme estatut més anacrònic».

Més enllavant s'afirma: «La intuïció del poble és, sens dubte, un element significatiu i d'un pes determinant si tenim en compte que la sobria, resisteix precisament en el poble. (...) En aquest cas, és evident que el poble català ha intuït que la LOAPA, les seves previsions, conseqüències, és un pas endarrera, i potser per molts anys irreversibles, en el procés democràtic i, per tant, en la realització de les seves aspiracions a la llibertat i a la justícia col·lectives».

«No voldríem de cap manera, que la història us acusés d'haver comès l'error d'haver votat si a la LOAPA. Seria, simplement, haver votat per tal que tornin a fomentar-se els maleducats, les tensions, i els conflictes que ens han marcat, secularment».

Enfrontaments per l'article 4 de la LOAPA

María Izquierdo acusà de cercar la independència

María Izquierdo, diputada socialista, acusa ahir en el ple del Congrés els nacionalistes de no acceptar la primàcia de la Constitució i de cercar una confederació o fins i tot un Estat independent, arran del debat del més controvertit article de la LOAPA, el quart, que fou aprovat

Madrid. — L'article més polèmic de la LOAPA, el quart, va ser aprovat ahir al ple del Congrés de diputats amb dos-cents deu vots a favor, quaranta-dos en contra i quatre abstencions. Amb una lleugera modificació, que no canvia el sentit, l'article quart diu ara: «Les normes que l'Estat dicit en l'exercici de les competències que li reconeix l'article 149-1 de la Constitució prevaldran sobre les normes de les comunitats autònomes». A sol·licitud de centristes i comunistes se suprimit l'expressió «prevaldran en tot cas».

En el debat, que fou molt tècnic i durat, el qual es repetí la divisió entre dues concepcions diferents de l'Estat de les autònoms, es produí un moment esperantment tens quan María Izquierdo, contestant la intervenció de Miquel Roca en contra de l'article, no solament acusa els nacionalistes de no acceptar la primàcia de la Constitució sino que suggereí que la seva intenció és buscar una confederació i fins i tot un Estat independent.

María Izquierdo qualifica Miquel Roca de «gall dindi florentí» i assegurarà que per interessos partidistes i dil·matge es fan dir coses a la LOAPA que aquesta no diu, sobretot que és inconstitucional i que pertorba el procés autonòmic.

En el torn de repulca Miquel Roca rebutjà l'acusació que els nacionalistes no admeten la supremàcia de la Constitució, i acusà María Izquierdo d'haver fet «el discurs més separatista i separador de tots». Insistí, finalment, que les competències exclusives de l'Estat han de ser enteses en un «bloc constitucional, és a dir, la Constitució, els Estatuts i les lleis».

Al llarg de les tres hores i mitja de debat defensaren esmenes els diputats Josep Pi-Sunyer, del grup mixt, Ernest Lluch, de socialistes de Catalunya, que defensà una esmena transaccional d'UCD i PSOE. Miquel Roca, de minoria catalana, Juan María Bandrés del grup mixt, i Jordi Solé Tura, del comunista.

● Informació p. 13

L'article quart de la LOAPA, aprovat amb fortes polèmiques

L'article quart de la llei d'harmonització del procés autonòmic, el més polèmic de tots, va ser aprovat ahir a la tarda al ple del Congrés entre fortes polèmiques iniciades per la diputada socialista María Izquierdo

Josep M. Sarrarti
Madrid. — El polèmic article 4 de la LOAPA fou aprovat ahir, amb 210 vots a favor, 42 en contra i 4 abstencions, amb una lleugera modificació que no modifica el seu sentit. L'article diu ara que «les normes que l'Estat dicit en l'exercici de les competències que li reconeix l'article 149/1 de la Constitució prevaldran sobre les normes de les comunitats autònomes». A sol·licitud de centristes i socialistes se suprimit l'expressió que prevaldran «en tot cas».

Els socialistes bascs i catalans presentaren una esmena transaccional, defensada per Ernest Lluch, segons la qual les competències esmentades a l'article quart són «les sorgides dins dels límits que el mateix precepte (l'article 149/1 de la Constitució) imposa», afegint que el dret estatal prevaldrà solament «en cas de conflicte». Aquesta interpretació clarament restrictiva de l'article en qüestió provocà un darrer intent d'aproximació entre nacionalistes i socialistes que no fructificà en els

Debat al ple del Congrés

passadissos, i finalment l'esmena fou vetada per la minoria catalana per entendre que no modificava el sentit del text i que en canvi els obligava a retirar les seves esmenes. No fou, per tant, ni tan sols votada.

MC, ERC i JM. Bandrés demanaren la supressió de l'article quart, perquè o bé no és necessari o significa una invasió del dret estatal en les competències exclusives de les comunitats autònoms, atès que aquestes i les de l'Estat són en la pràctica concurrents en la major part dels casos. O sigui, que aquest precepte retalla substancialment la capacitat legislativa de les comunitats autònoms, solmeses al dret estatal i en conseqüència llur autonomia política. La UCD i el PSOE, per contra, entenen que l'article, d'ús a tots els Estats territorialitzats, es limita únicament a les competències exclusives de l'Estat sense entrar en les de les comunitats autònoms, i que de fet és la contrapartida dels Estatuts que protegeixen la primàcia del dret autonòmic sobre l'estatal en les compe-

tències exclusives de les comunitats autònoms (l'article 26 de l'Estatut de Catalunya).

El debat, molt tècnic i relatiu a dues concepcions diferents de l'Estat de les autònoms, s'endurí inesperadament amb un bel·ligerant i agressiu discurs de María Izquierdo (PSOE) contestant la intervenció de Miquel Roca contra l'article. María Izquierdo no solament acusa els nacionalistes de no acceptar la primàcia de la Constitució, sino que suggereí que llur intenció és cercar una confederació o fins i tot un Estat independent. El radicalisme verbal de la portaveu del PSOE, que contrastà amb el to mesurat dels altres oradors socialistes i centristes, més centrats en el problema jurídic que planteja la LOAPA, titllà Miquel Roca de «gall dindi florentí», i assegurarà que per interessos partidistes i dil·matge es fan dir coses a la LOAPA que aquesta no diu, sobretot que és inconstitucional i que pertorba el procés autonòmic.

Roca replicà dient que María Izquierdo «havia fet el discurs més separatista i separador de tots», i rebutjà l'acusació que els nacionalistes no admeten la primàcia de la Constitució, «i dir això és dolent per a la convivència, per així presentat per al futur». Recordà després, a part que ell va ésser un dels redactors de la Constitució, el

munt de dictaments jurídics que denuncien la LOAPA com a atemptadora als drets autonòmics, i insistí que les competències exclusives de l'Estat han de ser enteses en un «bloc constitucional», és a dir, la Constitució, els Estatuts i les lleis.

L'aspra topada entre Miquel Roca i María Izquierdo tingué un precedent, sense la duresa verbal d'aquest incident, en la discussió entre Ernest Lluch (PSC) i Josep Maria Pi-Sunyer (ERC). Ernest Lluch féu una aplicació restrictiva de les competències exclusives de l'Estat, cosa que no afectaria a les comunitats autònoms pel que fa a l'article 4. Pi-Sunyer, això no obstant, advertí que amb aquesta llei s'estava fent un mal servei a les autònoms i als democràtics. Ernest Lluch replicà que ERC no havia votat ni la Constitució, ni l'Estatut de Catalunya.

Descartada la supressió de l'article, nacionalistes i comunistes presentaren diverses fórmules per a protegir el dret de les comunitats autònoms, totes les quals foren rebutjades. Els comunistes, per exemple, proposaren una delimitació de les competències exclusives, punt on la Constitució és ambigua. Jordi Solé Tura (PSUC) expressà també la seva preocupació pels enfrontaments existents

PNB continua parant els Ajuntaments

Els Ajuntaments bascs continuaran amb els entrebancs que implica la mesura presa pels nacionalistes en contra de la LOAPA. Sols en alguns casos han hagut de suspendre la paralizzació

Juanjo Romano
Bilbao. — Tot i la decisió de la sala del contenciós administratiu de l'audiència provincial de Bilbao, els recuros presentats pels regidors socialistes i la derogació dels decrets pels governadors civils, el Partit Nacionalista Basc insisteix a continuar la paralizzació dels Ajuntaments mentre prossegueix el debat de la LOAPA a les Corts generals.

Felipe González, per un altre cantó, «l'esmena transaccional a l'article IV presentada pels socialistes, que s'acosta als plantejaments de les forces nacionalistes», segons Bandrés; i finalment «s'ha creat una preocupació més gran en els ciutadans, que han pres consciència d'aquest assumpte, i això era el que es perseguia», segons Josep Angel Cuerda.

El PNB considera que el problema de fons és la LOAPA i que el decret d'alcaldia als Ajuntaments dominats per aquest partit és una mesura que mantindran tal i com fou acordat de bell antuvi. Tanmateix, en alguns casos, com en el dels Ajuntaments de Bilbao i de Vitoria, l'executiva nacionalista ha comunicat als seus alcaldes que suspenguin el decret, perquè consideren que «la mesura ja ha complert el seu objectiu».

També han influït en l'afar molts altres gestos, com ja ho han apuntat representants de les diverses forces polítiques. Per una banda, la fórmula de renúncia de la llei al Tribunal Constitucional, aconsellada per

ERC, EGI i EE Tres partits nacionalistes s'uneixen contra la LOAPA

Vigo. — Esquerra Galega, Esquerra Republicana de Catalunya i Euzkadiko Ezkerra han subscrit un comunicat conjunt on reusen la LOAPA perquè la consideren «un frau a la voluntat d'autogovern expressada legítimament en referèndum».

Els signants creuen que la LOAPA és anticonstitucional, antestatutària i contrària al pacte històric que reconeixia la realitat plurinacional de l'Estat.

«Com a expressió de solidaritat entre els pobles de Galícia, Catalunya i Euzkadi, —afegeix l'escript— i entre els sectors socials, desquerra, que representem, adoptem el compromís de donar suport a totes les iniciatives de defensa dels Estatuts d'autonomia que es promouguin en els nostres respectius pobles.»

Per últim, els tres partits fan una crida a la UCD i el PSOE a responsabilitat en benefici de l'estabilitat democràtica de l'Estat i cadascuna de les nacionalitats.

Primer congrés d'Esquerra Galega

Amb el vuitanta per cent dels vots i una abstenció del divuit per cent, Gamito Noqueira ha estat elegit secretari general d'Esquerra Galega en el primer congrés d'aquest partit, que diumenge es va clausurar a Vigo sota el lema «Una nació per al socialisme».

Esquerra Galega va obtenir a les eleccions autonòmiques un diputat amb trenta-tres mil vots, el 3,32 per cent dels escurats. Entre els convidats al congrés hi havia representants d'Euzkadi, Esquerra i Esquerra Republicana de Catalunya, així com altres partits de Portugal i Amèrica.

Durant la reunió van ser elegits els quaranta membres del consell nacional, màxim òrgan entre congressos, del qual sortiran els membres del consell permanent.

Dissabte i diumenge, en sessions obertes a la premsa, es van debatre cinc ponències: cultura, acció sindical en el medi rural, política institucional, estratègia del partit i estratègia d'Esquerra Galega en la reconfiguració de l'esquerra a Galícia.

ERC veu bé l'enfrontament del PNB

Barcelona. — Esquerra Republicana de Catalunya, en una declaració del comitè executiu, manifestava ahir que «l'actitud d'enfrontament radical del PNB contra la LOAPA és un exemple de coratge polític en defensa dels drets nacionals dels pobles que tenim Estatuts».

En el mateix comunicat es diu que ERC creu «plenament justificada la decisió del PNB d'emprar totes les possibilitats legals, sense excloure la paralizzació dels Ajuntaments ni l'eventual dissolució del Parlament d'Euzkadi, organismes en els quals el PNB és majori-

tari, i expressa la seva solidaritat amb la lluita del poble basc contra la LOAPA».

També es fa esment en la declaració que les forces partidàries de l'estructura centralista de l'Estat, agrupades entorn dels pactes signats per la UCD i el PSOE, volen «estallar les competències polítiques autonòmiques reconegudes per la Constitució i els Estatuts», i afirma que aquest intent, que pot veïxir per la correlació de forces, és anticonstitucional i comporta un trencament dels pactes establerts a Catalunya i Euzkadi en aprovar-se la Constitució

Miquel Roca, en el ple del Congrés

«Les raons de la LOAPA són fora del Parlament»

El debat sobre la LOAPA va iniciar-se ahir al ple del Congrés amb una actitud de rebuig molt palesa per part de les minories nacionalistes i del PCE. Roca assegurarà que les raons d'aquesta llei són fora del Parlament.

Madrid. — En el discurs que el portaveu, de la Minoria Catalana, Miquel Roca Junyent, pronuncià en la primera jornada de debat al ple del Congrés de la llei harmonitzadora del procés autòmic destaca el raonament que: «els veritables motius de la LOAPA són fora del Parlament». Per Miquel Roca aquesta llei és la punta de llança d'un procés d'involució autònomic a partir del 23 de febrer que s'ha palestat a més, en una aturada parcial de les transferències de serveis.

En el seu discurs per a demanar la devolució de la LOAPA al govern, Roca va afirmar de forma contundent que quan va redactar-se la Constitució i els primers Estatuts d'Autonomia ningú no pensava en la LOAPA, «i els esforços que hem fet durant quaranta anys no foren per acabar ara amb la LOAPA».

Roca demanà la devolució al govern només de la part no harmonitzadora, és a dir, del típic primer. Així es podia mantenir la coherència del vot, reconeixent la necessitat d'una llei harmonitzadora i el vot favorable a la devolució d'aquesta LOAPA.

També Jordi Solé Tura (PSUC) s'expressà amb contundència refusant LOAPA i en dos aspectes essencials: la necessitat de correspondre a totes les forces polítiques en la construcció de l'Estat de les autonomies i en els greus defectes tècnics de l'actual projecte de llei. També va negar que la LOAPA pugui tenir un caràcter orgànic i harmonitzador i aborà la tesi que es tracta d'una reforma de la Constitució que ho barreja tot.

Josep Maria Pi-Sunyer d'ERC recordà, per la seva banda, que els partits nacionalistes i altres desistats no van ser admesos en la preparació de la LOAPA, la qual definí com un gran greuge per a les comunitats. D'altra banda, i mentre el Partit Nacionalista Basc posava ahir al matí en pràctica la primera mesura contra la LOAPA consistent a suspendre tota l'activitat administrativa dels cent trenta

Miquel Roca i Junyent

Ajuntaments que controla en el País Basc durant els dies que durí el debat al Congrés, en el ple els discursos dels dos representants d'Euskadi, Marcos Vizcaya i Bandrés foren durs. Marcos Vizcaya del PNB explica que l'Estatut d'Euskadi constitueix un pacte polític que la LOAPA trenca. La reconducció de les autonomies, segons el seu parer, no s'havia de fer modificant els Estatuts sinó l'estratègia autonòmica d'UCD i del PSOE.

NE demana que els diputats catalans es retirin

Barcelona. — El consell polític de Nacionalistes d'Esquerra, que va reunir-se aquest cap de setmana, va acordar de demanar que els parlamentaris catalans a Madrid es retirin si s'aprova el dia 23 la LOAPA, «com ho feren els diputats nacionalistes —duien en la resolució— el 1908 i el 1918 davant ofensives anticatalanes similars».

NE davant l'11 de Setembre

També en la mateixa resolució el consell polític d'aquest grup assembleari, va acordar que la manifestació d'engany per l'Onze de Setembre, Diada Nacional de Catalunya, sigui un acte massiu per a demanar la retirada de la LOAPA. En l'anàlisi de la situació pre-electorat, el consell polític de Nacionalistes de Esquerra va aprovar de presentar l'alternativa, d'acord amb la seva proposta de «resposta catalana» de convocatòria d'una nova assemblea de parlamentaris.

- Informació p. 15
- Entrevista a pp. 7-9
- Editorial p. 3

Avui 22-7-82

LOAPA

La LOAPA, un pas més

Avui 3-6-82

La LOAPA, un pas més, o dit altrament: la Constitució, l'Estatut, etc. són els primers passos d'un procés, els precedents de la LOAPA. La campanya que s'ha fet darrerament contra la LOAPA, que culminà amb la manifestació del diumenge 14 de març, ha estat aclamada i confusionalista alhora. Aclarament perquè ha servit per a fer més evident la dependència directa de Madrid de la UCD i del PSC-PSOE: confusionalista, perquè la mobilització contra la LOAPA s'ha confós amb l'acceptació de l'autonomia que tenim ara al Principat. Per això és interessant de destacar que una cosa no tan sols no comporta necessàriament l'altra sinó que per tal de denunciar la LOAPA consegüentment cal situar-la com una etapa, un pas més d'un procés.

La LOAPA és interpretada de manera diferent segons el grau de dependència respecte a l'Estat, entenent per Estat tant el govern com els partits estatals (que en el fons no en són més que uns apèndixs). Els defensors d'aquesta famosa llei la justifiquen perquè —diuen— cal superar el desordre actual pel que fa a les autonomies i ordenar (harmonitzar) l'Estat. No s'adonen que són ells mateixos els responsables d'aquest «desordre» perquè no volen reconèixer la realitat plurinacional de l'Estat espanyol. El «desordre» subsistirà mentre no siguin reconeguts els drets amb tota plenitud de les dife-

rents nacions sotmeses a l'Estat espanyol i es vulguin contondre nacions amb regions.

Hi ha hagut partits que han anat en contra de la LOAPA perquè limita ja el límit a l'Estat espanyol per interessos econòmics o per obtenir càrrecs per mitjà del pacte polític, no ataquen les causes que l'han feta possible. Això els mena a un contrasentit, ja que sembla clar que mentre continui la situació actual sorgiran LOAPES o coses per l'estil.

Una altre sector —que és cada cop més ampli— amb el qual ens indentifiquem, considera que no s'ha d'entendre aquesta llei com un fet aïllat que s'hauria resolt si s'aconseguis d'impendir-ne l'aplicació, sinó que és un fet més de tot un procés. Segons aquesta interpretació, la LOAPA ha estat possible: precisament per la progressiva degradació de la capacitat de reacció del poble català com a conseqüència de les concessions polítiques que s'ha anat fent per la via dels pactes, concessions que comencen amb la reforma política pactada (que havia de ser «ruptura democràtica») i s'accentuen amb l'acceptació de les pressions polítiques exercides pels anomenats «poders fàctics» després del 23 de febrer. Recordem que durant el procés preconstitucional no vam poder decidir si volíem o no acceptar el nou Estat i que

la Constitució espanyola no ens reconeix el dret d'autodeterminació, nega el dret a la federació de les comunitats autònomes (s'oposa a un procés de reunificació dels Països Catalans) i posa límits a l'autonomia.

Si la mare Constitució és esguerrada no és gens estrany que el seu fill (l'Estatut) també hi sortís. Poques competències —cap de fonamental— i encara a mercè de quan el govern central les vulgui retirar o modificar, com és ara el cas de la sanitat.

En acceptar la Constitució espanyola i l'Estatut (prèviament retallat, és clar, tot i que es van fer moltes declaracions que no s'acceptaria cap retallada) es reculava davant la dreta centralista. La manca de resposta política contundent a l'intent de cop d'Estat del 23 de febrer ha donat encara més força a la dreta i ha deixat encara més indefens el poble català. Resumint: reforma pactada, Constitució anticalatana, Estatut esquífit, submissió als «poders fàctics», vet aquí els precedents de la LOAPA.

Amb això no volem pas dir que no ens hàgim d'oposar a la LOAPA. La lluita contra la LOAPA és necessària en tant que és la lluita contra una agressió més a la nació catalana, però serem il·lusos si ens creguéssim que tots els problemes ens vénen de fora, si no vetéssim en quin context polític es produeix.

La lluita contra la LOAPA —i les

LOAPES futures— és important per intentar d'evitar que s'acabi d'imposar la concepció espanyola —espanyolista— de l'Estat de les autonomies. Però cal entendre la lluita contra la LOAPA com una part d'una lluita més àmplia pel redreçament del nostre poble, que només podrà ser lliure el dia que es pugui governar prescindint tant de les forces polítiques que tenen la seva seu central a Madrid, com de les que depenen del capital —que en el fons és sempre apàtrida i juga sempre la carta que més li convé—, com també d'aquelles forces que tot i semblar de vegades que volen avenir-se a l'hora de la veritat acaben pactant (Constitució, Estatut, ANE) per tal de mantenir-se al poder (o a la part del poder a què els permetin d'accedir).

La lluita contra la LOAPA —i contra les LOAPES que vindran— no és una forma d'acceptar indirectament l'actual Estatut d'autonomia sinó una ocasió per a proclamar la nostra voluntat de llibertat i d'independència.

Rafel Castellanos i Jordi Cuyàs

Les posicions dels escrits que publicuem a les planes de «Diàleg», obertes sovint a posicions contraposades, no són forçosament compartides pel diàleg reflecteixen el parer del qui les signa.

A
V
C
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Potser entrarà en vigor al juliol

Arias Salgado vol portar la LOAPA al ple del Congrés el 21

La llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA) serà discutida pel ple del Congrés la quarta setmana de juny, els dies 21 o 22, segons afirmà ahir el ministre d'Administració Territorial, Rafael Arias Salgado

Josep M. Sanmartí
Madrid.— El ministre d'Administració Territorial, Rafael Arias Salgado, confirmà ahir que el ple del Congrés de diputats debatrà el dia 21 o 22 d'aquest mes, el projecte de LOAPA ja aprovat per la comissió. El ministre explicà que la llei no fou inclosa en el ple del dia 5 per falta de coordinació entre el Govern i els portaveus del partit a la junta de portaveus, els quals donaren preferència a la llei de l'IVA.

També confirmà que el Senat celebrarà un ple extraordinari amb aquest motiu i que es procurarà per tots els mitjans que el text que trameti el Congrés al Senat no sigui retocat. D'aquesta manera no caldria tornar a reunir el Congrés i la llei podrà entrar en vigor el mateix mes de juliol.

Arias Salgado negà, d'altra banda, que el Govern hagués pactat amb els nacionalistes un retard de la LOAPA a canvi que aquests grups no donessin suport a la moció que demana la dimissió del director general de RTVE, Robles Piquer.

«No es pot condicionar una llei tan important a una votació», —afirmà el ministre.

Recordà que el president Calvo Sotelo és contrari al «mercadeig de vots». També negà que hi hagi discrepàncies entre un i altre sobre aquesta llei.

El ministre afegí que comprèn les objeccions dels nacionalistes a la LOAPA centrades en l'article 4 del projecte actual, però considera que les actuacions són de la seva responsabilitat. Per ell la LOAPA

Rafael Arias Salgado

s'elabora a les Corts generals, que «encarnen la sobirania nacional com a expressió del conjunt del poble espanyol».

Ara bé, admetè el dret dels nacionalistes a recórrer al Tribunal Constitucional. Fins i tot recordà que els experts recomanen expressant que la LOAPA sigui sotmesa a aquest òrgan.

Durs debats entre Minoria Catalana i el PSOE

Un dur debat es va produir ahir entre els representats de la Minoria Catalana i els socialistes sobre la qüestió de la solidaritat a la LOAPA. Al final continuà imposant-se el vot conjunt d'UCD i PSOE

Josep M. Sanmartí

Madrid. — L'oposició que el portaveu de la Minoria Catalana, Josep-Maria Trias de Bes, féu ahir al títol quart de la LOAPA, que regula les transferències de serveis de l'Estat a les comunitats autònomes, originà una duríssima i neguitosa crítica de María Izquierdo (PSOE) a les posicions nacionalistes i engegà de retruc un tens debat que palesà altra vegada l'abisme existent entre els grups favorables a la LOAPA i els contraris.

Trias de Bes proposà la supressió del títol quart perquè entenia que els Estatuts ja regulen les transferències, cosa que donà peu a María Izquierdo per acusar la Minoria Catalana de ser «incapaç d'entendre la solidaritat entre les comunitats autònomes» i de «defensar interessos particularistes». Després de posar en dubte la gestió del ministre de Finances, que titllà la Generalitat de «sospitosa» en la valoració de transferències, insistí que la LOAPA estableix finalment una metodologia comuna, que protegeix totes les comunitats autònomes del desordre i dels privilegis. Més conciliador, Ernest Lluch (PSC) recordà que els greuges comparatius, al capdavant, perjudiquen sempre Catalunya i assegurarà que si els criteris de transferència a la Generalitat són justos i objectius, ells els abonaran. Després opinà que els nacionalistes acabaran acceptant la LOAPA de la mateixa manera que ja accepten la LOFCA.

Trias de Bes replicà amb un duresa dient que era María Izquierdo qui no entén les autònoms, no ells la soli-

daritat, i que el seu grup defensa l'Estatut de Catalunya, cosa que els mena a rebutjar la LOAPA. Una intervenció de Jordi Solé-Tura (PSUC) posà en relleu el rerafons electoral de la discussió en lloc de l'Estat de les autònoms. Demanà una visió global de l'assumpte i la corresponsabilització entre totes les forces polítiques. «No es pot desmarcar la gent de la llei per acusar-la després de desmarcar-se», digué. Finalment rebutjà les acusacions de falta de solidaritat.

També Antonio Carro (CD) criticà els qui fan la LOAPA sobre una filosofia d'enfrontament i no de col·laboració i remarcà el seu caràcter confús. El portaveu centrista, Del Valle, clougué el debat defensant el ministre de Finances de les acusacions socialistes.

La resta del debat tingué poca història. Les dràstiques mesures imposades a fi d'alleugerir-lo empenyeren el PNB a renunciar a la defensa de les seves esmenes i reduïren la sessió a un reguitzell de votacions, guanyades sistemàticament per la coalició UCD-PSOE. No fou acceptada ni una sola esmena i els grups contraris a la LOAPA ja no tenen esperança de modificar el seu text, llevat que la situació política ho permeti. Solament la MC, ERC (Josep Pi-Sunyer) i el PCE feren alguns esforços en els articles més decisius, com el 5, el 10 o el 21. L'argumentació de fons era que l'Estat envia les competències exclusives de les comunitats autònoms o que valia més referir-se directament a la Constitució o als Estatuts.

La LOAPA fou aprovada amb presses i amb poc debat de fons

El debat dels 13 articles finals de la LOAPA es va portar ahir a terme apressadament i sense donar opció als contraris perquè hi fessin una oposició de fons. A la sessió de la comissió hi van faltar alguns dels principals polítics

Josep M. Sanmartí

Madrid. — Un parell d'hores foren suficients ahir perquè la comissió constitucional del Congrés de diputats enllestís els tretze articles que havien quedat pendents. La sessió es caracteritzà, doncs, per la seva rapidesa, motivada per la negativa de les minories contràries a la LOAPA a defensar les seves esmenes que sotmetien directament a votació. Aquesta tendència iniciada el dia anterior pel PNB es generalitza com a senyal de protesta per les presses que els dos grups majoritaris i partidaris de la llei, la UCD i el PSOE, volien en el debat en comissió. En els rengles centristes faltaven molts diputats i també algun dels portaveus més representatius del PSOE, com María Izquierdo. Antonio Carro (CD) no hi assistí tampoc. Ni una sola esmena fou acceptada per la coalició UCD-PSOE, i això fa que la LOAPA surti de la comissió igual que hi va entrar, sense ni una sola modificació.

Malgrat que l'ambient a la comissió fou relaxat amb acudits i plàcides lectures de diaris entre votació i votació, al final de la sessió els portaveus nacionalistes i el comunista expressaven la seva greu preocupació pel contingut de la llei i per la manera com s'ha dut la discussió. Miquel Roca (MC) opinava que després de la sessió inicial la UCD i el PSOE s'havien posat nerviosos en veure els arguments de les minories, per exemple contra l'article 4. Per això decidiren guillotinar el debat escurçant els temps d'intervenció. Roca recordà que els dos partits favorables a la LOAPA havien

utilitzat tot el temps que els calgué per a redactar el seu text i que el debat a la ponència havia estat a porta tancada. Si el text de la LOAPA no és modificat en futures instàncies parlamentàries, CiU recorrerà al Tribunal Constitucional.

Marcos Vizcaya (PNB) declarà que dubtaven entre presentar recurs al Tribunal Constitucional o bé recórrer tots els conflictes que vagi creant la llei. També advertí que el seu partit pot «modificar la seva estratègia política dins de les vies institucionals i pacífiques en la mesura que han canviat amb la LOAPA les circumstàncies polítiques». Jordi Solé-Tura (PSUC) afirmà que la UCD i el PSOE havien mantingut la seva opció inicial d'uns partits contra els altres, i que les modificacions introduïdes a la ponència eren «per a fer veure». Segons ell, el PSOE ha corregut amb el pes del debat per presentar-se com a únic partit que té visió d'Estat i poder combatre així els partits nacionalistes.

No és dogmàtica ni agressiva envers els Estatuts o la Constitució

En el camp contrari, Leopoldo Torres (PSOE) afirmava que les correccions assumibles per ells ja foren admeses a la ponència i que no es podia ampliar el criteri sense desvirtuar el sentit de la llei. Assegurà que la LOAPA no és dogmàtica, electorallista o agressiva envers els Estatuts o la Constitució. Finalment, del Valle (UCD) preguntà si AP pretenia fer la majoria natural amb les minories, atesa la seva actitud a la comissió.

Congrés de diputats
La comissió va dictaminar amb presses i sense debat sobre la LOAPA

Madrid. — La llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA) va quedar ahir enllestida a la comissió constitucional del Congrés de diputats sense que el tandem legislatiu UCD-PSOE permetés cap esmena de les minories. Tant la Minoria Catalana com el grup basc van deixar de defensar les seves esmenes, malgrat que les van mantenir en les votacions, davant les dificultats i les presses que els anava imposant la presència de la comissió, amb una interpretació rigorosa del reglament. En la sessió d'ahir al matí es van aprovar els últims tretze articles.

• Informació p. 11

A través del circuit català de TVE

Pujol reafirma que la LOAPA continua essent una «mala llei»

El tercer canal de televisió pot ser fet a l'octubre del 1983

Barcelona. — «La LOAPA continua essent una mala llei», va reafirmar ahir el president de la Generalitat, Jordi Pujol, a través d'un programa especial que va emetre TVE pel circuit català entre cinc i sis de la tarda. Just al matí, a Madrid, el projecte de llei d'harmonització havia acabat de ser dictaminat per la comissió corresponent del Congrés de diputats.

Pujol admeté que el text de la LOAPA havia experimentat algunes millores abans del seu pas per la comissió, però advertí que es conforia «l'harmonització amb la uniformització a la baixa» i que existeix ja «una mentalitat pre-LOAPA que està actuant en les nostres relacions amb Madrid».

El programa especial de TVE fou moderat per Ricard Fernández Déu i hi participaren els directors de «El Correo Catalán», «El Noticiero Universal» i «Punt Diari», Jordi Daroca, Jordi Domènech i Pius Pujades, respectivament.

El president Pujol explicà que justament ahir al matí el portaveu de la Minoria Catalana s'havia entrevistat amb el cap del govern, Leopoldo Calvo Sotelo, amb aquests

El president Jordi Pujol

objectius: comentar la política general espanyola i les expectatives electorals, reclamar diversos traspassos a la Generalitat aturats últimament i expressar-li la preocupació per les esmenes al projecte de llei de valoracions de traspassos.

A preguntes dels periodistes assistents a la conferència de premsa televisiva, Pujol eludí de pronunciar-se sobre els resultats d'Andalusia. Va qualificar tanmateix de «gran triomf socialista» la victòria del PSOE i rebutjà de

fer extrapol·lacions sobre el fracàs del PSA. En aquest sentit, digué que «un nacionalisme no s'improvisa, i no es pot fer amb materials artificials».

Un altre punt destacat per Pujol fou la unitat de la llengua catalana, replicant unes declaracions del secretari d'Estat per a les autonomies, el valencià Manuel Brosseta, i remarcant la necessitat de la defensa de la llengua. A títol d'anècdota significativa recordà que Brosseta, Melià i ell mateix s'havien «entès

perfectament en català» en una reunió al seu despatx de la Generalitat.

El president Pujol féu referència també a la problemàtica creada per la demora de la sentència del Tribunal Constitucional sobre ràdio en freqüència modulada, així com a les expectatives del tercer canal de televisió, que preveu factible de tenir a finals del 1983.

El president anirà a Tolosa

Barcelona. — El president Pujol acceptà ahir la invitació del senyor Alex Raymond, president del consell regional del Midi-Pyrénées, a visitar Tolosa de Llenguadoc. La invitació fou feta pel president del consell regional de Tolosa al final de la gravació a través del sistema «duplex», ahir al matí i des del palau de la Generalitat, d'un programa de televisió amb la intervenció del president de la Generalitat i la personalitat occitana. L'emissió del programa, bàsicament sobre l'autonomia de Catalunya, serà presentada als televidents de la regió francesa divendres, dia 11, per la Televisió

Comissió constitucional del Congrés

Nacionalistes i PCE, contra l'article quart de la LOAPA

UCD i PSOE refusen l'esmena de MC

Josep M. Sanmartí

Madrid.— La comissió constitucional del Congrés de diputats aprovà ahir el polèmic article quart de la LOAPA, tal com venia de la ponència. MC, PNB, ERC i el grup comunista hi votaren en contra, mentre que la resta de grups presents ho feia a favor. En total, cinc vots contraris i vint-i-tres de favorables. Aquesta votació reflecteix la correlació de forces a la comissió al llarg d'aquests quatre primers articles. L'article quart aprovat diu textualment que «les normes que l'Estat dicti en l'exercici de les competències que li reconeix l'article 149.1 de la Constitució prevaldran, en tot cas, sobre les normes de les comunitats autònomes».

Els portaveus nacionalistes tornaren a descarregar tota la seva artilleria dialèctica contra aquest article i durant bona part de la sessió el neguit fou palès en els rengles centristes i socialistes. L'atac a l'article 4 fou iniciat per Josep Maria Pi-Sunyer (ERC), que posà en relleu el seu caràcter anticonstitucional i antiautonòmic.

Miquel Roca, en contra

Miquel Roca (MC) començà protestant perquè se'ls ha acusat de no acceptar la Constitució, quan de fet és aquest article que pretén modificar-la. Cità després diversos juristes i experts constitucionals que han reconegut que aquest text suposa «la destrucció de les autonomies», i que d'altra banda no omple un buit constitucional perquè aquest assumpte ja fou discutit el 1978. Més encara: tant a la Constitució del 1931, com a la del 1978, foren proposades dues clàusures pràcticament idènti-

ques que sengles intervencions dels diputats socialistes Pérez de Asúa i Peces Barba evitaren que fossin aprovades. «I ara el PSOE la introdueix per mitjà de la LOAPA».

L'article modifica tots els Estatuts, segons Roca

Roca insistí que l'article modifica tots els Estatuts i que és contradictori, per exemple, amb l'article 26 del de Catalunya. A més a més d'anorrear el dret civil regional, l'article 4 crea una gran inseguretat jurídica als ciutadans, que dependran en cada cas dels tribunals. El portaveu català acabà recordant que les lleis autònomes que desenvolupin lleis de base estatal no poden ser contradictòries amb aquestes, car serien anul·lades pel Tribunal Constitucional, però al mateix temps el dret estatal és supletori de les competències exclusives de les comunitats autònomes. Finalment, proposà que la prevalència del dret estatal fos aplicada a totes les competències reconegudes per l'article 149 de la Constitució.

Autonòmisme no és federalisme

Marcos Vizcaya (PNB) i el diputat —i catedràtic— centrista Meilán Gil abonaren aquestes tesis i afegiren que el model federal no és aplicable a Espanya, tot insistint en el caràcter supletori del dret de l'Estat en les competències exclusives de les comunitats autònomes. «Hi ha una importació interessada de principis que no tenen res a veure amb el nostre sistema autonòmic», afirmà Meilán Gil. Maria Izquierdo (PSOE) contestà amb diverses qüestions de principi, com és

ara que l'autonomia no comporta sobirania, o que tots els Estats autonòmics tenen normes d'aquest caire, i acusà els nacionalistes de cercar la confusió. Cal assenyalar que Antonio Carro (CD), si bé votà el text de l'article es pronuncià també a favor de l'esmena de la Minoria Catalana, que considerarà clarificadora.

Aprovats els articles 2 i 3 de la LOAPA

La comissió aprovà també els articles 2 i 3 de la LOAPA, sobre els quals les diferències no eren tan profundes. L'article 2 es refereix a les lleis de base i al seu desenvolupament normatiu, i el 3 a l'aplicació de les lleis estatals mentre les Corts generals i les comunitats autònomes no legisin dins les seves competències. Ambdós articles originaren un llarguíssim i complicat debat sobre les competències exclusives de l'Estat i de les comunitats autònomes, debat que en certa manera avançà el posterior sobre l'article 4. Totes les esmenes de millora foren rebutjades, cosa que motivà l'abstenció o el vot en contra de les minories nacionalistes i de la comunista. La comissió continuarà el debat la setmana entrant d'una forma ininterrompuda.

Enrique Múgica, del grup socialista, replicà Marcos Vizcaya i recordà que un membre del govern basc va dir fa temps que si s'aprovava la LAU i altres lleis, el seu govern hauria de recórrer al dret internacional per a defensar els seus drets a l'autogovern.

La comissió tornarà a reunir-se la setmana que ve per a continuar amb el debat de la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic.

En la fase de ponència

El PSC creu haver millorat a la LOAPA

Dossier sobre el debat del projecte

Barcelona.— El Partit dels Socialistes de Catalunya ha aconseguit d'introduir diverses millores en el text inicial del projecte de LOAPA un cop superada la fase de ponència, segons què es desprèn d'un ampli dossier que el partit va trametre ahir als mitjans d'informació.

El dossier preparat pel PSC mostra —a través de la comparació sistemàtica del text original del projecte de llei d'harmonització, les pròpies proposades i el text aprovat per la ponència— com en múltiples casos les aportacions del grup de Socialistes de Catalunya han estat incorporades.

A més, els socialistes han elaborat també un altre document en què posen de manifest les concordances entre alguns dels articles bàsics de la LOAPA i les sentències del Tribunal Constitucional, dictades sobre diferents contenciosos relatius al País Basc o a Catalunya.

Bé que els socialistes afirmen que no volen entrar «en discussions o polèmiques sobre el projecte de llei esmentat» i que el dossier pot contribuir «a aclarir tot el procés de discussió i negociació desenvolupat fins ara», resulta obvi que volen sortir al pas de les declaracions fetes aquests dies per representants del PSUC i de CiU contra els resultats obtinguts en la fase de ponència, que culminà divendres passat.

Les modificacions proposades per Socialistes de Catalunya al text original foren fetes, unes a final del 1981 i unes altres al mes d'abril passat.

Del conjunt de l'articulat tal com ha quedat, superada la fase de ponència, el PSC manifesta que mantenen «diferències de fons» només en un punt: el famós, per polèmic, article quart.

L'article 4 ha quedat així: «Les normes que l'Estat dicti en l'exercici de les competències que li reconeix l'article 149.1 de la Constitució prevaldran, en tot cas, sobre les normes de les comunitats autònomes». El text que proposava el PSC afegia un matis d'impotència: que les normes esmentades prevaldran, però només «en cas de conflicte». Al mateix dossier hi ha el text proposat per CDC al PSC i que deia: «El dret de l'Estat dictat en l'exercici de les seves competències d'acord amb allò disposat en l'article 149 de la Constitució, prevaldrà sobre les normes de les comunitats autònomes».

D'altra banda, algunes incorporacions importants les ha aconseguides el PSC en el títol VI relatiu a la funció pública, de manera que hi ha alguns articles —com és el cas del 32, referent a funcionaris transferits i a provisió de vacants— en què s'utilitzen íntegrament les proposades de Socialistes de Catalunya.

AVUI 27-5-80

«Crida a la solidaritat»

Que els parlamentaris catalans es retirin de la discussió de la LOAPA

Les entitats de la «Crida a la solidaritat» demanen als diputats i senadors catalans a Madrid que no participin en la discussió de la LOAPA, com a darrera forma de pressió per a aconseguir que es retiri el projecte

Barcelona. — Les entitats aplegades en la «Crida a la solidaritat» han demanat als parlamentaris catalans a Madrid que no cooperin en l'elaboració i discussió del projecte de LOAPA, com a darrera forma de pressió.

La crida denuncia que «malgrat l'oposició de grans sectors del poble català» segueixi el camí cap a la seva aprovació, considera que la LOAPA «per més retocs que pugui tenir abans de convertir-se en llei orgànica de l'Estat, no deixarà de ser greument perjudicial per a la nostra recuperació nacional, com ho prova la manifesta intenció que l'ha originada» i que «la LOAPA està supe- ditada als criteris inflexibles d'uns partits palesament centralistes que ara, per una majoria matemàtica, detenen el poder estatal i el defensen com si fos una opció democràtica, en detriment dels drets fonamentals de tots els pobles de l'Estat». «Aquesta afirmació —diuen— no és gratuïta. Ve garantida pel menyspreu que els partits sostenidors de la LOAPA mantenen per les resolucions del Parlament, pel menyspreu al dictamen de l'Acadèmia de Jurisprudència de Catalunya, i als tres-cents mil

manifestants de Barcelona».

La crida «invita a esgotar els últims recursos previstos en els països democràtics per oposar-se a una llei injusta» i aquesta invitació l'adreça «primerament als parlamentaris catalans a Madrid, que amb un gest coratjós, digne dels grans moments de la nostra història, no cooperin en l'elaboració i discussió d'aquest projecte de llei, com a última forma de pressió per tal que sigui retirat», als Col·legis professionals «que unànimement declari la seva no acceptació de l'article 21 de l'actual projecte de llei», i als col·legis d'advocats perquè «tornin a manifestar el seu desacord jurídic».

Carta a diputats i senadors

D'altra banda, la «Crida» ha decidit adreçar una carta a tots «els diputats i senadors de les nacions i regions de l'Estat espanyol demanant-los el seu vot desfavorable al projecte de la LOAPA, tot recordant-los la responsabilitat històrica que assumeixen si l'aproven», i demana al poble català «organitzar actes arreu del nostre país per tal de mostrar-ne el refús col·lectiu».

AVUI 27-5-80

Comissió constitucional del Congrés

CD s'afegí al bloc contrari a la LOAPA

Coalició Democràtica s'afegí ahir als grups globalment contraris a la LOAPA, en no ser-li acceptada una esmena transaccional a l'article primer, a la comissió constitucional del Congrés on s'ha iniciat el debat

Josep M. Sanmartí

Madrid. — Amb l'habitual clima de forts enfrontaments dialèctics entre les minories nacionalistes i comunistes contràries a la LOAPA per una banda i UCD i el PSOE, partits signants del projecte, per l'altra, ahir començà a la comissió constitucional del Congrés dels diputats el debat d'aquesta polèmica llei. De la sessió d'ahir cal assenyalar la novetat que CD s'ha afegit als grups globalment contraris a la LOAPA, perquè no se li acceptà una esmena transaccional a l'article primer que fixa la filosofia de la llei.

CD pretenia introduir uns principis de col·laboració i de cooperació entre el poder central i els autònoms. Miquel Roca (MC) precisà durat el debat d'aquesta esmena que per aquí es podia haver caminat millor, en lloc de seguir les actuals vies de recel. Solament la UCD votà en contra d'aquesta esmena, mentre que els socialistes s'abstienien davant la sorpresa i l'enuig dels portaveus centristes, així com de les minories nacionalistes.

La UCD protestà també per la marxa lenta dels debats i la mesa prometé que els accelerarà tant com pugui. En la discussió d'ahir, molt entretinguda i molt densa, els grups contraris a la LOAPA dugueren sempre la iniciativa tant pel que fa a l'estratègia com a l'argumentació. Les fortes acusacions que rebé la LOAPA eren difícilment contestades pels dos grups majoritaris, que gairebé sempre es remeteren a qüestions de principi i genèriques. Com a exemple, val a dir que l'únic espasa d'UCD que hi intervingué, Oscar Alzaga, només ho féu una ve-

gada. Per aquesta raó, els observadors creuen que el debat desgasta enormement les posicions de centristes i socialistes amb la LOAPA sotmesa a una crítica rigorosa i constant que provoca desavinences entre ells dos. És palès que llur interès rau a enllestir com més aviat millor aquest debat.

La comissió debaté en primer lloc dues esmenes a la totalitat amb text alternatiu, defensades per Marcos Vizcaya (PNV) i per Jordi Solé Tura (PSUC). Marcos Vizcaya insistí que aquesta llei no pot ser orgànica ni harmonitzadora sinó simplement ordenadora del procés autonòmic. Solé Tura basà les seves crítiques en el fet que la LOAPA manté i agreuja la confusió autonòmica, i perquè modifica en la pràctica, si bé no formalment, els Estatuts vigents. Segons ell, cal establir criteris interpretatius objectius de les competències per a evitar possibles arbitrietats del poder central. Les dues esmenes presentades foren finalment derrotades per sis vots a favor, vint-i-vuit en contra i dues abstencions.

Totes les esmenes presentades a l'article primer, pactat a la ponència, foren també derrotades. Malgrat respondre a una esmena del seu grup, Miquel Roca indicà que aquest article no serveix per a res perquè només recull la doctrina constitucional, cosa, per tant, òbvia. L'avantatge de l'actual redacció és que «ara diu el que diu, i no el que deia». Marcos Vizcaya demostrà, per la seva part, que l'Estatut valencià, en parlar de «competències implícites», no s'adiu amb la filosofia de la LOAPA, cosa que demostra l'existència d'interessos polítics.

Salgado diu que la LOAPA ha millorat

«S'haguessin pogut evitar divergències»

Madrid.— Un cop superat el tràmit de la ponència de la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic, el ministre d'Administració Territorial, Arias Salgado, considera que el govern ha actuat adequadament, sense caure en la confrontació radical ni en la permissivitat, car l'una i l'altra ens durien a una desestabilització de la democràcia.

«Aquesta llei orgànica, substancial en la construcció del nou Estat de les autonomies, és, va dir el ministre en una reunió amb els periodistes, una llei per a tots els espanyols i per a totes les autonomies. No és una llei contra ningú. Així ho han d'entendre les minories nacionalistes i estem disposats a demostrar que no perjudica gens els seus Estatuts».

Arias Salgado va dir que la llei s'ha perfeccionat en el tràmit de la ponència, car ha integrat al text les sentències del Tribunal Constitucional, alguna d'elles tan recent com la del passat quatre de maig, que va permetre una nova redacció de l'article primer.

La llei començarà a debatre's el pròxim dia 26, després d'enllestir dijous la ponència constitucional i el seu informe preceptiu, sense acord de fons entre els partits favorables a la LOAPA i les minories que hi són contràries.

«Si s'hagués tingut —prosseguí Arias Salgado— la doctrina jurisprudencial del Tribunal Constitucional, probablement s'haurien evitat algunes divergències. Això no obstant, no és cert que el fons de la llei continuï essent el mateix, perquè, en el terreny del principi, la UCD i el PSOE, signants dels acords autonòmics, tenen raó».

Pel ministre, l'acceptació d'aquesta llei per les minories nacionalistes és important:

Rafael Arias Salgado

«En aquesta mena de lleis, que afecten comunitats on els nacionalistes constitueixen un alt índex de la voluntat sobirana, no s'ha de caure en la temptació d'utilitzar la majoria numèrica, que en aquest cas és més que suficient. Al contrari, en la meua opinió, és necessari el compromís; altrament, no s'avançaria gens».

En funció d'aquesta necessitat de compromís es van iniciar les intenses converses amb les minories, el resultat de les quals es valora de manera diferent: «Les minories nacionalistes han de ser solidàries, no tant en aspectes econòmics, que poden tenir vies de solució indirecta, sinó en tant que la seva radicalització pot posar en perill la llibertat dels altres espanyols».

El ministre considera que una Espanya democràtica és inevitablement una Espanya autonòmica, regionalitzada i solidària.

CDC creu que la LOAPA continua afectant greument l'Estatut

Per Convergència Democràtica de Catalunya continua havent-hi qüestions greus que afecten l'Estatut en els textos elaborats en ponència sobre la LOAPA. Per tant, CDC va ratificar diumenge la seva oposició a aquesta llei

Barcelona.— El consell nacional de Catalunya de CDC, que va estar reunit diumenge passat durant tot el dia per analitzar la situació política catalana i de l'Estat, ha ratificat l'oposició al projecte de llei de la LOAPA, perquè, «malgrat les modificacions introduïdes fins ara en el text de la ponència, continuen subsistint qüestions greus que afecten l'Estatut de Catalunya».

Jordi Pujol, secretari de CDC, va fer una exposició de la situació política actual, tenint en compte principalment les properes eleccions autonòmiques d'Andalusia, que poden marcar el panorama estatal. Segons van explicar tant Jordi Pujol com Miquel Roca, el resultat final de la LOAPA depèn també dels resultats de les eleccions andaluses. Ja que el que se'n derivi sobre l'estabilitat política pot influir el tractament que la LOAPA tingui a la comissió constitucional.

CDC creu que els articles 4, 5, 10, 21 i el títol VI de la LOAPA encara contenen propostes que afecten de manera greu l'Estatut de Catalunya.

També el consell nacional va debatre la proposició de llei sobre les Diputacions i va acordar denunciar «les greus conseqüències que es poden derivar del projecte de llei, que atempta el principi de proporcionalitat i és inspirat en una voluntat de debilitament de la representació dels diputats al Parlament de les comunitats autònomes».

Entre altres acords que va prendre el consell nacional, destaca la necessitat d'impulsar la llei de normalització lingüística i, per això, creuen convenient de « cercar un acord amb les altres forces parlamentàries sobre el reconeixement del dret dels pares a l'elecció de la llengua en què volen que els seus fills siguin educats ».

I van donar suport a l'actuació del Consell Executiu de la Generalitat i al grup parlamentari de CIU al Parlament respecte al debat dels pressupostos de la Generalitat que s'inicia aquesta setmana.

Referent al debat sobre el fons de compensació territorial —que es farà dimecres al Parlament— va acordar-se que es defensés la posició de dir que constitueix «una discriminació econòmica per a Catalunya, contràriament a la que demanaria la gravetat de la situació de crisi econòmica».

També va ser informat el consell nacional de la interpel·lació que s'ha presentat al Parlament perquè el català pugui ser una de les llengües usades a la inauguració del campionat mundial de futbol; la interpel·lació l'ha presentada el diputat Joan Colomines i serà seguida, si cal, de moció.

Jordi Pujol va informar sobre la decisió que Roca encapçalí la llista a les eleccions legislatives i Trias pugui ser candidat a les municipals, però el consell encara no va debatre aquesta qüestió.

En aquesta mateixa línia van acordar de fer possible una gran assemblea que pogués aplegar tots els qui comparteixen les propo-

tes

Barcelona.— El consell polític de Nacionalistes d'Esquerra, que va reunir-se aquest cap de setmana, ha decidit iniciar les gestions necessàries per a poder convertir les eleccions al Senat en les properes eleccions legislatives en un referèndum, contra tots els projectes d'harmonització «per tal d'impendir la divisió dels catalans per plantejaments aliens». Per això fan la proposta de formar una candidatura d'independents els quals, sense disciplina de partit, exigien la retirada.

Candidatura anti-LOAPA d'independents per al Senat

Nacionalistes d'Esquerra

Jordi Solé-Tura, ponent pel PCE-PSUC

«La LOAPA també depèn dels resultats a Andalusia»

La ponència no ha resolt el problema de fons

Josep Gifreu — «Malgrat que el problema de fons continua després del treball en ponència, creiem que la negociació sobre la LOAPA és possible, que és necessària i que no s'ha de fer com fins ara». Aquest pot ser el resum de la sessió informativa tinguda ahir davant la premsa pel ponent del grup comunista al Congrés, el diputat del PSUC Jordi Solé-Tura, per a exposar la situació d'aquest conflictiu projecte de llei que avui acabarà el seu tràmit per ponència.

La impressió de Solé-Tura sobre el futur de la LOAPA era que depenia totalment dels resultats de les eleccions andaluses, que se celebraran el diumenge 23 d'aquesta mes. I no sols pel que fa als resultats de la UCD a Andalusia, sinó perquè fins i tot «la hostilitat desvelada entre la UCD i el PSOE per

causa de la campanya electoral podria dur a destier els mateixos pactes autonòmics entre els dos partits». El diputat comunista es mostra incapaç de fer unes previsions sobre què passarà amb el projecte de llei harmonitzador un cop hagi superat el projecte de llei harmonitzador.

En qualsevol cas, precisà que el seu grup no podia donar suport a l'actual projecte i malgrat «algunes millores» introduïdes en la ponència, que, com és sabut, ha comptat amb la participació dels ponents de les dues minorias.

Les negociacions desenvolupades, aquest mes sobre la LOAPA en relació sobretot amb la incorporació de les minorias catalana i basca, van ser qualificades per Solé-Tura d'«extremament confoses», ja que les negociacions es duen a múltiples bandes i el que s'acordava per un costat, «al

cap d'una hora podia ser revocat amb una nova negociació». Explicà la voluntat del partit d'UCD i PSOE d'incorporar en la negociació les dues minorias.

El portaveu comunista, es referí també a les modificacions i millores introduïdes en la fase de ponència: algunes relatives al títol primer sobre les competències de les comunitats autònomes, però sense modificar l'atribució a l'Estat de les lleis de bases segons preveia l'article 2.2; millores sobre la funció delegada del govern; relativa millora, però sense solució, de l'articulat sobre funcionaris, amb el principi de doble dependència, etc. En definitiva, Solé-Tura deixà ben clar que els problemes de fons continuaven substancialment igual, que en conseqüència si el projecte continua així ni ells ni lògicament les minorias catalana i basca podrien votar-lo.

Enllestit per la ponència constitucional

Desacord de les minories sobre l'informe de la LOAPA

La llei començarà a debatre's en comissió el 26

Josep M. Sammartí

Madrid. — Sense acord de fons entre els partits favorables a la LOAPA i les minories contràries, la ponència constitucional enllestí ahir definitivament el seu informe preceptiu, que la comissió constitucional del Congrés de diputats començarà a debatre el dia 26 d'aquest mes.

La ponència es limità ahir a incloure per majoria en l'esmentat informe una clàusula perquè l'Administració de l'Estat tingui en compte les altres llengües oficials de les comunitats autònomes a l'hora de transferir funcions, així com «la implantació real» de cada llengua. Els nacionalistes rebutjaren aquest text, que, segons Josep M. Trias de Bes (MC), «és atemptatori a la cooficialitat idiomàtica reconeguda».

Al terme de la breu sessió d'ahir, que consistí bàsicament en una darrera lectura de l'informe, cadascuna de les dues parts mantenia les seves posicions discrepants fonamentals. Ni tan sols no hi havia coincidència total en el nombre de desacords. Marcos Vizcaya (PNB) insistia que substoeixen divergències en diversos articles, com el 2, el 4 i el 10, mentre que Trias de Bes afirmava

Marcos Vizcaya, ponent del PNB

que es tracta d'un article molt perillós, perquè no és d'aplicació directa, sinó que s'hauran d'aplicar els jutges. Aquest article «conflictivitza» tota la LOAPA.

Trias de Bes remarca també el caràcter «confús» del títol relatiu a la funció pública, malgrat haver-se admès la doble dependència dels funcionaris. Criticà especialment l'article relatiu a les corporacions de dret públic (col·legis professionals, cambres, etc.), que anul·la la llei que està elaborant el Parlament de Catalunya, «lleï votada també per socialistes i centristes». Cal remarcar d'altra banda que diversos articles tenen una redacció extraordinàriament enrevessada. Com a prova del grau de desacord existient, els nacionalistes addueixen que es mantenen vives el 94 per cent de les esmenes presentades al projecte de la LOAPA.

En canvi, els ponents socialistes (Lluich, Izquierdo i Mugaica) sostenen que hi ha un 95 per cent d'acord sobre la LOAPA, però no veuen la manera de modificar el contingut article 4, que ells interpreten d'una forma més restrictiva i no tan conflictiva com els nacionalistes.

" Avui " 12 maig 1982

Els nacionalistes, però, consideren la llei inadmissible

Acord general sobre l'article primer de la LOAPA

Els nacionalistes continuen considerant inadmissible la LOAPA, malgrat que ahir a la comissió constitucional hi hagué acceptació general de l'article primer de la llei. Els nacionalistes mantenen que l'article 4 ho condiciona tot en establir preeminència del dret estatal

Josep M. Sanmartí
Madrid. — El resultat més significatiu de la reunió d'ahir de la ponència constitucional que informa sobre la LOAPA fou l'acceptació general de l'article primer, que segons els socialistes se sustenta sobre una sentència del Tribunal Constitucional del 25 de març. El text d'aquest article que fixa la filosofia de la llei és el següent: «En les competències que siguin exclusives de les comunitats autònomes d'acord amb la Constitució, els seus Estatuts d'autonomia i la legislació de l'Estat a la qual aquella o aquests es remeten, les Corts generals no podran interferir-se en el lliure exercici per les

comunitats autònomes de les seves potestats legislatives o executives, llevat dels casos previstos en la mateixa Constitució i que en estricta aplicació d'aquesta es regulin en els articles següents.

«L'exercici d'aquestes competències no serà obstacle per a l'actuació per part de l'Estat d'aquelles que es reservi a aquest per la Constitució, ni podran excusar l'exacte compliment per les comunitats autònomes dels deures que davant de l'Estat mateix i dels ciutadans espanyols els imposi la Constitució i d'una manera especial els seus articles 138 i 139.»

Malgrat l'acord, els naciona-

listes entenen que l'article 4 ho condiciona tot en establir la preeminència del dret estatal en les competències de l'article 149.1 de la Constitució i consideren «inadmissible» la llei en conjunt. Jordi Solé Tura (PSUC) insistí que la LOAPA crearà més problemes.

La ponència acceptà un altre article (31.2 bis), segons el qual en la provisió de vacants de funcionaris en aquelles comunitats autònomes que tinguin a més a més de la llengua oficial de l'Estat una altra llengua oficial, l'administració de l'Estat tindrà en compte (o haurà de tenir en compte) aquesta exigència en funció de la seva implantació real. Aquesta proposta socialista fou considerada «humiliant» pels portaveus nacionalistes. Marcos Vizcaya assegurà que en el cas basc això no facilitarà la política de bilingüisme.

Renegociar la LOAPA, no!

Avui 4-5-82

Aquests dies s'ha produït una mena d'apropament entre algun partit català i el PSOE per tal de veure conjuntament quines modificacions es podrien fer a la LOAPA perquè fos acceptada. No sembla pas que hi hagi prou coincidències que justifiquin continuar aquestes negociacions, almenys pel que es després de les declaracions fetes per uns i altres. Tampoc no sembla que el govern de UCD estigui gaire interessat que el projecte vagi endavant i es comença a parlar de congelar-lo o en definitiva de deixar-lo per a millor ocasió.

Es sorprenent que ara sorgeixi certa discrepància entre el partit del govern i el PSOE després d'haver manifestat amb tanta rotunditat ambdós que estaven disposats a fer-la, aprovar tal com s'havia redactat o en tot cas amb lleugeres modificacions que, com és obvi, no haurien de fer-la canviar en els aspectes essencials que tant preocupen els catalans. I seria en aquest moment molt allisonador per als socialistes que fos la mateixa UCD qui es desmarqués en aquest afer i quedessin només ells en testats que s'ha d'aprovar. No és pas que això em sorprengui excessivament, ja que fou el PSOE qui va posar entre-bancs a l'aprovació de l'Estatut d'auto-

nomia en l'etapa republicana. Ells tenen una concepció integrada-estatista de l'Administració que dissimulen amb un principi federalista que diuen defensar. És clar que mai no s'ha acabat d'entendre prou bé quina mena de federalisme volen i he de dir que si el seu model fos clar i en tinguessin una sincera vocació, és a dir, que en això fossin creïbles, podria ser molt interessant d'acord. No és així i aquests socialistes amb el seu neguit per governar —com i amb qui sigui— pacten i arriben a estar d'acord amb una dreta espanyola que majoritàriament procedeix del franquisme perquè s'aprovi una LOAPA que rebaxi el nostre Estatut. Caldria que els socialistes diguin molt clares les coses per desfer l'actual confusió, perquè el que no es pot fer és afirmar —com fan— que la LOAPA no rebaixa en res l'Estatut. Amb papers a la mà, és evident que amb el que afirmen es posa en entredit la seva sinceritat.

Però el que més m'interessa avui és parlar d'aquesta renegociació del text de la LOAPA, perquè en política convé tenir el màxim rigor. Comprèn molt bé que els socialistes vulguin que el grup parlamentari de la Minoria Catalana entri en el joc i els renti la cara. El

que no comprèn tan bé és com aqueixa minoria els ha fet el joc, tot i que suposo que d'entrada sabien que res no s'aconseguiria. Atrament, voldria dir que estaven disposats a acceptar el cinquè per cent de la rebaixa o el vint per cent tant se val, perquè quan es negocia ja se sap que en unes coses has d'afinixar per aconseguir-ne d'altres.

Però encara comprèn menys com s'han presiat a assegurar's a la taula de negociació amb els representants d'un partit que ha fet tota mena de penitències als nacionalistes. El senyor Guerra en plena campanya LOAPA va afirmar que els partits nacionalistes catalans no s'havien llegit la LOAPA i que «...estan locoos». Fa un mes, Ernest Lluch va tractar —i encara no ho ha desmentit— CIU i ERC de racistes i va dir entre moltes altres coses «...incitien a una actitud sentimentalista y vitalista sobre las ideas de la nación catalana, coincidente con el chovinismo panalemán de Van dramático recuerdo para el mundo democrático». Alguns dirigents del PSC-PSOE semblen afectats d'uns espasmes lingüals que els porten a un paroxisme verbal ben poc escatit per a la consolidació de la democràcia. Després de tot això no sembla pra-

dent de renegociar res, encara més quan aquest procés ha prosperat tant, sense la intervenció dels partits nacionalistes. És un problema que han de resoldre els qui l'han causat i hem de tenir cura que no se'ns figuri al mateix cistell.

He de dir que renegociar ara és oblidar que el 14 de març varem fer sortir al carrer uns quantes cents de milers de persones a les quals ara ningú no pot dir que per via de negociació es resolen dos o tres punts de la llei amagant que en romandran molts altres sense resoldre. La qüestió és prou clara i nosaltres no acceptem rebaxes de cap mena. Si altres ho fan, ja ens diran per què ho accepten. Però estic plenament convençut que no es poden fer certes coses si volèm ser seriosos.

Albert Alay
Diputat al Parlament

Les opinions dels escrits que publicuem a les planes de «Dàleg», obertes sovint a posicions contraposades, no són forçosament compartides pel diari i reflecteixen el parer del qui les signa.

Concertació

El Col·legi de Químics, contra la LOAPA

Barcelona. — La junta del Col·legi de Químics de Catalunya i Balears ha fet pública la seva posició davant l'article 21 del projecte de llei de la LOAPA, que vol regular les qüestions relatives als col·legis professionals, en què desitja que puguin complir-se els preceptes establerts a l'Estatut d'autonomia i «siguin assumits pels nostres polítics en el moment de sotmetre la LOAPA a la discussió i aprovació, si s'escau, de les Corts».

En concret, la posició del Col·legi de Químics diu que «entenen que la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya sobre legislació de col·legis professionals és reconeguda plenament en l'article 9.23 de l'Estatut, cosa que permetrà que el Parlament català elabori una llei de col·legis professionals adequada a l'especial caràcter i idiosincràsia dels professionals de Catalunya». També fa avinent que «creiem que el procés autonòmic que s'està produint en tot l'Estat, d'acord amb la Constitució, també s'ha de reflectir en corporacions com la nostra».

AVUI 5-5-82 LOAPA

CDC i PNB van acordar no signar acords unilaterals

J. M. S.
Madrid. — Amb una reunió entre el ministre d'Administració territorial, Rafael Arias Salgado, i Miquel Roca (MC) ahir es reprengueren les negociacions no oficials entre els partits partidaris de la LOAPA i els partits nacionalistes contraris. Aquestes converses foren interrompudes la setmana passada a causa de les reunions de la ponència i es refereixen principalment al problemàtic títol i de la llei, que fixa la preeminència del dret estatal sobre el dret de les comunitats

autònomes. A més a més de l'esmentada reunió, Miquel Roca dinà amb el vicepresident del govern basc, Mario Fernández, i amb el portaveu del PNB al Congrés, Marcos Vizcaya. En el transcurs d'aquesta reunió s'acorda que cap de les parts no signaria un acord unilateral sense el consentiment de l'altra. D'aquesta manera s'estableix definitivament un front nacionalista únic.

Marcos Vizcaya tenia prevista anit una reunió amb els socialistes i Miquel Roca s'ha de veure avui amb Felipe González, secretari general del PSOE. D'altra banda, la ponència ha de continuar aquest matí els seus treballs que la setmana passada quedaren encallats en els articles relatius als funcionaris de les comunitats autònomes. Probablement dilluns vinent s'estudiarà una proposta basca de continuar les negociacions tots plegats incloent els comunists i àdhuc Aliança Popular. Tanmateix, ara com ara no sembla que la idea pugui tirar endavant. Alguns observadors sostenen que aquesta estratègia convé als partits contraris a la LOAPA perquè complica les negociacions i, en conseqüència, retarda la seva aprovació. Tot indica que no hi haurà decisions definitives fins després de les eleccions d'Andalusia.

Marcos Vizcaya demana un referèndum per a la LOAPA

Marcos Vizcaya, diputat del PNB i portaveu de la minoria basca al Congrés, ha demanat que la LOAPA —lleï orgànica d'harmonització del procés autonòmic— sigui sotmesa a referèndum i en aquest sentit llança un reptè al PSOE i a la UCD en unes declaracions difoses ahir al migdia per l'oficina de premsa del seu partit.

«Aquesta consulta —opina Vizcaya— permetria comprovar si és que som els nacionalistes els qui ens oposedem gratuïtament a la LOAPA o és el poble el qui se sent enganyat i humiliat».

El diputat nacionalista parlà, ahir, d'un es declaracions recents de Ricardo García Damborenea, parlamentari socialista, en relació també amb la LOAPA: «Penso que parlamentàriament, democràticament, no es pot parlar a ningú de fer empassar una llei. Quan García Damborenea diu que cal fer empassar als nacionalistes la LOAPA, diu que cal fer-la empassar al poble basc, que no ha tingut l'oportunitat de votar-la, encara que ha manifestat la seva condemna a través dels seus representants».

Reunió de CiU i PSC-PSOE

Nacionalistes i socialistes s'acosten per a pactar la LOAPA

Nacionalistes i socialistes, després de la reunió d'anit, reconegueren importants avenços per a assolir un principi d'acord sobre la LOAPA

Josep-Maria Sanmartí

Madrid. — Al terme d'una reunió entre socialistes i representants de Convergència i Unió, anit, ambdues parts reconegueren importants avenços per a assolir un principi d'acord sobre la conflictiva LOAPA. Miquel Roca, portaveu de Convergència i Unió, reconegué que «la reunió s'havia produït en un clima positiu» i que «s'havien assolit aproximacions importants en els articles 1 i 2 de la llei».

Aquestes aproximacions «molt precises en la forma i en el fons» no són encara textos definitius, «perquè cada part ha de consultar la situació amb els seus partits respectius a causa de la seva transcendència». També es discutí a fons els criteris de l'article 4, però en aquest cas no s'arribà a una redacció definitiva.

Miquel Roca protestà per la suspensió d'avui de la ponència, però insistí que «és palès que imposà unes certes pautes en el treball; serveix per reforçar posicions. Seria absurd accelerar ara».

Els socialistes compartien aquest optimisme i Joan Reventós (PSC) saludà que «les declaracions de Miquel Roca fossin optimistes per primera vegada». El dirigent socialista català parlà d'una aproximació real en els articles un i dos i d'haver entrat en «la filosofia profunda» del quatre. Maria Izquierdo subratllà aquestes impressions i opinà que «en els dos primers articles es pot arribar a un acord total». També revelà que hi ha millors perspectives amb el PNB

que no fa dies. Ahir és multiplicaren els contactes entre les diverses parts, contactes que continuaran avui. CiU, per exemple, anirà aquesta tarda al ministeri d'Administració Territorial per parlar amb el ministre.

Aquestes aproximacions entre els socialistes i els nacionalistes coincidiren amb certes divergències entre els ponents de la UCD i els del PSOE sobre la forma i el calendari de renovació de la LOAPA. A l'article sis, sobre el paper del delegat del Govern en l'intercanvi d'informació recíproca entre el govern i les comunitats autònomes, els socialistes votaren amb les minories i la UCD es quedà sola.

A la sortida, la UCD declarà que es tractava «d'un fet molt greu», del qual caldria treure «les conseqüències oportunes». La polèmica tingué una continuació amb la data de reunió de la comissió constitucional que alguns ponents de la UCD volen que es convoqui per a dimecres o dijous vinent.

José Luis del Batlle (UCD) sostingué que «es pot i s'ha d'acabar l'informe divendres vinent, car la comissió constitucional està convocada per dimecres». Els socialistes es mostraren sorpresos per aquesta convocatòria i explicaren que «encara no és el moment oportú de tancar la ponència, si bé estem en la fase final». El president de la comissió, Emilio Attard, declarà a l'AVUI que la comissió no ha estat encara convocada.

Nou fracàs de la reunió de la ponència

No fou possible confirmar els acords sobre la LOAPA

No es van consolidar ahir en la reunió de la ponència constitucional les aproximacions que sobre la LOAPA semblaven haver aconseguit la UCD i el PSOE en reunions bilaterals amb les minories nacionalistes de Catalunya i el País Basc

Josep M. Sanmartí

Madrid.— Les aproximacions dels dies anteriors entre el govern, PSOE, CIU i PNB (aquests dos com a partits en el govern a Catalunya i Euskadi) no fructificaren ahir a la ponència constitucional que informa sobre la polèmica LOAPA. A la sortida de la sessió les declaracions dels portaveus nacionalistes tornaren a ser fortament pessimistes en contrast amb el cautelós optimisme dels dies anteriors. «Hi ha hagut marxa endarrera sobre allò parlat ahir», deia Marcos Vizcaya (PNB). Després d'insistir que «no s'havia avançat gens», Vizcaya manifestà el seu desacord «total i absolut» amb el polèmic títol primer de la llei.

En la mateixa línia s'explicà Miquel Roca (CIU). «Estem desagradablement sorpresos, perquè s'havia generat una expectativa d'acord. Hi havia aproximacions i ara ens hem trobat amb un retrocés». Segons Miquel Roca, la sessió de la ponència fou sorprendentment restrictiva perquè «cada part (UCD i PSOE) feia veure que cedia més que l'altra durant les converses anteriors, però a l'hora de la veritat no hi ha hagut res». L'explicació, pel portaveu nacionalista, és que les contradiccions entre els dos partits majoritaris els obliguen a tornar als textos inicials. Malgrat tot, no s'ha perdut el temps, ja que s'ha

vist que «intentàvem avançar i que s'ha arribat a uns acords que després no s'han respectat».

Solé-Tura: «Renegociar la LOAPA»

Per la seva banda, Jordi Solé-Tura (PSUC) manifestà que ja temia aquest resultat i subratllà que la LOAPA és molt difícil de retocar. Si bé no creu en una llei d'aquestes característiques, Solé-Tura proposà renegociar-la seriosament entre tots a través d'una discussió que «ho replantegi tot».

Comparant les diverses declaracions ni tan sols no hi havia acord total sobre els desacords. Així, el PNB considera entre aquests desacords l'article 2, relatiu a la potestat reglamentista de l'Estat en les lleis de base, mentre que CiU el supedita al 4 i els socialistes manifestaren que era pactat, però que el PNB havia demanat unes hores per a rumiar-ne la redacció. Tot semblava indicar que el nus principal de les divergències se situa a l'article 4, que parla de la preeminència del dret estatal sobre el de les comunitats autònomes en cas de conflicte. Els nacionalistes rebutgen aquest principi, que per ells condiciona els fonaments de la llei, i volen remetre els conflictes al Tribunal Constitucional. Tampoc no hi ha acord en els articles 5 i 10 i

en alguns aspectes del títol sobre la funció pública, on segons els nacionalistes també hi ha hagut retrocessos.

La versió socialista era força diferent. Ernest Lluch (PSC) culpà les males relacions entre la UCD i CiU de les tensions de la ponència i assegurà que la UCD no havia respectat algun dels acords amb el PSOE. Ara bé: segons ells hi ha una acceptació inicial de l'article 2 i l'article 1 (aparcats) ja té una redacció que també pot ser admesa. D'altra banda, s'havia acordat entre tots la doble dependència dels funcionaris traspassats. En canvi, sobre l'article 4 al·legaren que les minories nacionalistes demanen una cosa que no existeix a cap país federal o autonomista i que se situa fora de les normes establertes per la constitució.

Segons UCD l'únic pacte que hi ha és amb el PSOE

Pels ponents centristes, solament queda pendent l'article 1. La tesi de la UCD és que l'únic pacte existent és el que hi ha entre la UCD i el PSOE. Amb els nacionalistes, solament hi hagué converses i aproximacions bilaterals sense que s'arribés a pactar textos concrets. En conseqüència, no hi ha pogut haver passos enrera ni ruptures d'acord.

Malgrat la voluntat de les diverses parts

No avancen les converses per a modificar la LOAPA

Les negociacions sobre la LOAPA no van avançar ahir, després de nous contactes bilaterals dels representants de la Minoria Catalana i els nacionalistes bascos amb els socialistes i el ministre d'Administració Territorial respectivament. Al final regnava el pessimisme

Madrid. — Una nova reunió entre una delegació socialista i una altra de CIU acaba d'obrir sense acords concrets per a renegociar la LOAPA. Fins i tot la impressió al final de la reunió era lleugera-ment més pessimista que el dia anterior, sobretot per part de la Minoria Catalana. Al mateix temps, una representació del PNB, presidida pel vice-president, Mario Fernández, es reuni amb el ministre d'Administració Territorial, Rafael Arias Salgado. A la sortida, el punt de vista basc era negre com el dels seus companys catalans.

A la reunió d'ahir entre socialistes i nacionalistes es tractaren els articles 1, 2 i 4 de la LOAPA i en menor grau els articles relatius als funcionaris. Els portaveus de CIU — Miquel Roca, Macià Alavedia, Josep Maria Trias de Bes i Llibert Cuatrecasas — exposaren llurs objeccions als coneguts i en les quals ens hem ratificat. La Minoria Catalana es comprometé a presentar durant la tarda les seves propostes concretes i per escrit als textos més conflictius. Miquel Roca fou taxatiu a la sortida: «Des

d'una posició realista, avui no s'ha avançat. No hi ha hagut acord». Les esmenes presentades pels nacionalistes catalans respecte la filosofia de sempre, però cerquen fórmules que les facin més acceptables per als socialistes. Miquel Roca va dir que les qüestions de fons determinen el conjunt de l'acord, de manera que les aproximacions en aspectes secundaris solament no serviran de res. Pel portaveu de la Minoria Catalana, la reunió d'ahir no ha considerat la possibilitat d'acceptar el ministre Arias Salgado fou més concreta.

La interpretació dels socialistes diferia substancialment. Per Joan Reventos i Ernest Lluch —PSC— hi hagué un pas endavant, perquè es va poder treballar sobre textos concrets. Tanmateix, refusaren de precisar l'abast de les possibles aproximacions. La versió donada per Miquel Roca de la seva reunió amb el ministre Arias no coincideix amb la versió que donà el ministre mateix als socialistes. Segons Ernest Lluch, la Minoria Catalana ha admès que no poden definir les co-

mpetències exclusives partint solament de l'Estatut. El govern i el PSOE mantenen contactes permanents, però els socialistes rebutjaren l'oferta de Miquel Roca de celebrar reunions multilaterals enlloc de bilaterals, com es fa ara.

Per part del PNB, Mario Fernández i Marcos Vizcaya insistiren que el govern basc està contra la necessitat de la LOAPA, contra la filosofia que la inspira i contra el seu articulat. Segons aquests, el govern basc no ha considerat la possibilitat d'acceptar la LOAPA i l'únic acord possible seria la retirada de la llei. «No hi ha ni tan sols acords parcials». Per Mario Fernández no es tracta ni tan sols d'una negociació, sinó de repassar les respectives opinions. Avui es tornà a reunir la ponència amb la intenció d'enllestir l'informe preceptiu.

Ahir a la tarda, representants de les minories basca, catalana, es van reunir al Congrés de diputats per unificar criteris en relació amb la LOAPA i les negociacions que porten a terme amb el govern i el PSOE.

La ponència no reix

Els acords sobre la LOAPA, cada cop més difícils

La LOAPA es complica cada cop més, especialment pel que es veu als debats de la ponència, en els quals es fan evidents discrepàncies importants entre centristes i socialistes i fins i tot entre els mateixos representants d'Unió de Centre Democràtic

Josep M. Sarrnatí
Madrid. — A mesura que van passant els dies, sembla complicar-se més el debat sobre la famosa LOAPA i ara com ara no es veuen acords substancials, ni tan sols en aquells articles considerats com a secundaris. D'altra banda, semblen augmentar les discrepàncies entre elsponents socialistes i els centristes.

Algun comentarista madrileny afirmava ahir que és el sector suarista d'UCD (el ministre d'Administració Territorial, Arias Salgado, és un dels seus caps visibles) qui sosté les posicions més intransigents sobre la LOAPA, mentre que el president Calvo Sotelo seria més aviat partidari de congelar-la. Els suaristes volen evitar una entesa entre el govern i les minories nacionalistes, perquè enfortiria la posició política del primer ministre, les relacions del qual amb Adolfo Suárez diuen que són cada dia més tibants.

Aprovats els articles 21 i 28

Seguir com sigui, el fet cert és que la ponència tornà a aparcar ahir els articles 21 i 28

Centre Democràtic

sobre les administracions de les comunitats autònomes i les transferències de serveis i el 31.2 sobre funcionaris. En canvi, s'arriba a un acord sobre l'article 31.1, que garanteix als funcionaris traspassats el respecte a tots els seus drets adquirits.

Els ponents esmentaren bona part de la reunió d'ahir en la discussió del títol sisè, relatiu a la funció pública a les comunitats autònomes, és a dir, quin règim s'ha de donar als funcionaris autònoms. Cal resoldre el mètode global del títol i aprofundir en aquells aspectes que atreuen greument els funcionaris, declarava a la sortida Miquel Roca (MC).

La LOAPA exigeix temps i tranquil·litat

Els grups oposats a la LOAPA insisteixen que l'enorme complexitat de la llei exigeix temps i tranquil·litat. «La qüestió de l'administració pública és una selva», deia Jordi Sole-Tura (PSUC). Segons aquest diputat, la LOAPA no pot resoldre ella sola el greu buid administratiu existent, sinó que cal una llei que reorganitzi tota la funció pública, llei que de moment no existeix.

Els socialistes presentaren una fórmula transaccional a l'article que regula el traspass dels funcionaris. El projecte de la LOAPA limita seriosament la contractació de personal per part de les comunitats autònomes i exigeix el permís de l'administració de l'Estat. Marcos Vizcaya (PNB) recordava ahir que la LOAPA elimina totalment la capacitat de contractar personal propi per a les comunitats autònomes i convocar places per a funcionaris. El PSOE està disposat a admetre la doble dependència dels funcionaris als seus cossos d'origen i a les comunitats autònomes, però els ponents d'UCD, Reol i Del Valle, s'oposaren al fet que el PSOE presentés esmenes transaccionals i ho consideraren una ruptura del pacte bilateral. Davant d'aquesta reacció, Maria Izquierdo (PSOE) declarà que si la UCD no admetia aquesta esmena, la retirarien, si bé la consideraven un èxit: UCD crítica també els socialistes perquè aprofitaven una idea de la Minoria Catalana exposada en la primera lectura de la LOAPA. La ponència continuarà avui les sessions i planificarà la tasca de la setmana vinent.

El PSC estima satisfactoria la negociació sobre la LOAPA

Barcelona. — El consell nacional del PSC, que es reuniu dimenge al matí en la seva darrera sessió abans de la celebració del congrés del partit, aprovà per unanimitat, després de ser informat de les negociacions entre el govern i els socialistes, una moció en què considerava «satisfactoria» la forma com es porta a terme «la posició mantinguda pel partit en el sentit de millorar i perfeccionar el projecte de LOAPA, per tal que sigui una garantia del desenvolupament autònom, amb ple respecte a la Constitució i l'Estatut», tot subratllant que «s'hi han incorporat ja la majoria de propostes defensades pel nostre grup en el debat fet al Parlament de Catalunya». El consell constata que «en el transcurs de la segona ronda de negociacions s'han incorporat al projecte

una sèrie de perfeccionaments polítics i tècnics» que «substancialment afecten vint-i-tres dels trenta-nou articles del projecte de llei». D'aquestes destaquen, a l'article primer «la delimitació més sistemàtica i integradora de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes»; al segon «la limitació i precisió de la intervenció de l'Estat i la garantia de les competències de desenvolupament legislatiu per part dels Parlaments autònoms»; al quart «la delimitació de la prevalença de les normes estatals sobre les autonòmiques, només en les matèries de competències exclusives de l'Estat i en cas de conflictes», i així d'altres.

El PSC insisteix «movament» en l'oferta de negociacions als altres partits catalans i «valorarà positivament el canvi de

posició de rebuig global envers la via negociadora, com a únic camí útil per a l'afermament de l'autogovern de Catalunya» i considera que «s'obtenen positivament les negociacions, s'haurà assolit l'objectiu del Partit respecte al projecte de LOAPA, que és convertir-lo en una veritable llei de garanties

Al marge d'això, i com a punts centrals de la sessió, el consell aprovà l'informe de gestió de l'executiva sense cap vot en contra i amb vint-i-cinc abstencions —corresponents al sector «lluchista»—, i el del consell presentat per la mesa, també sense cap vot en contra i amb nou abstencions.

El consell designa finalment els seus representants al congrés del partit i va fer seva la convocatòria del primer de maig.

LOAPA Avui 27-4-82

Roca creu que és positiu l'inici de negociacions

Barcelona. — Miquel Roca, junyent, portaveu de Ciu a Madrid, manifestava ahir al vespre, en arribar de Madrid, que l'aspecte millor de les negociacions empreses al matí sobre la LOAPA amb el PSOE era que «s'ha trencat la negatiu a negociar, i durant aquesta

setmana continuarem les converses amb l'examen concret dels articles. És a partir d'aquí que es veurà si hi ha voluntat de negociació i si és que és positiva. L'última que s'ha tardat tant a negociar.

• Informació, pp. 5 i 13.

Avui 27-4-82

Reunions de CDC amb socialistes i UCDD

Les primeres negociacions formals sobre la LOAPA van tenir lloc ahir. Una delegació de Convergència i una altra de socialista es van reunir ahir al matí a Madrid, i a la tarda Miguel Roca s'entrevistà amb Arias Salgado

Madrid. — Ahir al matí se celebrà a la seu central de PSOE, a Madrid, una reunió entre una delegació socialista i una altra de Convergència i Unió amb la intenció de renegociar la polèmica LOAPA que es troba en fase de ponència al Congrés dels diputats.

Aquesta reunió fou concentrada entre el president Jordi Pujol i Joan Reventós, secretari general del PSC, per una banda, i per l'altra entre Felipe González i Miquel Roca. Hi assistiran els socialistes Felipe González, Maria Izquierdo, Joan Reventós i Ernest Lluch, i per part de Convergència i Unió Miquel Roca, portaveu al Congrés de diputats, Macià Alavedra, portaveu del seu partit al Parlament de Catalunya, i el diputat Josep Maria Trias de Bes.

Per situar aquesta reunió, cal tenir en compte que UCDD i el PSOE han pactat una sèrie de desmenes, al text original de la LOAPA. Els comunistes també formen part del front de minories radicalment oposades a la LOAPA, però ara com ara no han estat cridats a aquesta ronda de negociacions.

Segons diverses fonts, les dificultats internes d'UCDD i la divisió governamental, amb punts de vista divergents entre el vice-president Martín Villa i el ministre Arias Salgado, han fet que el president Calvo Sotelo deixés també actuar Felipe González en la renegociació de la LOAPA.

Miquel Roca ha mantingut dies entera alguna entrevista amb el president Calvo Sotelo sobre aquesta llei i ahir a la tarda, després de la reunió amb els socialistes, va entrevistar-se per espai de dues hores i mitja amb el ministre d'Administració Territorial, Arias Salgado. Segons fonts del ministeri d'Administració Territorial, es va renegociar el títol primer de la LOAPA i en concret dels articles 1, 2 i 4, en què es produí un cert apropament.

Preocupació nacionalista

En l'última reunió de la ponència, els representants socialistes i centristes presentaren una vintena de desmenes per a modificar el títol primer de la LOAPA, sense dubte el més conflictiu, però la primera impressió de nacionalistes i comunistes fou francament pessimista. De moment, la ponència ha «aparcat» aquest títol

Optimisme socialista

Al terme de la reunió d'ahir, es respirava un cert optimisme per part dels socialistes. Segons Joan Reventós, observaren un canvi en l'actitud de Convergència sobre la LOAPA, ja que la posició de rebuig absolut «ha evolucionat cap a un procés de diàleg sobre els problemes. Ernest Lluch insistí per la seva banda en aquesta apreciació: «Aquesta reunió ja no és signe de la filosofia del rebuig de la LOAPA, sinó de la filosofia de la negociació i de la millora del text».

AVUI 21-1-82

Sobre la LOAPA Rovira Tarazona contesta a l'Acadèmia de Jurisprudència

Barcelona.— La delegació del govern a Catalunya, ahir al vespre, mitjançant el seu gabinet de premsa, feia pública la seva discrepància amb la qualificació tècnica que de la LOAPA ha fet l'Acadèmia de Jurisprudència de Catalunya, que va dir que aquesta llei pretenia una «reforma fraudulenta de la Constitució».

La nota de la delegació del govern diu que «no és aquest l'instant ni el lloc per a procedir a una discussió sobre la legalitat de la LOAPA. Múltiples juristes l'han defensada i fins i tot el Tribunal Constitucional en diverses sentències ha ratificat els principis que inspiren aquest projecte de llei, com són, entre altres, les sentències del 5 i 16 de novembre del 1981, 28 de gener, 8 de febrer i 23 de març del 1982».

També es diu en la nota que «la gravetat del qualificatiu que s'atribueix a l'Acadèmia de Jurisprudència de Catalunya obliga aquesta delegació del govern a recordar que la LOAPA és un projecte de llei donat a conèixer a l'opinió pública l'estiu del 1981 i que serà discutit al Congrés. A aquesta delegació del govern, li preocupa en aquests moments que l'opinió pública pugui pensar que s'estan utilitzant mètodes enganyosos i fraudulents per a modificar la Constitució».

I acaba assenyalant la nota: «La realitat és que la gestió de qualsevol projecte de llei en un sistema democràtic és renyida totalment amb un presumpte ànim de defraudar. La seva tramitació parlamentària ha d'evitar qualsevol interpretació que permeti suggerir l'existència d'un frau, perquè el poble intervindrà en la seva aprovació per mitjà dels seus representants elegits democràticament.»

AVUI 22-1-82

La ponència incrementa les sessions UCD i PSOE forcen la marxa de la LOAPA S'aparquen els punts conflictius

Madrid. (Josep M. Sanmartí).— Malgrat la manca d'acord i l'oposició dels portaveus nacionalistes i comunista, la ponència de la comissió constitucional que informa la LOAPA decidí ahir d'accelerar encara més els seus treballs. La setmana entrant se celebraran diverses reunions i, si cal, es faran fins i tot sessions nocturnes a fi d'entendre l'informe preceptiu. Segons els grups oposats a la LOAPA, això es determinarà per majoria, mentre que Juan Manuel Reol (UCD) deia que s'havia acordat «sense reserves». Alguns rumors sostenen que Felipe González seria partidari d'alentir els treballs de la ponència i d'estudiar més a fons la llei.

En la reunió d'ahir els representants centristes i socialistes van imposar per a aquesta segona lectura un sistema de treball que consistia a aparcar els aspectes polèmics de la llei, entre els quals hi ha el títol primer, sens dubte el més decisiu. Per aquesta raó es va debatre solament el títol segon, relatiu a les relacions entre les comunitats autònomes i les diputacions.

Els portaveus del PNB, de la Minoria Catalana i del grup comunista van denunciar aquest mètode de treball i van fer constar la seva protesta. Miquel Roca (MC) explicà que els grups majoritaris actuen així per donar un clima fals de la ponència per poder dir que s'avança sense grans debats. «Però això no val, perquè quan s'arriba a un tema important s'aparca»: Reol Tejada digué per la seva banda que aquest és el costum

parlamentari, és a dir, començar pels punts menys conflictius i aparcar els més polèmics.

Decepció dels portaveus de MC, PNB i PSUC

Tanmateix, ni tan sols en el títol segon no hi hagué acords rellevants. Aparcats els dos articles més sobresortints (18 i 21), «les posicions flexibles no tenen importància, car no es refereixen a qüestions de fons».

La decepció dels portaveus de la MC, el PNB i el PSUC era total. «No hi ha voluntat de renegociació. Som on érem, perquè les aproximacions són anecdòtiques», deia Miquel Roca. Antonio Carro (AP) proposà de començar la discussió pels cinc punts presentats per la Minoria Catalana, però no s'acceptà. Fins i tot una esmena que havia de permetre transferir competències a les comarques fou rebutjada. Per Jordi Solé Tura (PSUC) «les sessions són rituals», perquè UCD i el PSOE vénen amb textos prèviament pactats que els altres grups no tenen temps d'estudiar ni consultar. «En els articles fonamentals s'imposarà l'acord UCD-PSOE».

Marcos Vizcaya (PNB) féu una reserva dient que s'havia acceptat una esmena reconeixent els drets forals de les diputacions basques, «però això ja és a la Constitució». Solé Tura puntualitzà que, malgrat tot, ningú no havia parlat de retirada. Reol Tejada discrepava d'aquest punt de vista i afirmà que «el treball ha anat normalment i hi ha possibilitats d'entesa».

AVUI 23-1-82

Madrid UCD i PSOE pactaran la LOAPA amb les minories

Madrid.— La UCD i el PSOE van considerar convenient tenir converses bilaterals, per separat, amb les minories oposades a la llei d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA), segons informació de l'agència Efe.

Aquests contactes tindran com a objectiu conèixer amb detall les diferents posicions i la possibilitat de recollir en el text de la llei alguns dels punts de vista de les minories.

Els partits que van pactar la llei el juliol del 1981 han fet pública la seva voluntat de millorar tècnicament la llei «perquè serveixi veritablement per al propòsit que persegueix, que és l'ordenació del procés autonòmic i consolidació de l'Estat de les autonomies».

Dins d'aquest marc s'insereix la recent entrevista entre Felipe González i Miquel Roca (Minoria Catalana) dimecres passat, així com la que el polític català va tenir amb el president del govern. Per la setmana vinent estan previstos contactes entre Rafael Arias Salgado i el vice-president del govern basc i la resolució de l'encara pendent resposta amb el portaveu de la Minoria Catalana.

Malgrat la manca d'acord i l'oposició dels portaveus nacionalistes i comunista, la ponència de la comissió constitucional que informà el projecte de llei decidí dijous accelerar encara més els seus treballs.

El president de la Generalitat deia en una entrevista publicada ahir per un diari madrileny que advertia un risc d'involució autonòmica molt greu, «perquè l'esquema d'autonomia generalitzada que es pretén equivaldria a una transformació profunda de l'estructura política i administrativa de l'Estat i a això hi ha molta gent que s'hi resisteix».

Acadèmia de
Jurisprudència«La LOAPA és
una reforma
fraudulenta de
la Constitució»

Barcelona. — L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya ha realitzat un estudi jurídic sobre el projecte de LOAPA en els seus articles primer, segon i quart, que són alguns dels que han aixecat més polèmica i que constitueixen el marc fonamental d'aquest projecte de llei.

L'esmentat estudi considera, que el projecte de LOAPA altera de manera important el concepte de competència exclusiva pel que fa a les comunitats autònomes, «evidentment amb una profunda reducció i, fins i tot, amb una potencial eliminació de l'eventual actuació autonòmica».

Barrera s'interessa
pels independistes

Heribert Barrera, en la seva condició de diputat d'ERC, i no com a president del Parlament, ha adreçat, conjuntament amb l'ex-diputat del seu grup Francesc Vicenç un telegrama al president de l'Audiència Nacional, Rafael de Mendizábal Alende, en relació amb la detenció de Carles Castellanos, Ramon Pelegrí, Eva Serra, Blanca Serra, Teresa Lecha i M. Teresa Carrasco, els sis independistes detinguts després de la manifestació anti-LOAPA celebrada a Barcelona. Barrera apel·la a la llibertat d'expressió emparada per la Constitució, subratllant a més que «han estat nombroses les manifestacions il·legals, fins i tot violentes en les quals no s'ha pres cap mesura en contra els participants».

També els Ajuntaments de Cornellà de Llobregat i de Blanes han acordat, per unanimitat, sol·licitar la llibertat dels detinguts apel·lant a la llibertat d'expressió.

• Informació pp. 5 i 6

Consell Executiu

Contraposició amb el
PSOE per la LOAPA

Atorgades dues medalles d'or

Barcelona. — El Consell Executiu de la Generalitat, que va reunir-se ahir, va ser informat pel president de les negociacions que s'estan fent amb el PSOE sobre la qüestió de la LOAPA i assenyala —segons diu la referència— que «continua havent-hi una forta contraposició de punts de vista respecte als primers articles de la LOAPA, òbviament essencials».

En la mateixa reunió del Consell va acordar-se d'atorgar la medalla d'or de la Generalitat a Montserrat Caballé i a Victòria dels Àngels.

En això de la LOAPA va ser el president el qui informà de les negociacions que s'estan fent aquests dies a Madrid, i després de remarcar que continua havent-hi una forta contraposició en els primers articles de la llei la referència del Consell Executiu assenyala que «s'esgotaran totes les possibilitats d'entesa»; també el president va comentar amb esperança que puguin començar negociacions similars amb la UCD.

En altres qüestions el president comentà alguns aspectes de l'actual crisi econòmica i s'analitzà la situació d'algun sector industrial. També va proposar, i el consell ho aprovà, la constitució del Patronat Català per a Europa. I en el tema esportiu van aprovar-se dos projectes d'obres per valor de 24 milions de pessetes.

El conseller de governació va informar de les mesures que s'havien pres per a assessorar els municipis en els quals manquen secretaris, interventors i dipositaris.

El conseller adjunt a la presidència, després d'informar del seu recent viatge a Sicília, va proposar junt amb el conseller de treball deu candidats a la medalla del Treball i quatre a

la medalla del mèrit científic i tecnològic.

El conseller d'ensenyament informà de la sol·licitud que ha rebut del Consell Interuniversitari en el sentit que el Consell Executiu procuri accelerar les transferències en matèria universitària.

També va aprovar-se l'organització de la distribució de premsa catalana a les escoles públiques. Igualment s'acorda de construir un centre d'educació especial a Ripoll i un de professional a Anglès.

En matèria de cultura va aprovar-se el decret de rodatge de pel·lícules cinematogràfiques i la creació del registre d'empreses cinematogràfiques; i l'adjudicació de les obres d'habilitació de la biblioteca Masia Prat de l'Hospitalet de Llobregat.

En l'àrea de Política Territorial es creà la secció de gestió patrimonial i s'aprovaren decrets sobre regulació de sancions i infraccions en matèria de transport per carreteres.

El conseller d'Agricultura informà de l'estudi sobre reconversió de conreus, acomplint una resolució del Parlament de Catalunya; el de Treball, sobre les gestions fetes en les empreses SAFA i MABSA; el de Justícia, sobre la millora dels dipòsits municipals; el d'Indústria sobre el projecte de llei de participació de la Generalitat en les empreses públiques.

Recursos

Cal indicar que el Tribunal Constitucional ha admès a tràmit dos recursos posats pel Consell Executiu de la Generalitat, un sobre la negociació de l'aval concedit a l'Ajuntament de Sabadell i l'altre sobre una reestructuració d'organismes de l'Estat.

Estudi de l'Acadèmia de Jurisprudència de Catalunya

LOAPA, «reforma fraudulenta de la Constitució i l'Estatut»

Altera el concepte de competència exclusiva

Barcelona.— L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya ha elaborat un estudi sobre els articles 1, 2 i 4 de la LOAPA en el qual qualifica de «reforma fraudulenta» de la Constitució i l'Estatut alguns dels apartats d'aquests articles.

El text de l'estudi, del qual l'agència Efe en donà a conèixer ahir un resum, se centra en la incidència de l'esmentat projecte de llei en les competències d'àmbit legislatiu de Catalunya.

En un primer apartat s'affirma que «la LOAPA, en contra del que diu el seu enunciat, no pot ser, amb la Constitució a la mà, ni una llei orgànica, ni una llei harmonitzadora.» Destaca que a l'informe de la comissió d'experts sobre autonomies, mai no es va utilitzar el terme «harmonització», sinó que es van limitar a parlar d'ordenació del procés autonòmic. Més endavant, es fa

una interpretació del conegut com a «informe García de Enterría», especialment de l'apartat que es refereix a la supremacia del dret estatal.

La tercera part de l'informe examina els articles 1, 2 i 4 del projecte. «L'article primer del projecte examinat —afirma l'estudi de l'Acadèmia de Jurisprudència— altera de manera important el concepte de competència exclusiva.

Estudia, més endavant, el «veritable abast del dret estatal en les competències exclusives de les comunitats autònomes». En aquest sentit, afirma que «la vigència del dret estatal solament es produeix en matèries no atribuïdes a les comunitats pels Estatuts respectius, plantejament totalment lògic i totalment contrari al text de l'article 1 del projecte» de la LOAPA. Afegeix encara que l'apartat primer

de l'article i del projecte de LOAPA «estableix un nou concepte de competències exclusives» que implica «la reforma fraudulenta de la Constitució i dels Estatuts».

Pel que fa a l'article segon, l'estudi dels juristes destaca que «va molt més enllà del que és constitucionalment tolerable, de manera que si l'article primer vol ser un mecanisme almenys de transformació de la competència exclusiva en una competència mediatitzada, l'article segon persegueix la mateixa finalitat. En relació amb aquest mateix article, s'affirma que els elements que intenta arbitrar «són incompatibles amb la mateixa essència d'un Estat com el nascut de la Constitució del 1978 i palesen un desconeixement total del mecanisme de distribució de competències que en resulta i dels Estatuts, i de les conseqüències d'aquesta».

AVUI 1-5-82

Les negociacions de la LOAPA no avancen

El govern potser congelarà els debats

La impressió que la LOAPA potser serà congelada era ahir present a les reunions que va celebrar la ponència corresponent, on precisament les negociacions van anar pitjor que mai

Josep M. Sanmari

Madrid.— Tant les enormes dificultats tècniques que van sorgint a la ponència com l'oposició creixent d'alguns sectors del govern (a més a més de la tradicional de la MC, PNB, PCE i PSA) han fet créixer durant les últimes hores els rumors sobre una congelació de la LOAPA, congelació que en la pràctica equivaldria a una retirada. Els mateixos socialistes reconeixien ahir que el president Calvo Sotelo, Martín Villa i Lamo de Espinosa són partidaris de deixar córrer almenys de moment aquesta polèmica llei a fi de poder tenir el suport de les minories nacionalistes en els futurs debats parlamentaris, especialment el dels pressupostos de l'Estat.

La impressió general, doncs, és que no es prendran decisions definitives fins després de les eleccions andaluses i que la llei difícilment anirà a la comissió abans del 23 de maig. Tot plegat fa que cada vegada sigui més improbable que la LOAPA entri en vigor el 30 de juny, tal com desitgen —oficialment— els partits que l'empenyen. Els atzars polítics determinaran segurament

el futur de la LOAPA, la qual depèn, per exemple, de si triomfa el punt de vista de Calvo Sotelo de no avançar les eleccions generals o el suarista d'anticipar-les. Si més no, els ponents centristes Reol i Del Valle hagueren de desmentir ahir que el govern tingui la intenció de retirar la llei.

La ponència no assolí ahir tampoc cap mena d'acord i esmerçà tota la sessió en el debat sobre el títol referent a la funció pública. «Ha anat molt malament. Pitjor encara que ahir», deia a la sortida Miquel Roca (MC). Roca és subratllà que la ponència s'ha tornat a tancar fins i tot en aquells articles en els quals hi havia algun principi d'acord i que UCD i el PSOE no volen mostrar més desacords. D'altra banda, la MC i el PNB recordaren que hi ha unes negociacions obertes sobre el famós títol primer i demanaren que el PCE hi sigui incorporat.

María Izquierdo (PSOE) manifestà que «no es pot partir d'una desqualificació prèvia quan s'està treballant, si bé admeté que hi ha dificultats. També criticà la insolidaritat dels nacionalistes i la preocupació pels funcionaris transferits.